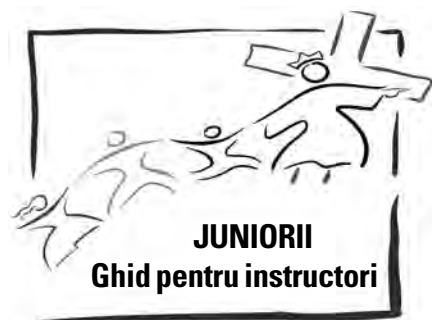

PRINCIPII DE VIAȚĂ

Juniorii C4
octombrie – noiembrie – decembrie

O publicație a Departamentului Școala de Sabat/Slujire personală
Conferința Generală a Adventiștilor de Ziua a Șaptea
12501 Old Columbia Pike
Silver Spring, MD 20904-6600, USA

Cuprins

Cum se folosește „Ghidul instructorului”	3
Privire de ansamblu asupra tematicii trimestrului	3
1. Vina în viața creștinului	5
2. Biruirea obiceiurilor rele	11
3. Dezvoltarea obiceiurilor bune	17
4. Dezvoltarea autodisciplinei	23
5. Ascultarea	30
6. Părtășia creștină	36
7. Accepți disciplina?	41
8. Un exemplu pentru alții	47
9. Răspunsul meu la chemarea lui Dumnezeu	54
10. Responsabilitatea creștinului	60
11. Cum să depășim deosebirile culturale	66
12. Rolul femeii în familia lui Dumnezeu	72
13. Ce simți pentru semenii tăi.....	79

Ghidul instructorului de la secțiunea Juniori – material editat de Conferința Generală a Adventiștilor de Ziua a Șaptea, Departamentul Școala de Sabat.

Editor: Gary Swanson

Corectură: Livia Ciobanu

Tehnoredactare: Irina Toncu

Redactare: Adela Băncău-Burcea

Cum se folosește „Ghidul instructorului”

1. Citiți, mai întâi, materialul pentru elevi. Este important să faceți referire uneori la el când conduceți desfășurarea lecției.

2. Citiți apoi materialul din „Ghidul instructorului”. Formați-vă o viziune proprie din resursele puse la îndemâna voastră.

3. Fiți atenți la forma în care este prezentat „Ghidul instructorului”. Acesta nu este conceput ca un comentariu pe zile, corespunzător materialului din lecție. Mai degrabă putem spune că acoperă același subiect, tratându-l însă dintr-un unghi diferit.

4. Fiți atenți la obiectivele pe care le are în vedere lecția. Țineți-le minte când vă pregătiți.

5. Citiți cu atenție bibliografia propusă pentru lecția respectivă. Această parte este destinată studiului vostru personal și vă va ajuta să găsiți diferite modalități de a aborda lecția elevilor.

6. Alegeți una dintre activitățile de predare pentru a o folosi în introducere. Aceasta ar trebui să capteze atenția participanților și să pregătească terenul pentru studiu.

7. Alegeți câteva dintre ideile prezentate în acest ghid. Pornind de la acestea, alcătuiți-vă propriul plan de abordare a lecției. „Ghidul instructorului” conține mai mult material decât poate fi folosit într-o oră. Alegeți acea metodă, acele texte, întrebări, idei și exerciții pe care le considerați cele mai potrivite pentru grupă.

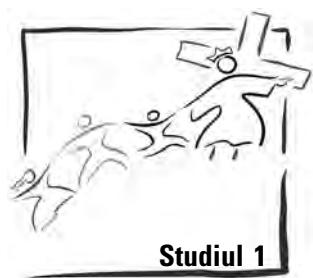
8. Nu pierdeți din vedere rezumatul. La sfârșitul fiecărei lecții, recapitulați pe scurt ceea ce au învățat participanții.

9. Faceți o listă cu materialele ajutoare de care veți avea nevoie pentru a conduce studiul. S-ar putea să aveți nevoie de creioane, coli, carioci sau copii ale unor texte. Participarea elevilor este esențială.

10. Adaptați materialul la mărimea grupei. După cum veți observa, materialul a fost conceput pentru grupe mari, care să se împartă în echipe mai mici, presupunându-se că aceste grupe își desfășoară activitatea în săli separate de sala mare a comunității. Unele dintre activitățile propuse (mici experiențe cu substanțe chimice, coloranți, artificii, mime, mersul prin încăpere legat la ochi etc.) nu se pot face în aceeași sală cu adulții sau cu grupe de altă vârstă. Să nu uităm însă că acest material nu este normativ (activitățile prezentate nu sunt obligatorii), ci mai degrabă orientativ, oferind sugestii și, uneori, alternative.

Alegerea sugestiilor care sunt cele mai potrivite pentru grupă, adaptarea lor sau înlocuirea unor activități cu discutarea unor pasaje din Biblie, din Spiritul Profetic sau a unor situații de viață cu specific local, potrivite cu tema studiului biblic, rămâne la aprecierea instructorului.

Redacția

Vina

în viața creștinului

Suntem atât de păcătoși încât nu avem nicio posibilitate de a ajunge neprihăniți prin noi înșine. Aceasta înseamnă că nu trebuie să ne simțim neprihăniți și că nu suntem în postura de a-i condamna pe alții pentru păcatele lor. Totuși trebuie să luăm o poziție fermă împotriva răului.

Chiar și cei mai buni creștini au ajuns atât de mânjiți de păcat, atât de încercați și de deformați de păcat, încât, în orice direcție se întorc, găsesc verdictul: vinovat. Înseamnă acest lucru că noi, creștinii, ar trebui să renunțăm din cauza greutății și apăsării vinovăției noastre?

Săptămâna aceasta elevul:

1. va discuta punctul de vedere biblic privitor la păcătoșenia omului;
2. va învăța că nouă, creștinilor, deși ne luptăm cu vina de a fi păcătoși, ni se cere să ne opunem lucrurilor rele și păcătoase, chiar și în biserică;
3. va discuta vina în contextul mai larg al răului din societate.

TEXTE-CHEIE: Isaia 64,6; 1 Corinteni 15,22; Efeseni 6,12.

VINA

Din punct de vedere legal, suntem vinovați. Păcatul lui Adam ne-a făcut pe toți păcătoși – și suntem vinovați de păcate. Chiar și acea parte bună din noi este distrusă de păcătoșenie.

Solicitați voluntari care să citească textele din Isaia 64,6 și 1 Corinteni 15,22. Scrieți apoi pe tablă sau pe o coală de hârtie (sau dictați elevilor din grupă) următorul citat din „Cartea de rugăciuni” anglicană:

„Am lăsat nefăcute aceste lucruri pe care ar fi trebuit să le facem și am făcut aceste lucruri pe care n-ar fi trebuit să le facem; și nu este nimic bun în noi.”

Discutați următoarele:

1. Oare nu există niciun pic de sănătate morală în oameni? Ce spune Biblia?
2. Acel lucru, numit de noi „bunătatea oamenilor”, nu există?
3. Dacă ești de părere că oamenii sunt buni și răi, în ce fel se împacă părerea ta cu Biblia?

CARE ESTE VINA MEA

Pavel l-a lăsat pe tânărul Timotei în Efes, îndrumându-l să se opună învățătorilor falselor doctrine și acelora din biserică ce provocau tulburări (1 Timotei 1,3,4). Este clar că Pavel credea că tinerii creștini, deși sunt oameni, și prin urmare păcătoși, plini de vinovăție, trebuiau să se împotrivescă răului.

Faceți cu ajutorul membrilor grupei două liste:

1. o listă a lucrurilor de care se fac vinovați tinerii adventiști ai anului 2005;
2. o listă a lucrurilor de care se fac vinovați adulții din biserică.

Puteți să realizați acest lucru cu toată grupa sau puteți să împărțiți grupa în echipe care să întocmească aceste liste.

Întrebați-i pe componenții grupei dacă sunt cu toții de acord cu diferitele feluri de vină enumerate în exercițiul de mai sus. Cereți-le să găsească soluții de a rezolva problemele enunțate pe liste.

DUMNEZEU ESTE IUBIRE

Shakespeare spune: „Conștiința se naște din iubire.” Creștinii ar mai putea adăuga „pentru că Dumnezeu este iubire” (1 Ioan 4,8).

Când ne gândim la vină și la conștiință, ar trebui să ne amintim că motivul pentru care Dumnezeu ne-a înzestrat cu sentimente de vinovăție este că ne iubește. El vrea să ne întoarcem în acel perimetru în care totul este iubire. Cel mai bun motiv de a ne simți vinovați este să știm că, într-un anume fel, nu am iubit așa cum ar fi trebuit să o facem.

Un chestionar împărțit unor preadolescenți și adolescenți din California întreba de ce se tem mai mult aceștia când este vorba de sănătatea prietenilor lor. Rezultatele au arătat că adolescenții intervievați erau preocupați cel mai mult de faptul că prietenii lor s-ar fi putut implica în consumul ilegal de droguri. Cel mai jos pe lista lor se afla preocuparea pentru ceea ce mănâncă prietenii lor.

Întrebați-i pe cei din grupa voastră care sunt preocupările lor majore privitoare la juniori și sănătate. Puteți alcătui o listă pe care să o discutați la grupă și puteți să-i puneți să voteze care este cea mai gravă problemă.

Întrebați-i apoi dacă ei consideră că tinerii adventiști au un motiv special pentru care ar trebui să fie mai bine informați privitor la problemele de sănătate decât ceilalți. Dacă da, puneți-le și următoarea întrebare: „Acest lucru poate însemna că tinerii adventiști de ziua a șaptea au o datorie – plină de iubire – de a-i ajuta pe ceilalți în problemele legate de sănătate? Este posibil ca tinerii adventiști să fie acuzați pe drept de vina de a nu-și fi făcut datoria – în privința sănătății – față de ceilalți? Dar dacă se implică mai mult în această problemă a sănătății?”

CINE ESTE VINOVAȚ?

Prezentați în fața grupei acest caz tipic: o casă a luat foc pentru că un băiat de vreo 14 ani avea obiceiul să lase ceainicul pe foc și să meargă, până când ceaiul avea să fie gata, să mai descopere câte ceva pe Internet. Până să provoace acest dezastru, fusese avertizat de către tatăl cu privire la dependența lui de computer – „Până la urmă ai să faci tu ceva!” –, dar, având în vedere că și tatăl era dependent de televizor, nu a avut prea multă putere de convingere. Chiar și mama fusese un exemplu negativ în această privință – îi plăceau extraordinar de mult telenovelele.

Discutați următoarele:

1. Cine este vinovatul principal în acest caz? Argumentați răspunsurile.
2. Câți oameni ar trebui să aibă muștrări de conștiință din cauza acestui incendiu?
3. Cât de eficientă este Biserica AZȘ în combaterea „puterilor întunericului acestei lumi” (Efeseni 6,12) – cum ar fi puterea dependenței tale de a provoca ceva rău?
4. Pot face creștinii ceva în această privință?

Împărțiți grupa în echipe de trei sau patru elevi. Puneți fiecare echipă să citească pilda fiului risipitor (Luca 15,11-32) și apoi istoria lui Iosif (Geneza 36,2-36; 39,1-45,28; 46,1-6.28-30). Grupele trebuie să discute apoi următorul subiect: tratamentul contrastant al sentimentului de vinovăție în cele două istorisiri.

REZUMAT

Vina este un dat universal și o experiență a fiecărei ființe vii. Dar intenția lui Dumnezeu este ca noi să nu purtăm povara vinovăției noastre, ci să o aducem înaintea Lui, mărturisind și acceptând iertarea Sa.

Vina în viața creștinului

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Scrie-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

➤ _____

Omorâți din ignoranță

Pentru a putea urma cursurile unei școli adventiste, a trebuit să plec de acasă la o vârstă destul de fragedă și să locuiesc împreună cu bunica mea în Orlando, Florida. Pe când eram plecat, mama mi-a cumpărat o pereche de cai-de-mare și a aranjat să-mi fie trimiși prin poștă.

Nu-mi dau seama de ce a procedat astfel, din moment ce știa că aceste viețuitoare au nevoie de apă sărată, iar acvariul meu este un rezervor de apă dulce. Oricum, am fost extrem de încântat când am deschis pachetul. Eram atât de mic și de neștiutor încât nu mi-am dat seama că, dacă îi puneam în acvariu, vor muri. Așa că i-am pus în acvariu. Pentru că era iarnă, am pornit sistemul de încălzire al rezervorului, intenționând să-l opresc înainte de a mă duce la culcare. Am uitat să fac acest lucru, iar a doua zi dimineață micile mele miracole, căluții-de-mare (chiar și peștii mai puțin exotici), erau fără viață, plutind cu burta în sus la suprafața apei supraîncălzite.

M-am simțit copleșit de vină, așa că m-am dus imediat în dormitor, am îngenunchiat lângă pat și L-am implorat pe Dumnezeu să-i învie – nu au fost aduși înapoi la viață. Atunci am fost convins că acestui Dumnezeu, căruia ar fi trebuit să-l fie milă și de vrăbiile căzute, nu-l păsa nici de căluții-de-mare, nici de mine. Cu alte cuvinte, Dumnezeu era cel vinovat pentru că era distant și nepăsător.

Bineînțeles că nu a trecut mult timp până când am realizat că era greșit să pui viețuitoare ale mării într-un bazin cu apă dulce, că ele ar fi murit oricum, chiar dacă nu le-aș fi „fiert”, și că

mama mea ar fi trebuit să se gândească la aceasta înainte de a le cumpăra și de a mi le trimite. Cu alte cuvinte, am mutat vina asupra mamei mele, învinovățind-o că a făcut o astfel de greșeală, care, la urma urmei, se datora iubirii ei față de mine.

Poate că această situație tristă era mai mult din vina companiei care ademenea oamenii să cumpere vietăți exotice, fără să le pună la dispoziție informațiile necesare și potrivite, privitoare la acvariul cu apă sărată – scump și greu de întreținut – care era necesar pentru supraviețuirea acestor animale. Am hotărât că și ei erau vinovați.

Când mă gândesc la această istorie, îmi dau seama că, la un moment dat, e posibil să fi învinovățit și biserica, pentru învățăturile ei, și pe părinții și pe bunica mea, pentru că trebuia să urmez școli adventiste. Toată această afacere „a căluților-de-mare” ar fi putut fi doar un vis urât, dacă n-aș fi fost în Orlando, singur și suferind de dorul de casă. Singurul lucru bun pe care-l pot spune după toți acești ani este că cel puțin nu am încercat să extind vina asupra tuturor celor ce compuneau familia bisericii, deși probabil că aș fi făcut-o, dacă o astfel de idee mi-ar fi trecut prin cap.

Deci cine fusese vinovat? Dumnezeu? Satana? Mama mea? Vânzătorii? Eu? Toți cei de mai sus?

Dacă petrecem prea mult timp încercând să găsim vinovați, vom ajunge într-un impas. Lista celor vinovați crește în mintea noastră, îngropându-ne în amărăciune. Și totul poate porni de la cineva care acționează din dragoste.

După o vreme, s-ar putea chiar să încetăm să ne mai simțim așa de vinovați cum am fost atunci când am conștientizat propria noastră parte de vină (doar pentru că încercăm să transferăm vina asupra altora).

Tocmai pentru că știe cât de puțină înțelepciune avem, că maniera în care privim noi lucrurile este atât de plină de ignoranță și mai ales

modul în care acestea vor sfârși, răbindu-ne, Dumnezeu ne-a dat o lecție despre vinovăție și a spus clar ca apa limpede dintr-un acvariu: „Nu judecați, ca să nu fiți judecați.”

Nu uita: aceasta înseamnă că nu ai dreptul să te condamni nici măcar pe tine. Dumnezeu cel bun și iubitor al cerului și al pământului este judecătorul tău. Nu te mulțumi cu unul mai puțin milos.

1. Duminică

Iată părerea mea

➤ Într-o zi, soldații sosesc în fața casei tale și te întreabă dacă ascunzi evrei. Dacă spui „da”, cei ascunși vor fi luați și uciși. Te hotărăști să spui: „Nu, nu ascund niciun evreu aici”. Conștiința ta ți-a șoptit că este mai bine să spui o minciună decât să permiți ca oameni nevinovați să fie omorâți. Ce te-a determinat să iei o astfel de decizie?

Numerotează următoarele influențe asupra conștiinței tale (de la 1 – cea mai importantă, la 5 – cea mai puțin importantă).

- Ce te învață adulții din biserica ta.
- Ce te-au învățat părinții tăi.
- Ce spune Biblia.
- Ce cred tinerii creștini.
- Ce-ți spune Spiritul Sfânt.

➤ I-ai făcut un mare rău unei persoane, dar aceasta nu știe cine a fost autorul. Crezi că ar trebui să-i ceri scuze? Sau, dacă tu crezi că persoana respectivă ar fi și mai rănită aflând cine i-a făcut rău, de ce nu te gândești la un lucru frumos pe care l-ai putea spune sau face, care ar putea compensa (cel puțin parțial) ce ai făcut sau ar putea reclădi relația voastră? Exprimă-ți părerea.

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din

secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

➤ „Unde este încă loc de recunoaștere a vinei, ar putea fi loc, în timp, de virtute.” – dr. Samuel Johnson, secolul al XVIII-lea

➤ „Există un aspect pozitiv al sentimentului de vinovăție: că pentru tine mai contează încă ce este bun și corect și că nu vrei să faci rău.” – Albert Muller, moralist englez

➤ „Domnul Hristos a purtat povara vinovăției noastre. El va lua greutatea de pe umerii noștri osteniți și ne va da odihnă. El va purta și povara grijii și întristării. Ne cheamă să punem asupra Lui toate grijile noastre, căci El ne poartă în inima Sa.” – Ellen White, autoare inspirată

➤ „Caracteristica vinovaților este neli-niștea.” – Seneca, filozof roman

➤ „Atunci când inima se supune influenței Duhului Sfânt, conștiința va fi trezită, iar păcătosul va ajunge să înțeleagă ceva din profunzimea și sfințenia Legii lui Dumnezeu, care este temelia guvernării Sale în ceruri și pe pământ. Simțământul vinovăției pune stăpânire pe minte și inimă. Păcătosul înțelege acum dreptatea lui Dumnezeu și îi este groază să apară, în vinovăția și întinarea lui, înaintea Celui care cercetează inimile. El vede iubirea lui Dumnezeu, frumusețea sfințeniei și bucuria curăției și dorește atunci, din inimă, să fie curățit și readus în legătură cu cerul.” – Ellen White, scriitoare inspirată

Notează propriul citat

Ce spun eu...

➤ _____

3. Marți

Ce importanță are pentru mine?

➤ Una dintre problemele legate de conștiință este că ea se poate toci în timp. Pentru că

suntem păcătoși, avem o imagine trunchiată despre cât de greșit este păcatul și nu putem nici măcar să stabilim mereu ce este greșit și ce nu.

➤ Adeseori, noi călcăm în picioare propria noastră conștiință, pentru că este convenabil să facem acest lucru. Pe termen lung, rezultatul unei astfel de atitudini poate fi că ea, conștiința, se tocește. Nu mai poate să-și facă treaba la fel de bine cum obișnuia, cu atât mai puțin să se îmbunătățească pe măsură ce trece timpul. Adeseori devenim prea mândri pentru a accepta faptul că ar trebui să impunem niște limite dorințelor noastre.

➤ Regele Saul s-a hotărât să ignore mesajul profetului, conform căruia Dumnezeu dorea ca regele Agag și tot poporul său, chiar și animalele sale, să fie trecuți prin ascuțișul sabiei. Saul nu a ucis cele mai bune animale și nu l-a ucis nici pe Agag. Când a fost confruntat de profetul Samuel, Saul a mințit, spunând că s-a supus poruncii lui Dumnezeu și că animalele au fost cruțate pentru a putea fi aduse ca jertfă. (Saul nu a menționat însă faptul că-l cruțase și pe Agag.) Samuel l-a dojenit cu severitate, spunându-i că ar fi trebuit să se supună poruncilor lui Dumnezeu: „Ascultarea face mai mult decât jertfele” (1 Samuel 15,22).

Gândește-te la importanța sfatului lui Samuel!

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ **Geneza 3,8**

„Atunci au auzit glasul Domnului Dumnezeu, care umbla prin grădină în răcoarea zilei: și omul și nevasta lui s-au ascuns de Fața Domnului Dumnezeu printre pomii din grădină.”

➤ **1 Corinteni 6,20**

„Căci ați fost cumpărați cu un preț. Proslăviți dar pe Dumnezeu în trupul și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu.”

➤ **Geneza 3,12**

„Omul a răspuns: 'Femeia pe care mi-ai dat-o ca să fie lângă mine, ea mi-a dat din pom și am mâncat.'”

➤ **Geneza 4,7**

„Nu-i așa? Dacă faci bine, vei fi bine primit; dar dacă faci rău, păcatul pânzește la ușă; dorința lui se ține după tine, dar tu să-l stăpânești.”

➤ **Iov 25,4**

„Cum ar putea omul să fie fără vină înaintea lui Dumnezeu? Cum ar putea cel născut din femeie să fie curat?”

➤ **Psalmi 32,5**

„Atunci Ți-am mărturisit păcatul meu și nu mi-am ascuns fărădelegea. Am zis: 'Îmi voi mărturisi Domnului fărădelegile!' Și Tu ai iertat vina păcatului meu.”

➤ **Psalmi 51,14**

„Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele! Izbăvește-mă de vina sângelui vărsat, și limba mea va lăuda îndurarea Ta.”

➤ **Marcu 3,29**

„...dar oricine va huli împotriva Duhului Sfânt nu va căpăta iertare în veac, ci este vinovat de un păcat veșnic.”

➤ **1 Ioan 1,9**

„Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept, ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire.”

➤ **Faptele Apostolilor 8,22**

„Pocăiește-te dar de această răutate a ta și roagă-te Domnului să ți se ierte gândul acesta al inimii tale...”

5. Joi

Ce îmi spune acest lucru?

➤ Este bine să te simți vinovat? Și da, și nu. Partea bună a sentimentului de vinovăție este că îți arată o nevoie și îți stimulează dorința de a schimba răul făcut. De exemplu, vrei să sari peste o apă, dar te temi și, în ultima clipă, ești gata să renunți. Dar prietenii sunt lângă tine și te încurajează. La fel, când te simți vinovat, când ești deznădăjduit și ai vrea să renunți, Duhul Sfânt este lângă tine și te îndeamnă să faci pasul hotărâtor. Partea bună e dispoziția de a-L asculta.

➤ Primul lucru rău privitor la sentimentul de vinovăție este că te face să te gândești că ești fără valoare. Chiar și atunci când îți amintești că Dumnezeu te iubește și că nu ești chiar fără valoare, „căci ai fost cumpărați cu un preț” (1 Corinteni 6,20), te simți totuși ca un nimic.

➤ Citește **Geneza 3,8**. Sentimentele de vinovăție sunt adesea însoțite de sentimente de spaimă. Nu suntem apăsați doar de vină, dar devenim de asemenea preocupați de consecințe: dacă vom fi prinși asupra faptei noastre? Dar cel mai rău lucru în privința sentimentului de vinovăție este că ne poate conduce să facem și alte lucruri care sunt greșite. Am putea minți pentru a ne acoperi vina, dar apoi această minciună ne-ar face să ne simțim și mai vinovați. Acuzăm pe altcineva – pe drept sau pe nedrept – pentru a distrage atenția de la propria noastră greșeală. Aceasta ne face să ne simțim vinovați fie pentru că suntem niște lași, incapabili să-și asume și să-și înfrunte greșelile, fie pentru că implicăm în această poveste pe altcineva nevinovat.

➤ Citește **Geneza 3,12; 4,3-8**. Răul final al acestei atitudini – de a continua să greșim – se manifestă atunci când Îl învinovățim pe Dumnezeu pentru păcatele noastre și, de asemenea, învinovățim persoane nevinovate.

6. Vineri

Cum procedez?

➤ Din cauza vinovăției care îi apasă, mulți oameni cred că sunt îndepărtați de Dumnezeu. Adevărul este de fapt altul. Aceste sentimente înseamnă că Dumnezeu încă le influențează conștiința, pentru că îi iubește. Când te simți

vinovat, nu lăsa ca aceasta să te determine să-L critici pe Dumnezeu sau pe alții. Lasă ca acest sentiment să te conducă la pocăință, pentru a avea parte de noi începuturi.

➤ Dacă Spiritul Sfânt te face să te simți vinovat, de ce nu te gândești la multele lucruri bune care te așteaptă de îndată ce vei depăși acest sentiment? Citește despre roadele Duhului Sfânt și alege trei pe care ți-ar plăcea cel mai mult să le ai.

Galateni 5,22.23

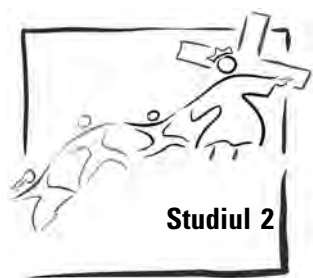
„Roada Duhului, dimpotrivă, este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea, înfrânarea poftelor. Împotriva acestor lucruri nu este lege.”

Enumeră-le mai jos și redă și motivul pentru care le-ai ales:

1. _____

2. _____

3. _____

Biruirea obiceiurilor rele

*Obiceiurile se nasc și devin tot mai puternice prin intermediul unei alegeri repetate de multe ori în timp. Puterea lui Dumnezeu ne stă la îndemână atât pentru **a alege**, cât și pentru **a face** voia Sa.*

Biruirea păcatului cere mai mult decât un efort omenesc.

Săptămâna aceasta elevul:

1. va analiza ispitele pe care le-a înfruntat Isus;
2. va cere ajutor atunci când este ispitit.

TEXTE-CHEIE: Galateni 5,19-25; Efeseni 4,22-24.

ÎNVIŢĂTORII

Discutați despre unii dintre marii eroi ai Bibliei, bărbați și femei, și despre ispitele cu care s-au confruntat aceștia. Pe tablă sau pe o coală de hârtie scrieți următoarele: „Cum au biruit ei ispitele?”, „Ce metodă a folosit fiecare?” „Cum poți aplica această metodă la ispitele cu care te confrunți?” „Există un factor comun tuturor acestor relatări?”

- Şadrac, Meşac și Abed-Nego – închinarea înaintea regelui;
- Estera – înfăţişarea înaintea regelui;
- Iosua și Caleb – apărarea planului lui Dumnezeu de a intra în Canaan;
- Isus – ispitirea în pustie.

ÎNVIŢII

Ce lipseşte în aceste relatări? De ce au cedat acești oameni ispitelor? Care a fost finalul (dar și consecința) fiecăreia dintre aceste povestiri? Procedați cu aceste întrebări ca și cu cele de mai sus.

- Iona – fugind pe un vas;

- David – păcătuiind prin faptul că l-a omorât pe soțul Bat-Şebe;
- Petru – lepădându-se de Isus;
- Israelii – închinându-se vițelului de aur.

STRATEGII

Împărțiți grupa în două echipe egale valoric. Prima echipă trebuie să încerce să transforme o persoană într-un mincinos profesionist. Cum ar putea face? Cum ar începe să formeze acest obicei? Ce ar putea face pentru ca acest obicei să se dezvolte și să se întărească?

Spuneți celei de-a doua echipe că sarcina ei este să ajute pe cineva să biruiască obiceiul de a minți. Cum ar face acest lucru? Ce ar încerca să facă pentru a ajuta o persoană prinsă în cursa obiceiului de a minți? În ce fel poate un obicei bun să ajute la înlocuirea unui rău?

Lăsați cele două echipe să delibereze 5 minute asupra problemei propuse. După acest interval, cereți fiecărei echipe să-i împărtășească celelalte strategii sale. Finalizați acest exercițiu, întrebându-i dacă formarea unui obicei bun se realizează mai greu decât formarea unui obicei rău. Și dacă da, de ce?

STUDIU LINGVISTIC

Aduceți la grupă un dicționar și solicitați voluntari care să caute și să citească definițiile termenilor „obicei” și „dependență”. Discutați care sunt deosebirile dintre cei doi termeni – dacă există. Iați câteva întrebări care i-ar putea ajuta să vadă mai clar diferențele:

- Este dependența mai puternică decât obiceiul? Sau în esență sunt cam același lucru?
- Mai ai un oarecare control asupra unui obicei? Care este însă situația în cazul dependenței?
- Ce este mai greu de biruit: dependența de droguri sau obiceiul de a fi delăsător?

SĂ ÎNVĂȚĂM SĂ BIRUIM

Creștinii trebuie să fie biruitori. Ei trebuie să biruie ispita și păcatul. Dar te-ai simțit vreodată învins, așa încât să nu mai ai armele necesare pentru a ieși din păcat? Ai dreptate! Tu nu ai aceste arme. Dar Isus da.

Te-ai întrebat vreodată de ce toți spun că pentru Isus a fost atât de dificil să fie desăvârșit? La urma urmei, El era Dumnezeu; micile tentații ale vieții n-ar fi trebuit să conteze prea mult pentru că El era Dumnezeu. Dar gândește-te pentru o clipă la cea mai puternică ispită pe care a înfruntat-o Isus (vezi Matei 4,8-11).

Discutați următoarele:

- Care dintre aceste trei ispite cu care a fost confruntat Isus ar fi o tentație pentru tine?
- Care dintre cele trei ispite din pustie crezi că a fost cel mai greu de înfruntat? De ce?
- Ce fel de exemplu al biruinței ne-a oferit Isus?

Când a fost creat pământul, Isus a avut rolul principal. Era pământul Lui – El îl crease. Dar apoi omul l-a ales conducător pe Satana. Isus n-a putut să facă nimic privitor la această alegere. El dorea ca pământul și noi toți să-l aparținem din nou, dar noi aleseserăm deja. Acum imaginează-ți-l pe Satana venind înaintea lui Isus

și zicându-l: „Iată, poți avea totul înapoi. Trebuie doar să mi Te închini”. Isus dorea atât de mult ca pământul să-l aparțină. Ar fi fost mai ușor pentru El să-Și aplece puțin capul și să murmure ceva ce nu credea. Dar El nu a făcut așa. Nici nu a pierdut timp certându-Se cu Diavolul. Nu i-a spus: „Știi că nu am voie să fac așa ceva. Ce crezi că faci?”

A CERE – PARTEA CEA MAI GREA

Știind că victoria este posibilă, cum să o aplicăm în dreptul nostru? Ei bine, a cere ajutor este partea cea mai dificilă. Când Satana flutură acele ispite strălucitoare în fața noastră, la un moment dat luăm în mod conștient hotărârea de a le accepta. Este un mecanism aproape reflex. Poate fi făcut cu cele mai bune intenții. Dar la un moment dat hotărâm să nu-l cerem ajutor lui Dumnezeu, ci încercăm să ne descurcăm singuri.

A începe să recunoști este primul pas. Nu poți cere ceva dacă nu ai nevoie. Acesta este punctul în care e nevoie de o relație apropiată cu Dumnezeu.

Cu cât ești mai aproape de Dumnezeu, cu atât îți va fi mai ușor să recunoști ispitele diavolului și să-l ceri ajutorul pentru a ieși din capcana diavolului. Poți fi atât de învăluit de ispită încât trebuie să spui: „Ajută-mă să-Ți cer ajutorul.” Dar poți cere întotdeauna să ai dorința de a cere ajutorul. Dumnezeu va răspunde unei asemenea rugăciuni. Vei descoperi că, dacă vei vorbi din ce în ce mai mult cu Dumnezeu, indiferent cât de în silă ai face-o la început, vei dori cu atât mai mult să continui să vorbești cu El.

Nu uita: niciodată să nu-l înfrunți singur pe Diavol. Indiferent cât de deștept crezi că ești sau cât de sfânt crezi că ai devenit, răul și diavolul vor birui. Dar Hristos poate birui răul. Așa că cere-l grabnic ajutorul. Nu sta pe gânduri și nu discuta. Aceasta este ea însăși o ispită.

Discutați următoarele:

- A fi ispitit este păcat?
- Când devine ispita păcat?

REZUMAT

Isus a fost ispitit în toate felurile înaintea noastră. Să ceri ajutorul înseamnă să-ți ațintești privirea spre Isus.

Biruirea obiceiurilor rele

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

➤ _____

Dependent de fast-food

Jerry avea un obicei rău, de care nu putea să scape. Era dependent de fast-food. Nu putea să treacă pe lângă un Fast-food fără să se repeadă înăuntru după o pungă de chipsuri sau după o înghețată. Nu conta ce vindea magazinul: floricele de porumb, bomboane, plăcinte, înghețată sau hamburgeri, Jerry se aproviziona cu de toate.

Și nu că Jerry n-ar fi făcut eforturi să se debaraseze de acest obicei. Încercase aproape tot ce-i trecuse prin minte și orice auzise sau orice remediu despre care citise.

Chiar cu o săptămână în urmă, el răsfoise un număr al revistei „National Slanderer” (*Calomniatorul Național*), luat de la chioșcul de la colț (unde se și vindea hrană nesănătoasă pentru trup, dar și pentru minte). Acasă, Jerry a răsfoit din nou revista și a găsit un articol privitor la modul în care poți renunța la un obicei rău. Autorul propunea, pentru o săptămână, o dietă formată numai din mere – bune și sănătoase.

Jerry a început să urmeze acest sfat, procurându-și câteva kilograme de mere chiar a doua zi. Cam a treia zi, începuseră să se instaleze niște efecte foarte ciudate, chinuitoare, și Jerry a ajuns la limită. Și-a înșfăcat în grabă portofelul, a luat mașina, a mers până la primul Fast-food și a golit magazinul.

Dar cura de mere fusese ultima dintr-un lung șir de eforturi chinuitoare pe care Jerry le făcuse pentru a renunța la obiceiul de a mânca nesănătos. El încercase prin puterea voinței de nenumărate ori. Își spunea că va renunța la sandviciurile cu curcan și va mânca doar

„mâncare bună”, cum ar fi fructele, vegetalele și cerealele. Dar, când credea că bătălia era în cele din urmă terminată, cineva lăsa prin casă o pungă deschisă cu bomboane „M&M”. O singură bombonică, și era un om pierdut. Nu trecea mult și „curăța” toată provizia de hrană nesănătoasă dinaintea ochilor.

Încercase și psihoterapia. Psihologul lui cerceta și sonda, încercând să descopere vreun eveniment traumatizant din copilăria lui Jerry, care declanșase comportamentul alimentar anormal. Jerry își amintise ziua când, în vârstă de șapte ani, a dat peste ascunzătoarea de dulciuri a mamei sale și le-a consumat. Dar nici aceasta nu părea să-i împiedice pornirile de acum.

Mult timp, Jerry a urmat cu credințioasă întrunirile JFJA (Asociația dependenților de mâncare nesănătoasă). „Bună”, îi saluta el pe tovarășii săi în fiecare săptămână. „Sunt Jerry și sunt dependent de mâncare de tip fast-food.” Dar, întorcându-se de la întrunire, trebuia să treacă proba: trei magazine generale, un „Taco Bell” și un „McDonald’s”.

Cam pe atunci a auzit Jerry și de „terapia aversiunii”. Ideea era să mănânci astfel de mâncare până când ți se făcea greață și nu mai doreai să mănânci niciodată din ea. Jerry și-a petrecut tot weekendul îndopându-se cu gogoși, tortilla, chipsuri, covrigei, bomboane, prăjituri și hamburgeri. El a mâncat până la scârbă și dincolo de aceasta. Dar, după câteva zile și câteva tablete de pansament gastric, mâncarea de tip fast-food a început să-l atragă din nou.

Jerry a ascultat casete cu mesaje ascunse, de exemplu: „Mâncarea de fast-food are gust de ouă clocite.” A încercat „terapia pozitivă”, spunându-și lucruri cum ar fi: „Sunt o persoană valoroasă, de aceea nu mănânc mâncare nesănătoasă.” Însă apoi întindea mâna iar după o doză de „7-up”. Nimic nu mergea.

Nimic, până în ziua în care a aflat despre doctor – un doctor care făcea cercetări cu privire la funcționarea creierului uman și care a

descoperit nu doar mecanismul formării obiceiului, dar și reversul acestuia, produs în creier. Jerry și-a făcut o programare, iar doctorul i-a explicat că sigur va rezolva problema lui o dată pentru totdeauna. Metoda lui avea de-a face atât cu sondarea și stimularea centrilor nervoși cu ajutorul unor sonde electrice, cât și cu alte detalii tehnice, pe care Jerry nu era sigur că le-a înțeles.

A sosit ziua îndeplinirii procedurii medicale. Doctorul a trecut la lucru pe pacientul anesteziat, încercând să blocheze pe scoarța cerebrală cărările formării obiceiului legat de mâncarea nesănătoasă.

Când a părăsit clinica, Jerry a descoperit că procedura fusese un succes total. Era liber! Nu mai simțea niciun fel de poftă pentru mâncarea de tip fast-food. De fapt, intervenția doctorului fusese un succes mai mare decât s-ar fi putut aștepta vreunul dintre ei. Nu numai obiceiul lui Jerry de a mânca la fast-food dispăruse – la fel se întâmplase și cu celelalte obiceiuri rele, până la cel din urmă.

Aceasta era vestea cea bună. Vestea rea era că procedura medicală avusese un asemenea succes încât ștersese nu doar toate obiceiurile rele, ci și pe cele bune. Acum Jerry nu mai avea niciun fel de obicei sau de automatism format, după cum și-a dat seama când a vrut să se încălzească și a trebuit mai întâi să aleagă în mod conștient ce pantof să-și pună și apoi, cu un mare efort mintal, să-și lege șireturile la fiecare pantof. (de Ken McFarland)

1. Duminică

Iată părerea mea

➤ Decide asupra unui obicei rău pe care vrei să-l înlocuiești cu unul bun, apoi telefonează-i unui prieten apropiat și discută proiectul tău cu el. Roagă-l pe prietenul tău să te sprijine în acest plan – să fie alături de tine, să te asculte când ești ispitit, să te încurajeze, să-ți sugereze alternative și strategii în biruirea ispitelor. S-ar putea ca și prietenul tău să caute ajutor pentru biruirea unui obicei de-al său. Păstrează acest proiect doar între voi doi.

➤ Împreună, rugați-L pe Dumnezeu să vă sprijine în deciziile voastre. Fără ajutorul Lui nu veți putea reuși să vă schimbați obiceiurile rele.

➤ Dacă nu există niciun impediment, vorbiți despre reușitele voastre și în cadrul grupeii de la Școala de Sabat.

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

➤ „Obiceiul este fie cel mai bun dintre servitori, fie cel mai rău stăpân.” – Nathaniel Emmons, scriitor

➤ „Noi trebuie... să privim la Isus pentru tăria de a face ceea ce nu putem face singuri.” – Ellen G. White, scriitoare inspirată

➤ „Un obicei care nu poate fi schimbat este rău – obiceiurile rigide, care nu țin seama de nevoia de schimbare, pot deveni primejdioase.” – Osho, profesor indian

➤ „Oricât și-ar schimba înfățișarea, oricât și-ar controla aparențele, manifestările, un om rămâne cu predispozițiile și obiceiurile sale, chiar dacă reușește, temporar, să și le deghizeze.” – Marcel Proust, scriitor francez

➤ „Învățătura îți dă lumină, dar nu te înalță decât prin caracter.” – Ovid Densusianu, filolog român interbelic

➤ „Să nu vorbim despre slăbiciunile și incapacitățile noastre, ci despre Hristos și puterea Sa. Când vorbim despre puterea lui Satana, puterea vrăjmașului asupra noastră crește. Când vorbim despre puterea celui Atotputernic, dușmanul este împins în spate, dat la o parte.” – Ellen G. White, scriitoare inspirată

➤ „Dacă ai primit pe Isus în inima ta, tu ești născut din Dumnezeu și, astfel, vei avea biruință asupra lumii și nu va trebui să te mai pleci în fața problemelor ei.” – Kenneth Hagin, teolog

Notează propriul citat**Ce spun eu...**

- _____
- _____
- _____

3. Marți***Ce importanță are pentru mine?***

➤ „Ispititorul nu ne poate constrânge niciodată să păcătuim. El nu poate să ne stăpânească mintea decât dacă este predată puterii lui. Întâi trebuie să consimțim voința, iar credința să se desprindă de Hristos pentru ca Satana să-și poată exercita puterea asupra noastră” (*Hristos, Lumina lumii*, ed. 1991, pag. 114). Alegerea depinde de voință. Dumnezeu i-a dat omului puterea și capacitatea de a alege; el trebuie doar să le exercite. Dar omul nu este capabil să se schimbe; el poate doar să aleagă să-l slujească lui Dumnezeu. Noi toți putem să-l dăm voința; atunci El va lucra în viața noastră „și voința, și înfăptuirea, după buna Sa găsire cu cale”.

- Ce fel de alegeri faci în fiecare zi?
- Crezi că a alege să nu păcătuiești este greu? De ce?
- Ce ai putea face pentru ca aceste decizii să fie mai ușor de luat?
- Primul pas în a birui un obicei rău este să ajungem să-L cunoaștem pe Hristos, pentru că El este biruința noastră. Să știi despre El sau doar să înțelegi planul Său nu e de ajuns. „Hristos în tine” este cheia. „Atunci când este în noi, umplându-ne mințile, locuind în inimile noastre, El își va manifesta caracterul, va vorbi cuvintele Sale și va gândi gândurile Sale în noi” (*Studii biblice pentru Școala de Sabat*, trim. II 1979, ed. engl., pag. 107).

4. Miercuri***Dumnezeu spune...*****➤ Leviticul 20,23**

„Să nu trăiți după obiceiurile neamurilor, pe care le voi izgoni dinaintea voastră, căci ele au făcut toate aceste lucruri și Mi-este scârbă de ele.”

➤ Efeseni 4,22-24

„Cu privire la felul vostru de viață din trecut, să vă dezbrăcați de omul cel vechi care se strică după poftele înșelătoare și să vă înnoiți în duhul minții voastre și să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire și sfințenie pe care o dă adevărul.”

➤ Apocalipsa 3,20

„Iată, Eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el, și el cu Mine.”

➤ Iacov 4,7

„Supuneți-vă dar lui Dumnezeu. Împotriviți-vă Diavolului, și el va fugi de la voi.”

➤ 1 Ioan 5,4

„...pentru că oricine este născut din Dumnezeu biruiește lumea și ceea ce câștigă biruința asupra lumii este credința noastră.”

➤ Geneza 6,5

„Domnul a văzut că răutatea omului era mare pe pământ și că toate întocmirile gândurilor din inima lui erau îndreptate în fiecare zi numai spre rău.”

➤ 1 Împărați 8,61

„Inima voastră să fie în totul a Domnului, Dumnezeului nostru, cum este astăzi, ca să urmați legile Lui și să păziți poruncile Lui.”

➤ 2 Cronici 34,27

„Pentru că ți s-a înduișat inima, pentru că te-ai smerit înaintea lui Dumnezeu când ai auzit cuvintele rostite de El..., pentru că te-ai smerit înaintea Mea, pentru că ți-ai sfâșiat hainele și ai plâns înaintea Mea..., Eu am auzit, zice Domnul.”

5. Joi***Ce îmi spune acest lucru?***

➤ Citește **Matei 26,41**. Să fii dispus să te schimbi nu este de ajuns. Ce altceva ar trebui să facem pentru a depăși păcatul și obiceiurile rele?

➤ În ce fel te pot ajuta următoarele rugăciuni să birui: rugăciunea de mulțumire, rugăciunea

nea de mărturisire a păcatelor, rugăciunea pentru dușmani, rugăciunea pentru înțelepciune, rugăciunea pentru iertare, rugăciunea pentru prezența Spiritului Sfânt, rugăciunea pentru a rezista ispitei?

➤ Pentru a birui păcatul și obiceiurile rele, noi trebuie să:

1. Să deschidem ușa inimii noastre pentru Hristos.
2. Să fim conștienți de capcanele lui Satana.
3. Să rezistăm diavolului, așa cum a făcut-o Hristos.
4. Să nu ne lăsăm dominați de sentimentul de vinovăție.
5. Să ne rugăm.
6. Să avem credință în Cuvântul lui Dumnezeu.

➤ „Totul depinde de dreapta lucrare a voinței. Dumnezeu le-a dat oamenilor puterea alegerii; datoria lor este aceea de a o exercita. Nu stă în puterea noastră să ne schimbăm inima și nici să-l predăm lui Dumnezeu simțămintele;

dar putem alege să-L slujim. Putem să-L dăm voința; atunci El va lucra în noi și voința și înfăptuirea, după buna Sa găsire cu cale.”
(*Calea către Hristos*, ed. 1995, pag. 41)

6. Vineri

Cum procedez?

➤ În **Efesenii 4,17-5,12**, Pavel oferă câteva sugestii privitoare la biruință. Enumeră câteva dintre lucrurile pe care le menționează el.

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____

➤ Recitește sugestiile lui Pavel. Marchează lucrurile pe care trebuie încă să le depășești. Care este primul lucru pe care-l poți face pentru a birui situațiile pe care le-ai însemnat?

Dezvoltarea obiceiurilor bune

Atunci când alegem să ne formăm un obicei bun, suntem asistați de procesele biochimice ale creierului nostru, care ne ajută să croim cărări ale obiceiurilor, astfel încât fiecare repetare a unei alegeri să bătătorească aceste cărări și să devină din ce în ce mai ușoară.

Săptămâna aceasta vom examina obiceiurile bune.

Săptămâna aceasta elevul:

1. va explica modalitatea de formare a obiceiurilor în creierul omenesc;
2. va înțelege importanța deciziilor individuale în formarea obiceiurilor;
3. va medita la importanța obiceiurilor bune în privința sănătății, atitudinii mintale, spiritualității și studiului.

TEXTE-CHEIE: Efeseni 6,18; Ioan 5,39; 1 Timotei 4,15.

FORMAREA OBICEIULUI

Treceți pe tablă sau pe o coală de hârtie unul dintre domeniile prezentate în secțiunile zilnice ale studiului. Lăsați grupa să vină cu exemple pentru acest domeniu.

De exemplu, ați putea alege obiceiurile legate de învățare și studiu. Puneți-i pe membrii grupei să identifice cât mai multe obiceiuri rele posibile, inclusiv ale lor.

Pentru fiecare obicei rău enumerat, cereți-le să se gândească la un obicei bun care l-ar putea înlocui. Află dacă cineva din grupă a avut succes în dezvoltarea unui obicei bun legat de citit și care a devenit mai puternic decât unul rău în același domeniu.

Concluzionați această introducere, subliniind că, prin hotărâre, perseverență și putere divină, punctele noastre slabe pot să devină în timp atuurile noastre cele mai puternice.

OBICEIURI BUNE: FOLOSIREA RESURSELOR

Mulți oameni sunt astăzi preocupați de problematica mediului înconjurător. Pentru a-i ajuta

și stimula pe membrii gupei voastre să se gândească la obiceiurile lor legate de mediu, împărțiți grupa în două. O parte va primi sarcina de a face o listă cu obiceiurile rele, cealaltă parte, o listă cu obiceiurile bune.

Luați în discuție o problemă clasică cu privire la mediul înconjurător, cum ar fi apa, animalele pe cale de dispariție, pădurile, stratul de ozon sau combustibilii.

Cereți-i grupei care se ocupă de „obiceiurile rele” să identifice modalități prin care oamenii și-au format obiceiul de a abuza sau de a irosi aceste resurse. Puteți să notați apoi sugestiile lor pe tablă sau pe o coală de hârtie. Apoi cereți-i grupei „obiceiuri bune” să identifice căi prin care am putea să ne formăm obiceiul de a conserva și de a spori aceleași resurse.

OBICEIURI BUNE: ATITUDINE

Atitudinea noastră față de viață, precum și munca pot să ne conducă la un succes deplin sau ne pot condamna la eșec.

La această secțiune ar trebui să-i faceți pe cei din grupă să se gândească la propriile atitudini.

Cereți-le elevilor să alcătuiască o listă de atitudini contrare, cum ar fi: optimism – pesimism, toleranță – intoleranță, recunoștință – ingraturitudine.

Discutați următoarele:

- Cum se manifestă aceste atitudini în viața de zi cu zi?
- Ce personalități sau grupuri renumite au demonstrat fiecare dintre aceste atitudini?
- Cum poate Dumnezeu să ne ajute să transformăm atitudinile negative în atitudini pozitive?

OBICEIURI BUNE: ÎNCHINAREA INDIVIDUALĂ

Secțiunea de marți a studiului – cu privire la obiceiurile spirituale bune – se sfârșea cu un apel care ne îndemna să facem din închinarea zilnică prioritatea noastră de viață numărul 1. Totuși nu este întotdeauna ușor să realizăm acest lucru pentru un motiv foarte important: „În starea sa de nevinovăție, omul trăia într-o fericită comuniune cu El, în care sunt ascunse toate comorile înțelepciunii și ale științei” (Coloseni 2,3). Dar după păcătuire, el n-a mai putut găsi deloc bucurie în sfințenie și, ca urmare, a căutat să se ascundă de prezența lui Dumnezeu. Aceasta este încă starea inimii nerenăscute. O astfel de inimă nu este în armonie cu Dumnezeu și deci nu găsește nicio bucurie în comuniunea cu El.” (Ellen White, *Calea către Hristos*, pag. 13)

Discutați următoarele:

- Ce lucru este necesar înainte de a putea avea un program devoțional consistent?
- Este posibil ca fără a experimenta nașterea din nou să nu putem să ne găsim timp pentru Isus în fiecare zi?

Invitați un membru al grupei să citească textul din Ezechiel 36,26.27. Discutați impactul acestui transplant spiritual de inimă asupra obiceiurilor noastre de închinare.

OBICEIURI BUNE: STUDIUL

Secțiunea de miercuri a studiului s-a concentrat asupra obiceiurilor bune legate de studiu. Această porțiune a studiului includea o scurtă listă a obiceiurilor privitoare la studiu – unele bune, altele rele. Revedeți această listă împreună cu grupa. Apoi încercați să găsiți pași practici spre a transpune fiecare sugestie pozitivă într-un obicei. De exemplu, prima propunere era „iau notițe cu grijă în clasă”. Cereți grupei să vină cu sugestii practice pentru realizarea acestui lucru. „Cum poți să iei notițe cât mai ușor?” „Cum iei notițe când expunerea profesorului nu este prea coerentă?” Soluțiile practice vor face ca noile schimbări în bine ale unor obiceiuri să fie mai ușor de făcut.

Prin hotărâre, perseverență și putere divină, putem transforma punctele noastre slabe în atuurile cele mai puternice.

REZUMAT

Obiceiurile bune nu ne vor transforma în oameni mai buni. Ele ne vor face mai fericiți și mai împliniți. Dumnezeu dorește să fim fericiți și viața noastră să fie plină și îmbelșugată. El a făcut tot posibilul pentru ca noi să experimentăm nu doar darul salvării viitoare, dar și bucuria prezentă a salvării din păcat, pe măsură ce caracterele noastre sunt remodelate. Dezvoltarea caracterului cere eforturi stăruitoare și Dumnezeu nu le va face în locul nostru. Dar El va lucra împreună cu noi la înnoirea obiceiurilor noastre. El ne-a furnizat toate resursele, ajutorul, precum și puterea motivațională necesară pentru această lucrare.

Dezvoltarea obiceiurilor bune

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

Pune-ți butonii la treabă!

Observând că obiceiurile sunt imprimate pe creier, Elden și Esther Chalmers ne împărtășesc, în *Making the Most of Family Living*, istoria lui sir John Eccles din Australia, care, cu ani în urmă, examina celulele nervoase la un microscop puternic.

Celulele nervoase au un nucleu, înconjurat de un fluid, numit *citoplasmă*, și o membrană externă, de unde pornesc multe prelungiri mici, numite *dendrite*, și una mai lungă, numită *axon*. La extremitatea axonului, sir Eccles a observat la microscop niște protuberanțe mici. El le-a numit *butoni* (nasturi). Astăzi știm că acești butoni secretă diferite substanțe chimice. Una dintre ele, acetilcolina, unește ca o punte spațiile sinaptice dintre celule, închizând circuitul și stimulând celula alăturată să transmită mesajul mai departe.

„Dr. Eccles”, scria Chalmers, „a observat că unele fibre transmițătoare aveau mulți butoni, în timp ce altele aveau doar câțiva. El a mai remarcat că fibrele transmițătoare cu mulți butoni nu aveau nevoie de tot atâta stimulare ca acelea cu puțini butoni pentru a secreta substanțele chimice necesare transmiterii impulsului la celula următoare. Dr. Eccles s-a întrebat de ce unele terminații aveau mulți butoni și altele doar câțiva. El a formulat teoria că s-ar putea ca butonii să fie formați când respectiva terminație este stimulată. Această stimulare repetată ar putea determina formarea mai multor butoni, făcând astfel mult mai ușoară transmiterea mesajelor de-a lungul acestei căi specifice.” Studii mai recente au confirmat ceea ce bănuia dr. Eccles. Cerce-

tătorii au descoperit la microscopul electronic că stimularea repetată este într-adevăr cauza creșterii și înmulțirii acestor butoni.

Și atunci, se poate presupune că repetarea în mod frecvent a unei acțiuni o face mai ușoară. Acesta pare a fi modul în care sunt formate obiceiurile în sistemul nervos... O idee rezonabilă este deci că fiecare gând, sentiment sau acțiune care se repetă adeseori produce schimbări fizice și chimice în organismul nostru, în căile noastre nervoase, fie pentru a ne binecuvânta, fie pentru a ne condamna atunci când aceste schimbări s-au întipărit cu putere.

Butonii care secretă acetilcolină dispar dacă nu sunt folosiți? Dovezile de până acum arată că nu. Deci, dacă aceste căi nervoase nu sunt niciodată șterse din minte, cum pot fi biruite vreodată obiceiurile rele? Răspunsul este: prin formarea unor alte căi în creier (legate de obiceiuri noi), care să fie chiar mai puternice decât cele vechi.

Poate fi făcut acest lucru? Putem să ne formăm obiceiuri bune care să fie mai puternice decât cele rele? Cu siguranță că da.

1. Duminică

Înălță părerea mea

➤ Înalță că acum – grație lui Chalmers – am învățat despre modul în care se formează obiceiurile, așa că haideți să petrecem restul acestei săptămâni gândindu-ne la câteva categorii de obiceiuri bune pe care am putea să le formăm.

➤ Pentru fiecare obicei rău pe care l-am deprins, să ne gândim la un obicei bun care l-ar putea înlocui. Dacă am avut succes în dezvoltarea unui obicei bun legat de citit și care a devenit mai puternic decât unul rău în același domeniu, haideți să-l împărtășim cu cei din grupă.

➤ Citește **Psalmi 139,14**. În acest verset, psalmistul este complet uluit de cât de frumos și complex ne-a construit Dumnezeu. Crezi că

printre minunile organismului uman se află și procesul electrochimic care ajută la dezvoltarea obiceiurilor bune?

➤ Citește **1 Corinteni 10,31**. Explică în cuvintele tale care este legătura dintre aceste versete și formarea obiceiurilor bune.

➤ Prin hotărâre, perseverență și putere divină, punctele noastre slabe pot să devină în timp atuurile noastre cele mai puternice.

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

➤ „O mare parte a virtuții unui creștin o constituie obiceiurile bune.” – William Paley, teolog și matematician britanic

➤ „De obiceiurile rele greu te dezbari.” – proverb românesc.

➤ „Virtutea morală o dobândim prin obișnuință.” – Aristotel, filozof grec

➤ „Omul cinstit nu face niciodată de bunăvoie ceva rău, pentru că este obișnuit să facă binele.” – Euripide, poet tragic grec

➤ „Fiecare dintre noi, în viețile noastre, avem predispoziție spre anumite tipuri de păcate. Aceasta se poate datora cultivării lor și, astfel, ne simțim mai vulnerabili decât alții în fața acestor păcate. Doar prin formarea unor obiceiuri bune pot fi anulate cele vechi și rele. Și numai Dumnezeu ne poate ajuta.” – John F. MacArthur, Jr., pastor american

➤ „Iarba rea nu trebuie tăiată, ci smulsă.” – proverb armean

➤ „O viață rea, deprinsă la a face răul, nu este o viață rea, ci o moarte lungă.” – Democrit, filozof grec

➤ „Este greu să pui capăt unei obișnuințe îndelungate într-un timp scurt, dar fii perseverent – merită!” – Marc Aureliu, împărat roman

➤ „Obișnuința ne face să rămânem în mlaștină și chiar să ne afundăm tot mai mult.” – Honoré de Balzac, scriitor francez

➤ „Puterea stăpânirii de sine se întărește prin exercițiu. Ceea ce pare la început dificil devine ușor dacă este repetat, în mod constant, până când gândurile și faptele bune devin o obișnuință.” – Ellen White, autoare inspirată

➤ „Obișnuința ne ascunde adevărata față a lucrurilor.” – Michel de Montaigne, scriitor francez

Notează propriul citat

Ce spun eu...

➤ _____

3. Marți

Ce importanță are pentru mine?

➤ Privind la tabloul mare al timpului și veșniciei, niciun obicei bun nu este mai important decât o viață devoțională constantă. Dar, pentru formarea unui obicei devoțional, se cere un efort serios.

➤ De ce? Pe de o parte, pentru că avem un dușman real, care va face aproape orice pentru a fi sigur că nu avem o legătură cu Dumnezeu. Pe de altă parte, cei mai mulți dintre noi suntem incredibil de ocupați, așa că ne este greu să găsim timp pentru a-L cunoaște pe Dumnezeu.

➤ Ce elemente credeți că ar trebui să compună viața noastră spirituală? Citiți **Efesenii 6,18; Ioan 5,39; 1 Timotei 4,15**.

➤ Mulți sunt convinși că, pentru a rămâne treji, viața noastră spirituală ar trebui să includă încă un aspect: împărtășirea rezultatelor vieții noastre spirituale. Cu atâtea teme, cursuri, relații și toate celelalte preocupări care ne ocupă timpul, cum am putea să ne formăm obiceiuri spirituale consistente?

➤ Mai întâi, trebuie să alegem să facem din acestea o prioritate – de fapt, cea mai înaltă prioritate – în programul nostru zilnic. Apoi, pentru a ne forma obiceiul de a ne închina, trebuie să procedăm la fel ca și cu oricare alt obicei: să alegem ferm să facem acest lucru și să repetăm mereu și mereu tot ce presupune închinarea.

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ **Galateni 6,7**

„Nu vă înșelați: 'Dumnezeu nu Se lasă să fie batjocorit'. Ce seamănă omul, aceea va și secera.”

➤ **1 Corinteni 10,31**

„Deci fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți altceva, să faceți totul pentru slava lui Dumnezeu.”

➤ **Evrei 12,14**

„Urmăriți pacea cu toți și sfințirea, fără care nimeni nu va vedea pe Domnul.”

➤ **Evrei 12,1**

„Și noi... să dăm la o parte orice piedică și păcatul care ne înfășoară așa de lesne și să alergăm cu stăruință în alergarea care ne stă înaintea.”

➤ **Isaia 32,8**

„Dar cel ales la suflet face planuri alese și stăruie în planurile lui alese.”

➤ **Eclesiast 8,3**

„...nu stăruie într-un lucru rău.”

➤ **Leviticul 18,30**

„Păziți poruncile Mele și nu faceți niciunul din obiceiurile urâte care se făceau înaintea voastră, ca să nu vă spurcați cu ele. Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru.”

➤ **2 Împărați 17,40**

„Ei n-au ascultat și au urmat obiceiurile lor de la început.”

➤ **1 Corinteni 15,33**

„Nu vă înșelați: Tovărășiile rele strică obiceiurile bune.”

5. Joi

Ce îmi spune acest lucru?

➤ În best-seller-ul său, *See you at the Top*, autorul, Zig Ziglar, apără ideea „unui control de la gât în sus”. Prin această expresie, vrea să spună

că avem nevoie să ne oprim din când în când și să efectuăm un control al atitudinilor noastre mintale, al obiceiurilor noastre legate de gândire.

➤ Dacă vrei să vezi două mentalități total opuse în acțiune, citește **Numeri 13**. Ce cuvânt sau cuvinte ai folosi pentru a descrie atitudinile remarcate în această istorie?

Atitudinea 1 (Numeri 13,30)

Atitudinea 2 (Numeri 13,31-33)

➤ În majoritatea timpului, nu putem controla împrejurările sau lucrurile care ni se întâmplă. Dar, în mod sigur, ne putem controla reacțiile sau atitudinile față de aceste lucruri. Atitudinile noastre sunt cele pe care le alegem. Și cei mai mulți dintre noi și-au format obiceiuri pentru diferite situații și atitudini. Care sunt atitudinile pe care le adopți cel mai frecvent?

➤ Doi oameni trec pe un câmp în amurg. Unul privește în jos și nu vede altceva decât noroi. Celălalt privește în sus și nu vede altceva decât stele. Acest om care vede doar noroi are aceeași atitudine ca și femeia descrisă de Ellen White, care se plimba printr-o grădină de trandafiri și vedea numai spinii. (*Calea către Hristos*, pag. 116, 117 orig.)

➤ După ce ți-ai făcut controlul „de la gât în sus”, ce fel de atitudine ai descoperit că te caracterizează? De obicei vezi noroiul sau stelele? Spinii sau trandafirii?

6. Vineri

Cum procedez?

➤ Poate că cel mai bun rezumat al obiceiurilor bune și sănătoase a fost făcut de Ellen White. Astăzi, acest rezumat al ei este cunoscut adesea sub numele de „legile sănătății”.

- Cum te situezi față de aceste opt legi?

Aer curat (Respiri adânc și conștient de câteva ori pe zi?);

Lumina soarelui (leși la soare ori de câte ori ai ocazia, fără să te expui însă prea mult?);

Cumpătare (Muncești peste măsură? Dormi prea mult? Mănânci prea mult? Faci prea multă mișcare? Prea mult, chiar și în cazul unui lucru bun, nu este sănătos.);

Odihnă (Dormi între 7 și 9 ore în fiecare noapte? Te duci la culcare și te trezești aproximativ la aceleași ore în fiecare zi?);

Mișcare (Te menții activ atât cât este posibil?);

Dietă adecvată (Eviți grăsimile, zahărul și mâncărurile rafinate? Adopti o dietă săracă în grăsimi, bogată în carbohidrați, care să includă o mulțime de fructe proaspete, vegetale și cereale?);

Apă (Bei 6-8 pahare de apă în fiecare zi? Faci baie sau duș zilnic?);

Încrederea în puterea divină (Fără aceasta, stresul și îngrijorarea pot copleși pe oricine. Amintește-ți că ceea ce contează pentru tine este important și pentru Dumnezeu.)

➤ Săptămâna aceasta, am observat în ce fel se formează obiceiurile în creierul nostru. De asemenea, ne-am oprit atenția asupra câtorva zone importante ale vieții, în care obiceiurile bune au o importanță vitală.

➤ Citește **Proverbe 22,6**. Gândește-te ce spune acest verset despre dezvoltarea obiceiurilor bune. O faptă, o reacție – fie bună sau rea – devine obișnuință, a doua natură, dacă este repetată des. Acest lucru, fiind adevărat, merită să acordăm atenție obiceiurilor pe care ni le formăm în fiecare zi.

Dezvoltarea autodisciplinii

Autodisciplina implică o luptă pe termen lung (o viață întreagă) cu cel mai grozav dintre dușmani – eul. O persoană cu adevărat autodisciplinată studiază modelul divin, ia decizii conștiente și se comportă conform cu acestea prin puterea lui Dumnezeu.

O viață de creștin plină de victorii cere autocontrol. Fără acesta putem face doar puține lucruri pentru Isus.

Săptămâna aceasta, elevul:

1. va defini autodisciplina;
2. va explica modul în care poate fi dobândită;
3. va medita asupra relației dintre autodisciplină și harul divin.

TEXTE-CHEIE: 2 Corinteni 3,18; Proverbe 25,28; Psalmi 51,6.

5 PUNCTE

Iată un test constând în 5 întrebări pentru a demara discuția:

1. Dă numele celui mai bine dresat animal pe care-l cunoști.
2. Care este persoana din Biblie care a dat cea mai mare dovadă de autocontrol (în opinia ta)?
3. Care este persoana cea mai autodisciplinată pe care o cunoști?
4. Care este ispita care produce căderea celor mai mulți?
5. Ce crezi că poate ajuta cel mai mult o persoană să câștige o victorie asupra eului?

Iată câteva lucruri care ar trebui să iasă la iveală ca urmare a discuției:

1. Dumnezeu i-a creat pe oameni, înzestrându-i cu rațiune. Animalele necuvântătoare sunt dresate și ținute în supunere de un stăpân. Oamenii trebuie învățați să fie proprii stăpâni. Dumnezeu vrea ca ființele omenești să gândească și să aleagă singure.
2. Isus este cel mai bun model. El ne-a arătat că cel mai stăpân pe sine este cel care depinde în cea mai mare măsură de Dumnezeu. Privind la viața lui Hristos, suntem schimbați.

3. O persoană cu abilități (aptitudini) obișnuite, dar care știe să se stăpânească, poate face mai multe pentru Isus decât un geniu nedisciplinat. Dumnezeu poate să-l salveze din sclavia păcatului pe cel mai rău dintre păcătoși.
4. „Cea mai mare dovadă de noblete la un creștin este stăpânirea de sine.” (*Hristos, Lumina lumii*, pag. 240, ed. 1999). Alegerile mici produc mari deosebiri. Munții se escaladează pas cu pas. Vilele sunt construite din cărămizi – una peste alta.
5. „Umiliința inimii este tăria care dă biruința urmașilor lui Hristos.” (*Hristos, Lumina lumii*, pag. 240, ed. 1999). Rugăciunea în taină are o putere deosebită.

MOOSE ȘI DANGER

Autoarei acestui studiu, Carolyn Byers, îi place să se plimbe dimineața cu câinele ei. Cel mai plăcut tovarăș de plimbări era MOOSE – un newfoundland chipeș.

Moose era încântat să se plimbe cu stăpâna lui. El aștepta cu urechile ciulite să audă clinchetul lesei. Când se deschidea ușa și vedea lesa în mâna stăpânei, el sărea de bucurie, apoi se așeza pentru ca lesa să-i fie prinsă de zgardă.

În timpul plimbării, Moose mergea astfel încât să simtă lesa, dar fără să se simtă strâns prea tare de gât. Când se întorcea acasă, nu se grăbea prea mult să i se scoată lesa.

Când Moose a murit, responsabilitatea de a se plimba cu Carolyn i-a fost încredințată lui Danger. Danger este un câine cu păr mătăsos, jumătate danez, jumătate ciobănesc german. Și Danger recunoaște zgomotul lesei, dar se prezintă pentru a-i fi prinsă lesa de zgardă doar după chemări repetate. Acceptă să stea doar după ce primește o palmă fermă pe spate. Dacă prinde ocazia să nu fie ținut în lesă, prinde capătul lesei în gură și o ia la fugă încotro dorește. La plimbare, Danger trage de lesă sau se zbate, nemulțumit. O dată ajuns acasă, se așază cu promptitudine pentru a i se scoate lesa.

Discutați următoarele:

- Care câine dă un exemplu mai bun de autocontrol? De ce?
- Un om cu adevărat stăpân pe sine poartă cumva o lesă invizibilă care se află în mâna lui Dumnezeu?
- Ce ar putea reprezenta „lesa” în viața creștinului?

GHICI CINE E?

Iată două exemple de personaje biblice care au dovedit stăpânire de sine. Ghiciți cine sunt:

PRIMA PERSOANĂ

Indiciul 1:

Această persoană a trăit în vremea Vechiului Testament.

Indiciul 2:

Biblia înregistrează una dintre rugăciunile acestei persoane.

Indiciul 3:

A mers la școală.

Indiciul 4:

Nu este menționată nicio greșală în dreptul acestei persoane.

Indiciul 5:

Biblia îl numește pe acest personaj „preaiubit”.

Indiciul 7:

A refuzat să bea vin.

Indiciul 8:

Această persoană vorbea cu îngerii.

Indiciul 9:

Această persoană aparținea familiei regale.

Indiciul 10:

Leii și-au împărțit dormitorul cu această persoană.

A DOUA PERSOANĂ

Indiciul 1:

A trăit în vremea Noului Testament.

Indiciul 2:

N-a mers niciodată la școală.

Indiciul 3:

Păstra Sabatul.

Indiciul 4:

A vorbit cu un înger.

Indiciul 5:

Biblia îl numește pe acest personaj „iubit”.

Indiciul 6:

A trăit aproape de apă în copilărie și apoi la bătrânețe.

Indiciul 7:

Istoria menționează că această persoană a făcut o baie în ulei încins.

Indiciul 8:

L-a văzut pe Moise.

Indiciul 9:

Era unul dintre ucenicii lui Isus.

În cartea *Sfințirea vieții*, Daniel și Ioan sunt dați ca exemple de viață creștină. Amândoi au trăit mult și au fost de folos altora. Ambii au primit viziuni importante cu privire la viitor. Amândoi au fost iubiți de Dumnezeu.

Discutați următoarele:

- Ce alegeri au făcut ei, pe care le-am putea urma și noi?
- Ce putem învăța din viețile lor?

REZUMAT

O persoană cu calitate obișnuite, dar care exercită stăpânire de sine, poate face pentru Isus mai mult decât un geniu nedisciplinat.

Nu realizăm greutățile pe care le implică autocontrolul până când nu încercăm să schimbăm ceva la noi. Ai astăzi ocazia să te analizezi.

Reușesc să mă controlez:

- niciodată;
- o parte a timpului;
- uneori;
- cel mai adesea;
- întotdeauna.

Ispita care mă poate face să-mi pierd controlul este:

- atitudinea răutăcioasă;
- mândria;
- limbajul murdar;
- apetitul.

Notează patru lucruri, dintre cele care vor fi enumerate, pe care le consideri cele mai importante **pentru a deveni cu adevărat o persoană autodisciplinată**:

- obiceiul de a privi la Isus, modelul cel bun;
- obiceiul de a privi la campionii olimpici (cu recorduri);
- obiceiul de a privi la campionii din *Cartea recordurilor*;
- studierea vieții oamenilor de succes;
- obiceiul de a cânta melodii creștine;
- meditație pe teme creștine;
- rugăciunea în taină (personală);
- rugăciunea publică;
- rugăciunea în familie;
- solicitarea împlinirii făgăduințelor Bibliei.

Oamenii sunt stăpâni pe ei înșiși atunci când:

- 1) mintea lor este educată prin studierea vieții desăvârșite a lui Isus și a temelor biblice;
- 2) aleg să trăiască în cel mai bun fel pe care-l cunosc;
- 3) caută și găsesc puterea lui Dumnezeu de a-și pune în aplicare alegerile.

Citește **1 Tesaloniceni 5,23**. Ce promisiune este conținută în acest verset pentru cei care au dificultăți cu stăpânirea de sine?

Materiale suplimentare: E. G. White, *Sfințirea vieții*.

Dezvoltarea autodisciplinei

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

➤ _____

Cel mai mare dușman al prințului

Bătălia din vara anului 338 î.Hr., dintre armatele reunite ale Atenei și cele ale Tebei, inaugura cariera de cuceritor a lui Alexandru, un tânăr de 18 ani. De fapt, chiar înainte de această dată, Alexandru își etalase curajul. La vârsta de 12 ani, l-a însoțit pe tatăl său, regele Filip al Macedoniei, pentru a cumpăra un armăsar negru, numit Bucephalos. Regele Filip s-a răzgândit când a văzut comportamentul animalului.

– Nu vreau un animal sălbatic și de nestăpânit ca acesta, a spus el.

După ce au plecat, regele Filip l-a auzit pe Alexandru spunând:

– Pierzi un cal excelent pentru că nimeni nu este suficient de îndemnatic sau curajos pentru a-l supune.

– Și chiar crezi că tu te descurci mai bine cu caii decât soldații mei?! a întrebă regele ironic.

– Aș putea stăpâni calul acesta mai bine ca alții, a replicat Alexandru.

– Atunci fă-o! a izbucnit Filip.

Filip s-a grăbit să-l ducă pe Alexandru înapoi în grajdul armăsarului negru. Cu precauție, Alexandru a prins frâul animalului și i-a întors ușor fața spre soare. Alexandru observase că armăsarului îi era frică de propria umbră. Animalul s-a calmat când umbra a dispărut. Cu grijă, Alexandru a încălecat. A înghiontit calul, îndemnându-l să pornească și apoi să meargă în galop. Tânărul și armăsarul parcă zburau, purtați pe aripile vântului.

Când Alexandru s-a întors, Filip l-a sărutat pe băiat și a strigat: „Acest cal este al tău!”

După prima victorie, cea din anul 338 î.Hr., Alexandru a obținut rapid multe alte victorii. Timp de cincisprezece ani, el a fost neobosit. A mărsăluit noapte și zi, vară și iarnă, cucerind mii de mile. Totuși a existat un dușman pe care nu a putut să-l înfrângă, cel mai de temut adversar – el însuși.

Acest prinț chipeș și viteaz s-a dedat băuturii. Deseori, se preta la orgii și beții dezgustătoare. Așa că, într-o zi, s-a îmbolnăvit și a făcut febră mare. În cele din urmă a murit. Vestea despre moartea lui Alexandru a paralizat de durere întregul imperiu. Nimeni nu putea crede că un astfel de erou a murit la vârsta de treizeci și trei de ani.

1. Duminică

lată părerea mea

➤ Unul dintre animalele mele preferate este un doberman, pe care îl cheamă Bobby. Acest animal mă uimește prin supunerea lui. Când stăpâna lui îi spune: *Șezi!*, Bobby se așază și stă până la comanda *liber*. Va sta în acea poziție chiar și 15 minute. El recuperează lucrurile pierdute, ia urma și distinge mirosurile. Bineînțeles că-i place mai mult când cineva îl cheamă: *Vino, Bobby!* Coadă lui, tăiată scurt, se mișcă încoace și încolo cu frenezie, iar corpul lui maro și lucios se aruncă într-o cursă a vitezei pentru o mângâiere.

Săptămâna aceasta vom analiza ce înseamnă autodisciplina. La sfârșitul săptămânii, ar trebui să fii în stare să ai o definiție proprie a acestui termen. Răspunde la întrebările de mai jos, încercuind răspunsul corect.

1. Este Bobby disciplinat?

DA NU

2. Putem vorbi de autodisciplină în cazul lui Bobby?

DA NU

3. Dresajul este același lucru cu autodisciplina?

DA NU

4. Ai vrea să fii supus unui tratament asemenea celui aplicat lui Bobby?

DA NU

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

➤ „Automulțumirea – cea mai bună piatră de mormânt a talentului și a dezvoltării personale.” – Nicolae Iorga, istoric român, om politic și de cultură

➤ „Autodisciplina e ca un pom fructifer: Dacă nu e altoit, face fructe mici și acre.” – Robert Frost, poet american

➤ „Autodisciplina este izvorul succesului.” – Eschil, părintele tragediei universale

➤ „Nu considera ca fiind greu de obținut ceea ce este bun pentru tine.” – Euripide, poet dramatic elen

➤ „La școala vieții nu se ia vacanță.” – Sacha Guitry, autor francez

➤ „Adevărata disciplină începe din interior. Numai un caracter disciplinat poate menține ordinea.” – Fr. W. Forster, scriitor

➤ „Dacă ai impresia că educația e scumpă, atunci încearcă să vezi cum e ignoranța.” – Andy McIntyre, scriitor

➤ Mulți oameni naufragiază în viață nu pentru că sunt răi, ci pentru că le-a lipsit grăunțele de prudență și de stăpânire de sine într-un moment dat.” – Fr. W. Forster, scriitor

➤ „Nici frumusețea, nici banii nu-l fac pe om fericit, ci numai înțelepciunea și cumpătarea dobândite prin autodisciplină.” – Clement Alexandrinul, teolog și părinte bisericesc

➤ „Autodisciplinarea minții constituie o necesitate imperativă a fiecăruia... O minte comună, dar bine disciplinată va realiza mai mult și va funcționa mai bine decât multe minți care au beneficiat de o pregătire școlară înaltă și decât cele mai mărețe talente care au fost lipsite de autodisciplină.” – Ellen White, autoare inspirată

Notează propriul citat

Ce spun eu...

➤ _____

3. Marți

Ce importanță are pentru mine?

➤ Pe când era copil, Adolf voia să devină artist. El a pictat câteva tablouri pe hârtie, dar tabloul pentru care a rămas în istorie este o scenă de ticăloșie infamă. Niciun alt om nu a fost urât mai mult ca Adolf Hitler. El visa să facă din Germania cea mai puternică națiune din lume. A făcut tot ce i-a stat în putere pentru a-i elimina pe evrei și pe toți cei care i se opuneau.

El s-a străduit enorm să transforme Germania într-un mare imperiu. A reușit să înceapă un război mondial și să cucerească majoritatea țărilor Europei. În tot acest timp, a ucis milioane de oameni.

Înainte de moartea sa, mâinile, picioarele și capul îi tremurau. Stomacul i se înnoada de durere. El s-a otrăvit, apoi s-a împușcat. După aceea, corpul său a fost ars.

➤ Observăm că Adolf și-a folosit rațiunea pentru a lua hotărâri precise. Apoi a transformat aceste hotărâri în fapte. Adolf Hitler ne oferă un exemplu de autodisciplină, dar ceva lipsește. Poți spune ce anume? Răspunde la următoarele întrebări, încercuind răspunsul corect.

1. Putem vorbi de autodisciplină în cazul lui Hitler?

DA NU

2. Era aceasta o autodisciplină benefică?

DA NU

3. Este Satana autodisciplinat?

DA NU

Citește **2 Corinteni 3,18**. Explică în cuvintele tale legătura dintre aceste versete și ascultare.

4. Miercuri

Dumnezeu spune...➤ **Proverbe 5,23**

„El va muri din lipsă de înfrânare, se va poticni din prea multa lui nebulie.”

➤ **Galateni 5,22,23**

„Roadă Duhului... este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea, înfrânarea poftelor. Împotriva acestor lucruri nu este lege.”

➤ **1 Corinteni 9,25**

„Toți cei ce se luptă la jocurile de obște se supun la tot felul de înfrânări. Și ei fac lucrul acesta ca să capete o cunună care se poate vesteji; noi să facem lucrul acesta pentru o cunună care nu se poate vesteji.”

➤ **2 Petru 1,5,6**

„... De aceea, dați-vă și voi toate silințele ca să uniți cu credința voastră fapta; cu fapta, cunoștința; cu cunoștința, înfrânarea; cu înfrânarea, răbdarea; cu răbdarea, evlavie.”

➤ **1 Corinteni 15,57**

„Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne dă biruința prin Domnul nostru Isus Hristos!”

➤ **Proverbe 23,2**

„Pune-ți un cuțit în gât dacă ești prea lacom.”

➤ **Proverbe 24,16**

„Cel neprihănit de șapte ori cade și se ridică, dar cei răi se prăbușesc în nenorocire.”

➤ **Tit 2,11,12**

„Căci harul lui Dumnezeu, care aduce mântuire pentru toți oamenii, a fost arătat și ne învață

s-o rupem cu păgânătatea și cu poftele lumești și să trăim în veacul de acum cu cumpătare, dreptate și evlavie.”

5. Joi

Ce îmi spune acest lucru?

➤ *Cartea recordurilor* enumeră zeci de performanțe omenești. Este nevoie de autodisciplină pentru a bate mingea continuu 146 de ore și 20 de minute. Mă întreb câte ore a exersat Terry Lemus pentru a fi capabil să facă un triplu salt pe spate cu o întoarcere și jumătate. Dar Robert McGuinness, care a străbătut pe bicicletă 3.976 mile în 79 de zile?

➤ Răspunde la următoarele întrebări:

1. Putem spune despre oamenii din *Cartea recordurilor* că sunt autodisciplinați?
2. Este această autodisciplină pozitivă?
3. Poate autodisciplina să împiedice pe cineva să-L cunoască pe Isus?

➤ Citește **1 Corinteni 13,1-3**. Descrie un eveniment recent, relatat la știri, în care cineva a realizat ceva neobișnuit, dar nu a manifestat dragoste în viața sa.

6. Vineri

Cum procedez?

➤ Harry Orchard a omorât mai mult de 20 de oameni. El l-a asasinat chiar și pe guvernatorul de Idaho. Pentru aceasta a fost întemnițat și condamnat la moarte prin spânzurare.

Este Harry un exemplu de autodisciplină? Nu. Nu la început, dar a devenit un astfel de exemplu mai târziu. Harry ne arată cum poate Dumnezeu să-l revendice chiar pe cel mai rău dintre oameni și să-i redea puterea regală a autocontrolului.

După ce Harry a mers la închisoare, Dumnezeu a avut ocazia să vorbească inimii lui. În tăce-

rea celulei lui, Harry s-a gândit la viața veșnică. Cumva, el a înțeles că, dacă își mărturisea păcatele, Dumnezeu l-ar fi iertat. După săptămâni de chin sufletesc, Harry a hotărât să facă pace cu Dumnezeu, oricât l-ar costa. Harry și-a mărturisit public păcatele și a făcut tot ce i-a stat în putere pentru a îndrepta trecutul său mizerabil.

El i-a cerut paznicului său o Biblie și a început să caute iertare. Pe măsură ce pacea se instala în sufletul său, a încercat să se roage și, cu timpul, rugăciunea a devenit tăria lui. Odată, când l-a auzit rugându-se, unul dintre tovarășii săi de temniță a raportat autorităților că Harry își pierduse mințile. De fapt, Harry abia acum își venise în fire, regăsindu-și rațiunea la picioarele Creatorului.

În jurnalul său personal sunt notate câteva dintre rugăciunile sale:

„Doamne, ajută-mă să fiu cinstit cu Isus Hristos.”;

„Ajută-mă să fiu întotdeauna umil și corect.”;

„Ajută-mă să caut ajutor la Hristos în încercările vieții, pentru ca El să-mi dea ajutor și putere.”

Sentiința de moarte a fost revocată, dar Harry n-a mai fost niciodată eliberat din închisoare. Totuși, înăuntrul acelor pereți de piatră, Harry a trăit o viață curată de creștin mai bine de 40 de ani. El a murit în penitenciarul de stat din Idaho. A fost înmormântat în afara zidurilor închisorii, în Boise, Idaho.

➤ Numeste trei lucruri care l-au ajutat pe Harry să-și recapete autocontrolul.

1. _____
2. _____
3. _____

➤ Citește **Efesenii 3,20-21**. Ce spun aceste versete despre rădăcina, originea performanțelor omenești?

➤ Oamenii sunt stăpâni pe ei înșiși atunci când:

- 1) mintea lor este educată prin studierea vieții desăvârșite a lui Isus și a temelor biblice;
- 2) aleg să trăiască în cel mai bun fel pe care-l cunosc;
- 3) caută și găsesc puterea lui Dumnezeu de a-și pune în aplicare alegerile.

➤ Citește **1 Tesaloniceni 5,23**. Ce promisiune este conținută în acest verset pentru cei care au dificultăți cu stăpânirea de sine?

Ascultarea

„Copii, ascultați de părinții voștri.” Pare o afirmație pe care un copil o poate învăța cu ușurință. Dar ce se întâmplă atunci când copilul descoperă că are posibilitatea de a alege dacă să asculte sau nu?

Noi Îl iubim pe Dumnezeu pentru că El ne-a iubit mai întâi. Dragostea noastră pentru El se exprimă prin ascultare față de El. Trebuie de asemenea să ne supunem autorităților omenești, dar numai atunci când nu contravine ascultării de Dumnezeu. Ascultarea nu este același lucru cu servilismul. Nu suntem chemați să fim inactivi.

Săptămâna aceasta elevul:

1. va explica de ce dorește Dumnezeu să facem din ascultare fundamentul principiului iubirii;
2. va analiza responsabilitatea creștinului față de autoritatea omenească;
3. va explora deosebirea dintre ascultare și servilism.

TEXTE-CHEIE:

Matei 22,21; Luca 11,42; Ioan 14,23; 15,5-12; Romani 12,1-2; Filipeni 2,5; 4,8; Evrei 5,8-9.

PRIMA DATĂ

Cereți-le membrilor grupei să-și aducă aminte când au descoperit prima dată că nu trebuie să se supună. Apoi să descrie sentimentele pe care le-au experimentat, știind că au posibilitatea de a alege. Invitați un elev să citească Geneza 3,1-7. Cereți-le celor prezenți să compare sentimentele lor cu cele ale Evei și ale lui Adam dinainte, din timpul și de după cădere.

ASCULTARE

Invitați doi elevi să caute în dicționar și să citească definițiile cuvintelor *ascultare* și *servilism*.

Ascultare = (1) a fi în slujba, sub autoritatea, sub stăpânirea cuiva, disponibilitatea de a asculta; de a urma călăuzirea sau comenzile cuiva; (2) a se conforma și a face ce i se spune.

Servilism = caracter servil, slugărnice, servilitate; care se conformează riguros, fără rezerve,

modelului; lipsit de originalitate, care ține de condiția de serv, de subordonat.

Invitați un alt membru al grupei să scrie definițiile pe tablă sau pe o coală de hârtie. Împărțiți restul grupei în două echipe și cereți-le să interpreteze prima dată răspunsul la ascultare, iar a doua oară răspunsul la servilism (cu privire la situațiile de mai jos).

- Ți se spune să strângi mizeria pe care nu ai făcut-o tu.
- Autoritățile suspendă serviciile de închinare din biserica ta și spun că nu mai aveți voie să vă adunați de acum înainte.
- Un diacon îți spune că nu ești îmbrăcat corespunzător și-ți cere să mergi acasă să te schimbi.

Discutați următoarele:

- Care a fost deosebirea dintre a interpreta rolul de persoană ascultătoare și rolul de persoană servilă?

- De ce crezi că te-ai simțit așa?
- Ce-ți spun sentimentele tale despre deosebirea dintre ascultare și servilism?

DECIZII COLECTIVE

Împărțiți grupa în echipe de 3-5 elevi. Dați fiecărei echipe hârtie și creioane. După ce citiți fiecare dintre situațiile de mai jos, dați-le timp pentru a veni cu o soluție colectivă.

1. Șeful Clarei a avut o zi proastă. Chiar când se pregătea să ia prânzul, sună telefonul. „Dacă este pentru mine, spune-le că nu sunt aici”, îi spune el Clarei. Fata răspunde la telefon, este pentru șeful ei. Ce va face?
2. Ștefan crede că guvernul cheltuiește prea mulți bani pentru apărare și pentru ajutorarea altor țări. El crede că mai degrabă ar trebui ajutați cei flămânzi și fără case din țară. Ar fi corect din punct de vedere moral ca el să refuze să plătească impozitele, având în vedere că nu-i convine modul în care sunt cheltuiți banii?

Discutați următoarele:

- Este corect să minți pentru o persoană influentă?
- Ce a spus Isus cu privire la plățirea impozitelor în Marcu 12,14-17?
- Citiți Fapte 5,29. Este neascultare față de Dumnezeu dacă nu mergem la biserică?

ASCULTĂ VOCEA

Scoateți din încăpere un elev și legați-l la ochi. În acest timp, restul grupei aranjează scaunele, formând un labirint. Spuneți-i celui legat la ochi că-l veți conduce prin labirint. El trebuie să asculte doar sugestiile voastre. În timp ce-l călăuziți prin labirint, ceilalți participanți la grupă trebuie să încerce să-i distragă atenția, făcându-l să-i asculte pe ei. Când acesta ajunge la capătul labirintului, reuniți grupul și discutați următoarele:

- Care a fost cheia străbaterii labirintului cu bine? (Ascultarea și supunerea față de vocea binelui.)
- De ce este importantă ascultarea de Dumnezeu și supunerea față de El în viețile noastre? (El ne va arăta ce să facem și cum putem evita multe probleme.)
- De ce ne scoate Satana în cale atâtea lucruri care ne abat de la Dumnezeu? (El nu dorește să cunoaștem și să urmăm calea lui Dumnezeu.)

ASCULTAREA

Discutați următoarele:

- Ce este mai important la Dumnezeu – să fim liberi sau să fim mântuiți? (Libertatea este cea mai importantă. Dacă n-ar fi fost așa, Dumnezeu ne-ar fi creat fără capacitatea de a alege.)
- În ce fel ne dă libertate ascultarea de Dumnezeu? (Evităm alegerile păcătoase. Puterea Lui ne ajută să rezistăm ispitelor și iertarea Lui ne eliberează de vină, atunci când greșim.)
- Ce spune Biblia despre ascultarea de părinți? Citiți Efeseni 6,1. De ce au părinții de obicei dreptate în ceea ce ne sfătuiesc?
- Care este principalul motiv pentru care copiii nu ascultă de părinții lor?
- Biblia mai spune că tânărul, atunci când se căsătorește, trebuie să-i lase pe părinți – aceasta include o separare fizică și o desprindere emoțională. Înseamnă aceasta că nu trebuie să mai asculti de părinți?
- Cereți-le elevilor să citească Tit 2,9 și Tit 3,1. Ce aplicații practice pentru zilele noastre pot fi găsite în aceste texte?
- Există vreun moment în care ar trebui să refuzăm să ne supunem autorităților? Vezi Fapte 5,29.

REZUMAT

Motivele pentru care ascultăm se modifică pe măsură ce creștem. Cei care-L iubesc pe Dumnezeu vor trăi o viață de ascultare de părinți, de autorități și de Dumnezeu.

Ascultarea

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

➤ _____

Rezultatele ascultării sau ale neascultării

(Aceasta este doar o ilustrație. Ce legătură există între ea și textele biblice de la secțiunea de miercuri?)

Șase băieți evrei se strâneau unul în altul în timp ce doi soldați naziști îi conduceau în pas de marș de-a lungul străzii principale.

- Unde mergem? a întrebat un copil.
- Taci din gură și continuă să mergi!

S-au apropiat de port. Soldații i-au îmboldit să meargă pe dig. Când au ajuns la capătul acestuia, unul dintre soldați i-a înmânat tovarășului său pușca și a scos din buzunar o bucată mare de șuncă.

– Să ne înțelegem, evreilor. Vedeți apa de jos? Ei bine, o veți vedea foarte de aproape dacă nu renunțați la crezurile voastre prostești și nu mâncați această carne. Dacă refuzați, veți merge până la capătul digului și dincolo de el. Vă veți îneca asemenea unor șobolani. Deci cum rămâne, băieți? Mâncați carne de porc sau muriți?

Băieții i-au privit un moment pe soldați. Apoi, împreună, le-au întors spatele și au sărit în apa întunecată de sub dig.

– Îi vezi pe bărbatul acela și pe cei doi băieți din camioneta roșie? spuse Ed, arătând cu capul în direcția camionetei care tocmai se îndrepta spre parcare centrului comercial din localitate.

- Da. Dar de ce mă întrebi?

– Mi se înfierbântă sângele când îl văd pe acest om. Are doi băieți care nu au mai mult de 10-12 ani. Îi aduce aici și așteaptă în mașină în timp ce ei intră în magazin și iau câte ceva.

– Și ce este greșit în faptul că doi băieți intră în magazin pentru a cumpăra câte ceva pentru tatăl lor?

– N-am spus „cumpără”. Am spus „iau”. El le spune ce vrea și apoi ei fură.

– Și cum poate să scape așa?

– Păi, cei de la magazin nu pot face mare lucru. Nu poți trimite la închisoare un copil de 10 ani, nu? Probabil că cei de la asistența socială îi vor trimite în final pe copii la un orfelinat. E păcat. Nu este vina copiilor.

Ed și cu mine am privit camioneta care se oprise la un stop. Ușa din dreapta s-a deschis și cei doi băieți au pornit în următoarea lor misiune.

„Noi trebuie să scoatem cuvântul ‘ascultare’ din noroi. Ascultarea este posibilă doar între egali; este relația dintre tată și fiu, nu dintre stăpân și sclav. ‘Eu și Tatăl Meu una suntem.’ ‘Deși era Fiu, totuși a învățat ce înseamnă ascultarea prin suferințele Sale.’ Fiul a ascultat în calitate de Mântuitor, pentru că era Fiul lui Dumnezeu, nu doar pentru a se putea numi Fiul Său.” (Oswald Chambers, *My Utmost for His Highest*, 19 iulie 1963)

1. Duminică

lată părerea mea

➤ Singapore este unul dintre cele mai rafinate locuri din lume. Fărădelegea este aproape inexistentă. Aproape toată lumea are o slujbă. Străzile sunt curate. Pare a fi un loc aproape perfect pentru a trăi. Cine n-ar fi fericit aici? Dar primii vizitatori care au sfidat legile locului au descoperit că Singapore poate fi și un loc foarte neplăcut. Pedepsele includ bătaia și biciuitul. În Singapore, pentru a fi fericit trebuie să te supui legii.

➤ Imaginează-ți o lume creată de tine. Descrie această lume. Cine ar locui în ea? Care ar fi criteriile pentru a putea fi vizitată și pentru a deveni cetățean? Ce fel de legi ar conduce această lume?

Exprimă-ți părerea.

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

➤ „Ascultarea nu este sclavie, ci o libertate ordonată.” – John Barton, gânditor

➤ „Nu ni se cere să sfidăm autoritățile. Cuvintele noastre, fie ele vorbite, fie scrise, ar trebui să fie cumpănite cu grijă, ca nu cumva, interpretându-se vorbele noastre, să se creadă că am fi împotriva legii și ordinii. Noi nu trebuie să spunem sau să facem ceva care ne-ar închide calea, fără să fie necesar.” – Ellen G. White, scriitoare inspirată

➤ „O libertate fără limite ucide libertatea.” – Honoré de Balzac, scriitor francez

➤ „O zi perfectă începe prin ascultarea vocii lui Dumnezeu.” – Mike Murdock, scriitor

➤ „Trebuie să reținem faptul că ascultarea nu este numai o simplă și formală supunere, ci o slujire din iubire. Legea lui Dumnezeu este însăși expresia naturii Sale. Ea este întruparea marelui principiu al iubirii și deci este temelia guvernării Sale în cer și pe pământ. Dacă inima noastră este reînnoită după chipul lui Dumnezeu, dacă iubirea divină este implantată în suflet, atunci nu va fi oare Legea lui Dumnezeu împlinită în viața noastră? Dacă legea este scrisă în inimă, atunci nu va modela ea oare viața? Ascultarea – slujirea și supunerea loială a iubirii – este adevăratul

semn al faptului că suntem ucenicii Săi.” – Ellen G. White, scriitoare inspirată

➤ „Ascultarea nu este un scop, ci un mijloc, un mijloc prin care ne exprimăm dragostea pentru Dumnezeu și un mijloc prin care ne amplificăm dragostea pentru El. Este un catalizator în procesul dragostei pentru Dumnezeu și al creșterii în asemănare cu Isus.” – Margaret Thatcher, „The Freedom of Obedience”

Notează propriul citat

Ce spun eu...

➤ _____

3. Marți

Ce importanță are pentru mine?

➤ Iubirea este temelia guvernării lui Dumnezeu. El ne iubește și dorește să fim fericiți. Pentru a fi fericiți lângă Dumnezeu, trebuie să ascultăm de legile Sale. Dar, spre deosebire de situația din Singapore, Dumnezeu are doar zece porunci.

➤ Dumnezeu dorește să alegem să-L ascultăm din dragoste. Dragostea apare doar în relația cu celălalt. De aceea, ori de câte ori a vorbit despre ucenicie, Domnul nostru a folosit înainte un DACĂ – nu trebuie să faci așa decât DACĂ vrei... Dumnezeu nu-mi dă porunci. El arată foarte clar care este standardul Său – DACĂ relația mea cu El este una de dragoste, voi face fără ezitare ce spune El. DACĂ ezit, înseamnă că mai există ceva sau cineva (poate chiar eu însumi) care intră în competiție cu dragostea pentru El.

➤ Isus spunea: „Dacă Mă iubește cineva, va păzi cuvântul Meu, și Tatăl Meu îl va iubi. Noi vom veni la el și vom locui împreună cu el” (Ioan 14,23). Nici măcar nu trebuie să te duci în Singapore.

➤ Pot creștinii să sfideze legile civile pentru că sunt creștini? Unde se termină legile lui Dumnezeu și unde încep cele ale oamenilor?

➤ Răsfoind paginile Noului Testament, se pare că Isus și, mai târziu, Pavel erau într-un conflict permanent cu legea impusă de autoritățile civile și religioase. Citește **Matei 22,21; Luca 11,42**. Isus și Pavel și-au făcut datoria față de ambele grupuri de autorități, dar aceasta numai atunci când ceea ce li se cerea nu era în conflict cu legea desăvârșită a iubirii lui Dumnezeu.

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ **Evrei 10,16**

„Iată legământul pe care-l voi face cu ei după acele zile, zice Domnul: voi pune legile Mele în inimile lor și le voi scrie în mintea lor.”

➤ **1 Ioan 2,4**

„Cine zice ‘Îl cunosc’ și nu păzește poruncile Lui este un mincinos și adevărul nu este în el.”

➤ **Evrei 5,8,9**

„Măcar că era Fiu, a învățat să asculte prin lucrurile pe care le-a suferit. Și după ce a fost făcut desăvârșit, S-a făcut pentru toți cei ce-L ascultă urzitorul unei mântuirii veșnice.”

➤ **1 Ioan 5,3**

„Căci dragostea de Dumnezeu stă în păzirea poruncilor Lui. Și poruncile Lui nu sunt grele.”

➤ **Iacov 1,19**

„Orice om să fie grabnic la ascultare...”

➤ **1 Petru 1,22**

„Deci, ca unii care, prin ascultarea de adevăr, v-ați curățit sufletele prin Duhul, ca să aveți o dragoste de frați neprefăcută, iubiți-vă cu căldură unii pe alții, din toată inima.”

➤ **Romani 8,7**

„Fiindcă umblarea după lucrurile firii pământești este vrăjmășie împotriva lui Dumnezeu, căci ea nu se supune Legii lui Dumnezeu, și nici nu poate să se supună.”

➤ **1 Corinteni 15,28**

„Și când toate lucrurile Îi vor fi supuse, atunci chiar și Fiul Se va supune Celui ce l-a supus toate lucrurile, pentru ca Dumnezeu să fie totul în toți.”

➤ **Efesenii 5,21**

„Supuneți-vă unii altora în frica lui Hristos.”

➤ **Iacov 4,7**

„Supuneți-vă dar lui Dumnezeu.”

➤ **Romani 16,19**

„Cât despre voi, ascultarea voastră este cunoscută de toți. Mă bucur dar de voi și doresc să fiți înțelepți în ce privește binele, și proști în ce privește răul.”

5. Joi

Ce îmi spune acest lucru?

➤ Pentru a înțelege caracterul lui Dumnezeu, trebuie să ne uităm la Domnul Isus. Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt au creat împreună un Plan de Mântuire. Odată venit pe pământ, Domnul Isus ar fi putut să respingă acest plan. Ar fi fost omeneste. Dar El avea și natură divină. Dacă dorea să ducă la îndeplinire planul răscumpărării omenirii, trebuia să Se supună, să-L asculte pe Tatăl exact cum trebuie să facem și noi. De aceea S-a luptat El cu ispita în pustie. De aceea a transpirat cu picuri de sânge în Ghetsimani. Umanul din El nu dorea să suporte durerea crucificării. Lupta Lui a fost reală. El știa că spiritul Lui divin era dispus să accepte, dar trebuia să Se lupte împotriva slăbiciunii acestui trup slab, moștenit de la părinții Săi pământești.

➤ Crucea nu a fost un test pentru Domnul Isus, pentru a-Și demonstra ceva Sieși, lui Dumnezeu sau altcuiva. A fost un alt pas în procesul de mântuire a omului. Domnul Isus a fost primul misionar voluntar. El a decis când să vină și când să plece. Da, El Și-a sacrificat viața, dar a făcut-o de bunăvoie. Nu a existat nicio constrângere din partea lui Dumnezeu.

Același lucru este valabil și pentru noi. Noi ascultăm de Dumnezeu pentru că-L iubim. Îl iubim pentru că El ne-a iubit mai întâi. Îl ascultăm **pentru că suntem** mântuiți prin harul Său și **nu pentru a fi mântuiți**.

6. Vineri

Cum procedez?

➤ Trece în dreptul următoarelor cuvinte primul gând sau nume care îți vine în minte la citirea lor:

- disciplină
- ascultare
- serviciu
- supunere
- slujire
- servilism
- sclavie

➤ Roagă pe cât mai mulți prieteni și membri ai familiei să facă acest exercițiu. Notează răspunsurile lor. Ce asemănări și deosebiri există în raport cu reacțiile voastre?

➤ Datorită istoriei triste a familiei omenești, ascultarea este adeseori confundată cu servilismul. Caută definițiile acestor termeni pentru a-ți clarifica sensul lor. Explică diferențele și descrie comportamentul aferent fiecăruia.

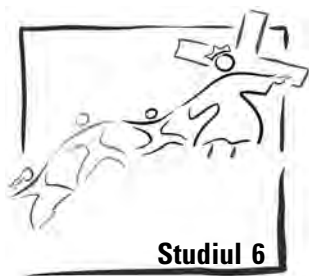
Ascultare = _____

Servilism = _____

➤ Cum poți evita alunecarea de la ascultare în servilism? Citește **Filipeni 2,5** și **4,8**.

➤ În ce fel poate deveni ascultarea o parte a vieții tale? Meditează la pasajele din **Ioan 15,5-12**, **Romani 12,1.2**.

➤ Ascultarea este rodul iubirii. Noi Îl iubim pe Dumnezeu pentru că El ne-a iubit mai întâi. Ne iubește pentru că El ne-a creat și ne-a răscumpărat. Răscumpărarea noastră este un fapt împlinit. Ascultarea nu ne poate ajuta s-o câștigăm sau s-o merităm, ci ascultarea poate doar să exprime recunoștința noastră pentru răscumpărare.

Părtășia creștină

Când vine pe lume, copilul nu are decât o preocupare: satisfacerea nevoilor sale de hrană, căldură, dragoste și siguranță.

Conceptul dăruirii sau al împărtășirii este complet străin pentru copiii mici. Dăruirea se învață pe măsură ce creștem. La fel se întâmplă și cu creștinul.

Săptămâna aceasta elevul:

1. va demonstra în ce fel este Dumnezeu Dătător și Vindecător în fiecare aspect al vieții;
2. va explica perspectiva creștină a dăruirii;
3. Îi va cere lui Dumnezeu să-l vindece de tot egoismul său.

TEXTE-CHEIE: Psalm 51; Ezechiel 36,36; Ioan 15,13; Luca 12,16-21.

CADOURI

Aduceți la grupă hârtie de împachetat, cutiuțe, panglici și funde etc. Fiecare participant la grupă trebuie să scrie pe o bucată de hârtie care este darul pe care ar dori cel mai mult să-l primească și apoi să pună această hârtie într-o cutiuță. Fiecare trebuie să ambaleze un „dar” pentru altcineva. După aceea amestecați pachetele. Fiecare elev trebuie să-și aleagă unul și să-l deschidă. Apoi membrii grupei își vor arăta unii altora cadourile. Examinați motivele de bucurie ale celui care a oferit darul și pe ale celui care l-a primit. Este adevărat că intenția contează? Este cu adevărat „mai fericite să dai decât să primești”?

TOTUL PENTRU MINE

Puneți doi elevi să interpreteze o situație în care unul dintre ei se bucură de o cutie de bomboane, iar celălalt și-ar dori și el. Primul refuză să-și împartă bomboanele cu cel de-al doilea, apreciind în același timp gustul delicios al acestora.

DARURI... GRATIS

Colecționați câteva „oferte” și reclame din reviste sau alte ziare. Arătați-le celor din grupă. Apoi întrebați-i ce fel de daruri sunt. Lăsați grupa să discute cât de corupt este idealul adevăratei dăruiri, în special al dăruirii de sine. De ce nu vor oamenii să se implice mai mult? Nu au timp. Nu este convenabil. Cu alte cuvinte, nu vor să ofere cel mai important dintre daruri – pe ei înșiși. Egoismul înseamnă să vrei totul pentru tine, incluzându-te pe tine. Aceasta se poate aplica și activităților din biserică. Oamenii pot fi ocupați cu ei înșiși.

SCENETĂ

Puneți în scenă o petrecere de zi de naștere. Fiecare participant va primi un obiect (nepretențios) – din plastic sau hârtie – pentru a-l oferi invitatului de onoare. Sărbătoritul acceptă fiecare dar cu plăcere, apoi se întoarce și le sparge sau le rupe și le aruncă la gunoi. Discutați în grupă cum procedăm noi cu ceea ce ne oferă Dumnezeu. Conduceți discuția spre situația descrisă în Psalmi 51.

DĂRUIREA

Când începi acest studiu, observi că, la creație și în Planul Său de Mântuire, Dumnezeu OFERĂ, DĂRUIEȘTE întotdeauna. De aici pornim. Dăruirea este o calitate fundamentală a lui Dumnezeu. Dăruind, noi demonstrăm că suntem creați după chipul Său. Dar, adeseori, noi suntem mult prea departe de idealul Său. Reamintiți grupei relația lui David cu Bat-Șeba. Arătați cum David L-a reprezentat greșit pe Dumnezeu înaintea oamenilor, înșelându-se pe sine, când știa foarte bine că greșea: adulter plănuit, crimă premeditată, minciuni pentru a acoperi faptele sale rele etc. Arătați apoi modul în care Dumnezeu a folosit sentimentele de vinovăție, inima lui David și spiritul lui zdrobit, pentru a-l readuce într-o relație bună cu El. Face Dumnezeu același lucru și cu noi, astăzi? Ce dovadă avem în acest sens? Subliniați faptul că termenul de DĂRUIRE este vital pentru IERTARE.

Ce dai cel mai mult? Putem vorbi atât despre donații generoase în scopuri nobile, cât și despre mulțumiri și despre predarea inimii noastre lui Isus. Dar știm cu adevărat despre ce vorbim? Când văduva a dat cei doi bănuți la templu, ce a spus acest gest despre ea și despre relația ei cu Dumnezeu?

Folosiți întrebările din secțiunea de miercuri a studiului pentru a discuta următoarele: De ce a fost acel om nebun? Pentru că era bogat? Pentru că-și făcea planuri? Priviți din nou motivul real al nebuliei lui: neluarea în seamă a necesităților unei relații cu Dumnezeu, ignorarea laturii spirituale a vieții sale. Legați această atitudine de spiritualitatea coruptă a societății moderne.

Să ne întoarcem la povestirea introductivă. Întrebați grupa: Este aceasta doar o înregistrare

a unei speranțe false, a unei iubiri neîmpărtășite și doar atât? Sau această povestire merge mult mai adânc, arătând ce fel de oameni suntem, arătând că în centrul tuturor gândurilor noastre se află egoismul, că el invadează aproape fiecare hotărâre pe care o luăm? Cum putem frânge acest cerc vicios? Întorcându-ne la Dumnezeu și primind de la El o inimă de carne în locul celei vechi, de piatră.

SCENETĂ

Puneți în scenă o situație în care să se manifeste dăruirea și una în care să se evidențieze egoismul. De exemplu, un copil egoist care exploatează generozitatea părinților săi sau o situație similară între doi prieteni. Asigurați-vă că participanții înțeleg că păcatul este inima tuturor motivațiilor umane egoiste și că Dumnezeu este sursa unei dăruiri neegoiste. Apoi discutați următoarele:

- De ce dăruiesc – care sunt motivele mele?
- Pot ființele omenesti să acționeze fără egoism? Oare nu este atins de egoism tot ce facem?
- Dragostea înseamnă dăruire. Atunci de ce atât de mulți oameni sunt preocupați doar de ceea ce pot obține dintr-o relație?
- Dacă Dumnezeu este dăruire, de ce nu ne dă ce Îi cerem?
- Ce înseamnă să-ți predai inima lui Isus?
- Ce ne dă Dumnezeu prin iertare?

„Un Dumnezeu care este numai har este un Dumnezeu nedrept.” Discutați care sunt semnificațiile acestei afirmații.

REZUMAT

Dumnezeu ne-a demonstrat că în El nu există niciun fel de egoism. Numai Dumnezeu ne poate vindeca de egoism și poate reface asemănarea noastră cu El. Numai Dumnezeu ne poate remodela, punând în noi o inimă de carne, pentru a alege calea Sa, și nu pe a noastră, și doar astfel vom putea trăi așa cum dorim. Doar așa vom putea trăi în Împărăția lui Dumnezeu.

Părtășia creștină

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

Vindecarea unei inimi zdrobite

Maria și Miruna erau colege și prietene foarte bune, cel puțin Miruna gândea astfel. În ce o privește pe Maria, pentru ea noțiunea de *prietenie* avea o altă semnificație.

Într-o zi, Miruna a avut un accident, de fapt a lovit-o o mașină în timp ce traversa regulamentar strada pentru a merge la școală. A lovit-o atât de puternic încât, de durere, a leșinat. S-a trezit la spital, dezorientată și speriată, deși cei dragi erau de jur împrejurul ei. Nu-și mai amintea tot ce se întâmplase, ci doar frânturi. Dincolo de amabilitatea și buna dispoziție a tuturor, ea a simțit că ceva nu e-n regulă. A cerut să i se pregătească toate lucrurile pentru a se întoarce acasă, însă i s-a spus că medicul care îi făcuse internarea lipsea pentru câteva zile și nu putea să o externeze altcineva. Atunci Miruna a vrut să se ridice din pat, însă a observat că nu-și putea mișca picioarele și, culmea, că era legată de pat. Când a dat cearșaful la o parte și a văzut ce se întâmplase, a leșinat. Abia când s-a trezit și-a dat seama că nu va mai fi niciodată ca înainte și că va petrece mult timp de-acum prin spitale. Probabil că avea să sufere și foarte multe intervenții chirurgicale de reconstrucție și refacere a mușchilor distruși.

Familia i-a fost aproape, dar Maria, colega și prietena ei – sau cel puțin așa o considera Miruna –, nu a venit niciodată în vizită la ea de când se afla în spital. Miruna nu știa de ce, dar nu o învinuia. Îi găsea mereu scuze: „Probabil că învață sau este plecată. Altfel ar fi venit.” De câteva ori, mama a telefonat-o pe Maria și a rugat-o să vină să o viziteze pe Miruna, dar s-a eschivat întotdeauna, scuzându-se că nu îi face bine mirosul

de spital sau că pur și simplu nu are timp.

Când și-a dat seama că Maria nu vrea să mai fie prietena ei, Miruna a suferit cumplit. De parcă nu-i era suficientă durerea fizică, suferința sufletească o măcina. Simțea că lumea ei se prăbușește încet, dar sigur.

Cât de puțin știm despre „a da” și „a oferi” și cât de mult despre „a lua” și „a răni”. Poate că cel mai trist lucru este că niciodată Maria n-a știut cu adevărat ce i-a făcut Mirunei. În final, doar Dumnezeu cunoaște adâncimile dăruirii, ale iubirii dezinteresate, și numai El poate vindeca rănilor, numai El poate reface inima noastră zdrobită.

La început, Dumnezeu *a dat* făcând lumea. Apoi *a dat* făcând omul și insuflându-i în nări suflare de viață. Dumnezeu a văzut că Adam era singur, așa că i-a *dat* un tovarăș. Chiar dacă Adam și Eva nu l-au ascultat pe Dumnezeu și a trebuit să fie alungați din grădina, Dumnezeu le-a dat speranța restabilirii unei relații destrămate cu El. De-a lungul vremurilor, Dumnezeu *a continuat să dea* în special când Isus a venit pe acest pământ ca Dumnezeu, renunțând, dându-și propria viață. Gândește-te la tot ce *a dat* Dumnezeu mereu și mereu. Poate fi El considerat vreodată egoist? Cu niciun chip.

1. Duminică

lată părerea mea

➤ Cel mai mare act de dăruire este să te dai pe tine însuși. Aceasta este însă cu adevărat periculos, pentru că ne face vulnerabili, dar, fără a experimenta acest sentiment de dăruire totală, suntem pentru totdeauna neîmpliniți. Dăruirea reprezintă cea mai clară expresie a ceea ce suntem: prieteni ai lui Dumnezeu, Dătătorul, chiar și atunci când este greu, atât de greu încât ni se rupe inima, așa cum arată povestirea introductivă. Problema noastră este că durerea care vine odată cu dăruirea ne face adesea să ne simțim mai puțin în stare de a dăru, așa că devenim nepăsători.

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

- „Simte cu și pentru alții – în buzunarul tău.” – Charles Spurgeon, predicator baptist
- „Iubirea pare să fie un medicament; este cerută doar de cei în suferință.” – Osho, mentor indian
- „Acela e om care are grijă de oricine.” – Saul Bellow, prozator evreu
- „Trecerea timpului și mângâierea prietenilor aduc alinare, uitare, reușind să vindece cele mai aspre răni.” – Sofocle, poet
- „*Trăim numai o dată în lume* – aceste vorbe ale lui Goethe pot semnifica un stimulent în muncă, impuls în dragoste, alinare sufletească atunci când cineva are necazuri.” – Will Cosby, filozof
- „Fericiți cei a căror inimă cunoaște pasiunea prieteniei. Numai ea știe să ne facă singurătatea mai puțin ucigătoare și viața suportabilă.” – Panait Istrati, scriitor român
- „Când suntem pătrunși de sentimentul propriilor slăbiciuni, vom avea compasiune pentru slăbiciunile altora.” – Charles Spurgeon, predicator baptist
- „Să ne umplem inimile cu prețioasele făgăduințe ale lui Dumnezeu, ca să putem rosti cuvinte care să constituie o mângâiere și putere pentru alții. În felul acesta, noi putem învăța limba îngerilor cerești, care, dacă noi vom fi credincioși, vor fi tovarășii noștri în veacurile veșnice.” – Ellen White, autoare inspirată
- „Raza de soare care te încălzește pe tine nu-ți este împrăștiată prin faptul că se mai încălzește la ea și vecinul tău.” – A. Vlahuță, poet român

Notează propriul citat

Ce spun eu...

- _____
- _____
- _____

3. Marți

Ce importanță are pentru mine?

➤ Când m-am născut, bunica mea a venit la părinții mei cu o vază frumoasă de cristal, având o gravură într-o parte: „Inima sfântă a lui Isus”. Îmi amintesc imaginea acelei inimi, care făcea să scânteieze strălucirea cristalului. Uneori luam vaza și o țineam pur și simplu în brațe. Inima gravată acolo, în cristal, devenea imaginea inimii mele. Așa credeam eu că este inima mea.

Într-o zi, întinzându-mă să iau vaza pentru a o admira, am alunecat. Vaza mi-a zburat din mână și s-a zdrobit în nenumărate cioburi mititele pe podea. A fost ca și cum propria mea inimă s-ar fi zdrobit. M-am așezat pe pat și am plâns. În durerea mea, am îngenunchat pe podea și am început să adun bucățile. Poate că tata îmi putea reface inima. Ascuțișul sticlei mi-a tăiat degetele, dar, încă plângând, am dus cioburile la tatăl meu. El s-a uitat în ochii mei și a clătinat din cap. „Mă tem că nu poate fi reparată.” A luat toate acele bucățele în mâinile sale și le-a pus la gunoi.

Mi-a spălat mâinile, mi-a bandajat tăieturile și mi-a șters lacrimile. Apoi tata m-a îmbrățișat și mi-a spus că darul lui Dumnezeu – o inimă nouă – va fi mult mai bun decât o inimă de cristal zdrobită. Și așa a fost.

➤ Citește **Psalmi 34,18**. Enumeră trei lucruri care ți-au zdrobit inima:

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

- **Eclesiastul 11,1**
„Aruncă-ți pâinea pe ape, și după multă vreme o vei găsi iarăși.”
- **Ezechiel 36,26**
„Vă voi da o inimă nouă și voi pune în voi un duh nou; voi scoate din trupul vostru inima de piatră și vă voi da o inimă de carne.”
- **Ioan 15,13**
„Nu este mai mare dragoste decât să-și dea cineva viața pentru prietenii săi.”
- **1 Petru 3,8**
„Încolo, toți să fiți cu aceleași gânduri, simțind cu alții, iubind ca frații, miloși, smeriți.”

➤ **1 Ioan 3,18**

„Copilașilor, să nu iubim cu vorba, nici cu limba, ci cu fapta și cu adevărul.”

➤ **Isaia 54,10**

„Pot să se mute munții, pot să se clatine dealurile, dar dragostea Mea nu se va muta de la tine și legământul Meu de pace nu se va clătina, zice Domnul, care are milă de tine.”

➤ **Matei 5,7**

„Ferice de cei milostivi, căci ei vor avea parte de milă!”

➤ **Ieremia 31,3**

„Domnul mi Se arată de departe: ‘Te iubesc cu o iubire veșnică, de aceea îți păstrez bunătatea Mea!’”

➤ **Matei 5,44**

„Dar Eu vă spun: Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă asupresc și vă prigonesc.”

5. Joi**Ce îmi spune acest lucru?**

➤ Am văzut un anunț umanitar la televizor: un băiețel, în vârstă de doar șapte zile, avea să moară dacă nu se găsea rapid un donator de inimă. „I-o voi da pe a mea”, a spus fiica mea, „o putem împărți”.

„Rebeca”, i-am spus eu, „nu poți să-i dai altcuiva inima ta. Ai nevoie de ea pentru tine. Nu poți nici măcar să împarți o inimă. Dacă-i vei da acelui băiețel inima ta, vei muri!” Grele cuvinte de spus unui copil mic.

Ea s-a gândit o vreme la ce-i spuseseam, apoi, cu o voce slabă, a spus: „Totuși aș vrea să i-o dau, taticule.”

➤ Iubirea dezinteresată este o lecție pe care noi n-o putem învăța. Natura noastră umană, păcătoasă, ne împiedică să atingem o astfel de țință. Numai Dumnezeu ne poate schimba pentru a fi ca El, ca Acela care atât de mult a iubit lumea încât S-a dat pe Sine pentru noi. Dar există diverse modalități – cu ajutorul lui Dumnezeu – prin care ne putem manifesta dragostea față de alții. Enumeră trei feluri în care se manifestă egoismul în viața ta:

1. _____
2. _____
3. _____

➤ Cere-I azi lui Dumnezeu ajutor pentru a putea birui aceste manifestări egoiste din viața ta.

➤ „Când mă gândesc la Isus, privindu-i pe Adam și Eva părăsind grădina, mă întreb cum S-a simțit. El îi modelase pe cei doi prieteni ai Săi din țărână, cu mâinile Sale, și le suflase în nări suflare de viață. Îi înzestraseră cu capacitatea de a se iubi unul pe altul și de a-L iubi pe El.

➤ Isus putea să privească în viitor și să vadă cum vor fi viețile urmașilor lor. Dar Isus știa că nu va putea înceta niciodată să le fie prieten. Știa că nu va înceta niciodată să-i iubească și că unii dintre ei Îl vor iubi la rândul lor... Aceasta făcea ca sacrificiul să merite! Pe cei care-L iubeau, El îi putea ajuta să devină curați, cinstiți, curajoși și ascultători!

➤ Toate acestea ți le promite și ție Isus, dacă vei colabora cu El, alegând să-L slujești. Aceasta este adevărata prietenie.” (Jeanne Larson și Ruth McLin, *Climbing Jacob's Ladder*, pag. 45)

6. Vineri**Cum procedez?**

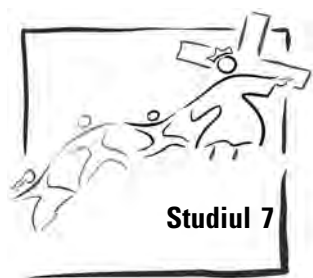
➤ Recitește povestirea introductivă și pune-te, pe rând, în ambele situații. S-ar schimba cu ceva finalul povestirii?

➤ În relațiile Sale cu oamenii, Isus a dăruit cu generozitate din ceea ce avea. El nu Se lega de lucruri. Pentru El, importanți erau oamenii.

➤ Încearcă și tu acest experiment divin. Pune-L la încercare pe Dumnezeu. Vezi dacă este într-adevăr cine spune că este: Dumnezeu Dătătorul. El te invită „să guști și să vezi cât de bun este”. Trebuie să afli! Roagă-te pentru vindecarea inimii tale zdrobite, întoarce-te la Dumnezeu cu sacrificiul unei inimi zdrobite și pocăite. Nu este floare la ureche. Este dificil, pentru că dragostea este complicată. Dumnezeu nu te va disprețui. Numai atunci când vei admite că ești zdrobit El va putea să te vindece.

➤ Lasă-L pe Dumnezeu să fie sufletul tuturor relațiilor tale: „Fără plată ați primit, fără plată să dați” (**Matei 10,8**).

➤ Dăruiește în secret un cadou unei persoane pe care o cunoști, nu prietenului tău celui mai bun, fără ca persoana să-și dea seama cine i l-a oferit. Încearcă să-i dai ceva despre care știi că îi este necesar, că va fi apreciat, ceva ce-i va crește cu adevărat valoarea în ochii săi.

Accepți disciplina?

Singurul scop al disciplinei este să-i conducă pe oameni la o relație salvatoare cu Isus Hristos. Disciplina lui Dumnezeu este o demonstrație a dragostei Sale minunate față de noi.

În această epocă, în care „totul este permis”, adeseori se consideră că lipsa de disciplină – în ceea ce-i privește pe tineri – este un semn de iubire. Acesta nu este un punct de vedere creștin. Proverbe 13,24 spune: „Cine cruță nuiua urăște pe fiul său, dar cine-l iubește îl pedepsește îndată”.

Săptămâna aceasta elevul:

1. va înțelege deosebirile dintre disciplină și pedeapsă;
2. va explica relația dintre disciplină și lucrarea de a face ucenici;
3. va încerca să înțeleagă în ce fel a deveni ucenic înseamnă a face parte din „familia” persoanei pe care o urmezi.

TEXTE-CHEIE:

Matei 7,1-5; 12,46-50; 28,19-20. Tit 1,13; 2 Corinteni 2,6-8; Apocalipsa 3,19.

DIAVOLUL A FĂCUT ACEST LUCRU

Cu mai mulți ani în urmă, Filip Wilson, un comic, a creionat un personaj numit Geraldine. Geraldine era răutăcioasă și făcea tot felul de lucruri inacceptabile. Scuza ei cu privire la acest comportament necorespunzător era: „Diavolul m-a împins să fac acest lucru”.

Discutați următoarele:

- Poate diavolul „să-l constrângă” pe un creștin să facă ceea ce îi cere el? Poate Satana să FORȚEZE pe cineva să facă ceva ce nu vrea? Ce exemple biblice poți găsi? (1 Samuel 28,3-20; Luca 8,26-36; Ioan 13,27)
- Ce scop ar avea disciplina dacă eșecurile noastre sunt doar consecințele a ceea ce am făcut forțați de Diavol?

VIAȚĂ DE CÂINE

Imaginează-ți că ai avea un câine frumos și iubitor. Câinele este foarte inteligent și este adorat de toate familiile din cartier. De fapt, vecinii nici măcar nu se plâng atunci când câinele tău sare dincolo de gardul grădinii și hoinărește prin cartier. Totuși locuiești într-o zonă aglomerată a orașului. Câinele tău ar putea fi furat, călcat sau lovit de o mașină.

Cereți grupei să alcătuiască o listă cu lucrurile pe care le-ar putea face pentru a-și arăta dragostea față de câine.

Discutați următoarele:

- Ce cadru biblic este reprezentat de gard?
- Cum a tratat Dumnezeu problema celor ce nu au vrut să se încadreze în limitele Sale?
- Care este deosebirea dintre disciplină și pedeapsă? Dați un exemplu biblic pentru fiecare dintre ele.

(Fapte 9,1-19; Fapte 5,1-11; Iosua 7,25-26 și Deuteronom 3,26-27)

CE ESTE DISCIPLINA?

Cereți-le membrilor grupei să dea o definiție a termenului „disciplină”. Care este scopul ei și atitudinea lor față de ea? Solicitați voluntari care să citească în clasă următoarele pasaje: Iov 13,24; Numeri 16,1-35; Iosua 7; 2 Samuel 6,1-8.

Discutați următoarele:

- Cum este prezentată disciplina în aceste pasaje?
- Ce încearcă Dumnezeu să realizeze prin ea?

Acum solicitați alți voluntari care să citească și aceste texte: Galateni 6,1; 2 Corinteni 2,6-8; Evrei 12,6-8; Apocalipsa 3,19.

Discutați următoarele:

- Care este legătura dintre aceste versete și cele de mai înainte?
- V-ați schimbat perspectiva asupra disciplinei? De ce da sau de ce nu?

FĂCÂND UCENICI

Isus i-a considerat pe ucenicii Săi ca făcând parte din familia Sa (Matei 12,46-50) și de fapt ei erau asociați Numelui Său de către neamuri, care observau asemănarea dintre viețile ucenicilor și viața lui Hristos (Fapte 11,26). Care a fost misiunea pe care le-a încredințat-o Hristos ucenicilor și de ce? (Matei 28,19-20; Ioan 14,1-6)

Întrebați-i pe membrii grupei ce ar face pentru a-i transforma pe cei din jurul lor în ucenici. Cereți-le să fie realiști, având în vedere că ar fi o idee bună să facă măcar o parte dintre lucrurile pe care le sugerează. Având în vedere că disciplina este adeseori strâns legată de corecție, cereți-le elevilor să citească Matei 7,3-5 înainte de a veni cu vreo propunere.

Discutați următoarele:

- Care ar fi un exemplu modern de ucenic?

- Care sunt caracteristicile unui discipol?
- Cum putem deveni ucenici ai lui Isus astăzi?

ȘTIRI ȘI COMENTARI

Alegeți un exemplu de disciplină din Vechiul Testament, unul din Noul Testament și unul din evenimentele curente. Cereți-le elevilor să le scrie ca pe niște relatări ale ziarelor. Desemnați un elev care să descrie faptic situația, un altul care să realizeze o analiză a cauzelor și efectelor și pe altcineva care să scrie un editorial pentru fiecare situație. Amintiți-le celor din „colectivul de redacție” să includă diferite elemente ale disciplinei, cum ar fi pedeapsa, corecția, facerea de ucenici, autodisciplina. Iată aici o scurtă listă de personaje biblice cu care ați putea începe.

Vechiul Testament

Uza (2 Samuel 6,1-8)

Core, Datan și Abiram (Numeri 16,1-35)

Acan (Iosua 7)

Noul Testament

Anania și Safira (Fapte 5,1-11)

Petru (Matei 14,30; Luca 22,54-62)

Pavel (Fapte 9,1-31)

Adunați toate aceste „articole” și fotocopiați-le în câteva exemplare, apoi împărțiți-le tuturor membrilor grupei. Comparați povestirile alese; analizați toate comentariile făcute.

Discutați următoarele:

- S-au schimbat metodele lui Dumnezeu privitoare la disciplină de-a lungul timpului?
- Ce se întâmplă atunci când disciplina este ignorată?
- Cum îi va trata Dumnezeu pe cei care se încăpățânează să facă așa cum doresc ei? (Romani 1,20-32)

REZUMAT

Unul dintre semnele maturității creștine este conștientizarea faptului că disciplina este diferită de pedeapsă și că aceasta se face pentru binele individului. Este important să ținem minte că Dumnezeu ne-a spus: „Eu mustru și pedepsesc pe toți aceia pe care-i iubesc” (Apocalipsa 3,19).

MATERIALE SUPLIMENTARE: E. White, *Hristos, Lumina lumii*, cap. 85 și 86.

Accepti disciplina?

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

Domnul C. și cei doisprezece „apostoli”

(Aceasta este doar o ilustrație. Ce legătură există între ea și textele biblice de la secțiunea de miercuri?)

Grupul de cerșetori din parcare supermarketului arăta asemenea unui grup de refugiați. În realitate, erau doisprezece tineri, vedete ale străzii, care-și imaginau că au înșelat autoritățile când au fost trimiși, sub supraveghere, să petreacă cinci zile prin păduri, în loc să-și ispășească pedeapsa în închisoarea pentru minori.

Liderul „marșului” și asistentul lui au venit și i-au imbarcat într-un autobuz pentru o călătorie de trei ore spre munți. În timp ce autobuzul ieșea din parcare, conducătorul grupului s-a prezentat simplu ca dl C., iar asistentul său, ca Darnelle. Dl C. i-a asigurat că numele lor nu figurau în niciun fel de foi de parcurs sau alte acte, așa că nu va încerca nimeni să le dea de urmă.

Dl C. i-a avertizat pe băieți că „raita” prin pădure urma să fie o adevărată încercare, mai ales pentru că a fi „șmecherul străzilor” era ceva total diferit de conceptul de „om de munte”. Fiecărui tânăr avea să-i fie dat un pachet cu o pătură, jumătate de cort și hrană.

Kal a exprimat gândurile multora dintre băieți, murmurând că el era destul de dur pentru a face față la orice și că nu avea „să învețe de la un muntean”. Dl C. a preferat să ignore comentariul și a continuat cu instrucțiunile pentru grupul ce devenea din ce în ce mai turbulent.

Era aproape ora 11:00 a.m. când autobuzul s-a oprit în praful dintr-un luminiș, de unde avea să înceapă expediția. Era deja clar că prima zi

avea să fie fierbinte. Iar pachetul primit părea mult mai greu decât fusese descris în autobuz. În ciuda a tot ceea ce se spusese privitor la cât de reci pot fi nopțile la munte, unii dintre ei complotau deja să scape de o parte din echipament.

Matt, Phil și Bart au hotărât să renunțe la jumătățile lor de cort. Ei au spus că preferă să doarmă sub cerul liber. Li se părea extrem de bărbătesc. Pariau că nu va ploua în timpul expediției. Au pierdut pariul în cea de-a doua noapte. Și, când cea de-a treia noapte a fost răcoroasă și întunecată, au suferit din nou pentru că nu-l ascultasera pe dl C.

Kal și Tucker, colegi de cort, s-au felicitat că nu se debarasaseră de cort. Dar în cea de-a treia noapte nu s-au mai oboșit să pună mâncarea la adăpost. Și pe la ora 1 noaptea, Kal a auzit un zgomot înfiorător. Era sigur că era un urs la mâncare, așa că a stat cât mai liniștit posibil. Ursul lui era de fapt un raton, dar el n-a descoperit acest lucru decât dimineață, când deja toată mâncarea dispăruse.

În cea de-a cincea zi, doisprezece băieți se împleticeau la marginea pădurii, arătând mult mai rău după aventurile lor nefericite. Deși niciunul nu suferise lipsuri sau răni grave, toți au plătit prețul pentru o anume lipsă de autodisciplină. Unii i-au făcut și pe toți ceilalți să sufere.

Este imposibil de afirmat că toți cei doisprezece s-au schimbat complet după expediția prin pădure. Dar au învățat lecții pe care altfel nu le-ar fi învățat niciodată. Și urmau să treacă ani până când băieții să înceteze să-l tachineze pe Kal privitor la deosebirile dintre un raton și un urs.

În ce fel se leagă regulile de o autoritate? Cum ar trebui să ne raportăm la biserică, privită ca autoritate? Dar la Dumnezeu?

1. Duminică

lață părerea mea

➤ La ce te gândești atunci când auzi cuvântul *disciplină*? Enumeră patru definiții diferite

pentru acest termen. Dacă vrei, folosește și dicționarul.

➤ Dacă gândești asemenea majorității oamenilor (și conform dicționarului), prima definiție a ta va fi „pedeapsă”. Acesta este aspectul la care se gândesc cel mai adesea oamenii când este vorba de disciplină.

În realitate, toate definițiile disciplinei au de-a face cu comportamentul – modificarea sau menținerea lui. Deci, într-un anumit sens, Biblia este în întregime despre disciplină.

➤ Citește **2 Timotei 3,16.17** – aici vei găsi adevăratul scop și adevărata definiție a disciplinei. Biblia ne spune cum să devenim ucenici ai lui Hristos; ce este necesar pentru salvarea noastră.

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

➤ „Un om în vârstă este asemenea unei săbii dintr-o vitrină. Cel care privește lama desăvârșită nu-și poate imagina procesul prin care a fost făcută.” – Henry Ward Beecher

➤ „Disciplina este, și va rămâne în viitor, forța principală a unei oștiri.” – general N. Alevra, fost ministru al comunicațiilor

➤ „Disciplina este focul purificator prin care talentul devine aptitudine.” – Roy L. Smith, scriitor

➤ „Disciplina e urâtă mai ales acelor care n-au calități disciplinate.” – Nicolae Iorga, istoric român, om politic și de cultură

➤ „Succesul în viață presupune pregătire, disciplină și muncă multă, dar, dacă nu ești

speriat de aceste lucruri, oportunitățile sunt mereu foarte mari.” – David Rockefeller, bancher și om politic american

➤ „Omul poate atinge un standard înalt doar dacă Îl recunoaște pe Domnul Hristos ca Mântuitor personal. Vegheați și rugați-vă supunând totul lui Dumnezeu... Disciplinați-vă pe voi înșivă în Domnul; pentru că El v-a încredințat adevăruri sacre, pe care nu le puteți aduce la îndeplinire în mod corespunzător fără această disciplină... Domnul Hristos să fie modelul vostru. El este Cel care vă poate da putere să biruiți.” – Ellen White, autoare inspirată

Notează propriul citat

Ce spun eu...

➤ _____

3. Marți

Ce importanță are pentru mine?

➤ Afirmația „Ai nevoie să-l cunoști pe celălalt” exprimă în limbajul zilelor noastre ceea ce spunea Hristos în **Matei 7,12**: „Nu judecați ca să nu fiți judecați, căci cu ce judecați judecați, veți fi judecați; și cu ce măsurați măsurați, vi se va măsura.”

➤ Acesta este un sfat important când este vorba despre disciplină și pedeapsă. Îi putem judeca pe alții numai după faptele lor, din moment ce nu le cunoaștem motivele? Deși ținta cea mai apropiată a pedepsei este schimbarea comportamentului, ținta finală este schimbarea inimilor.

➤ Citește următoarele afirmații și încercuiește-o pe cea pe care ai putea să o semnalezi unei persoane de la biserică. Fii pregătit să spui ce măsură ai administra, de ce și cum poate schimba acea pedeapsă inima persoanei respective.

- lipsa de la biserică;
- fumatul;
- păstrarea zecimii pentru sine;
- sexul premarital;
- neglijarea familiei;
- furtul;
- obiceiul de a bea alcool;

- obiceiul de a bea cafea;
- obiceiul de a face cumpărături în Sabat;
- obiceiul de a asculta muzică rock sau orice alt gen de muzică nepotrivită;
- obiceiul de a înjura; obiceiul de a conduce o mașină costisitoare;
- mândrie sau îngâmfare.

➤ Datorită necunoașterii motivelor unei persoane și datorită faptului că prioritățile noastre nu sunt întotdeauna și prioritățile lui Dumnezeu, Pavel are o sugestie legată de modul în care ar trebui să aplicăm disciplina: „Este destul pentru omul acesta pedeapsa care i-a fost dată de cei mai mulți; așa că acum este mai bine să-l iertați și să-l mângâiați, ca să nu fie doborât de prea multă mâhnire. De aceea, vă rog să vă arătați iarăși dragostea față de el” (**2 Corinteni 2,6-8**).

➤ Nu uita că, oricât de rău am crede că este cineva, Hristos a murit pentru acea persoană și ea merită să fie muștrată cu dragoste, nu din răzbunare.

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ **Matei 18,15-17**

„Dacă fratele tău a păcătuit împotriva ta, du-te și muștră-l între tine și el singur. Dacă te ascultă, ai câștigat pe fratele tău.”

➤ **Matei 21,12,13**

„Isus a intrat în Templul lui Dumnezeu. A dat afară pe toți cei ce vindeau și cumpărau în Templu, a răsturnat mesele schimbătorilor de bani și scaunele celor ce vindeau porumbei și le-a zis: ‘Este scris: «Casa Mea se va chema o casă de rugăciune.» Dar voi ați făcut din ea o peșteră de tâlhari.’”

➤ **Psalmi 94,12**

„Ferice de omul, pe care-l pedepsești Tu, Doamne, și pe care-l înveți din Legea Ta!”

➤ **Proverbe 13,24**

„Cine cruță nuiua urăște pe fiul său, dar cine-l iubește îl pedepsește îndată.”

➤ **Proverbe 29,17**

„Pedepsește-ți fiul, și el îți va da odihnă și îți va aduce desfătare sufletului.”

➤ **Evrei 12,6**

„Căci Domnul pedepsește pe cine-l iubește și bate cu nuiua pe orice fiu pe care-l primește.”

➤ **Evrei 12,7**

„Suferiți pedeapsa: Dumnezeu Se poartă cu voi ca și cu niște fii. Căci care este fiul pe care nu-l pedepsește tatăl?”

➤ **Tit 1,13**

„Mărturia aceasta este adevărată. De aceea muștră-i aspru, ca să fie sănătoși în credință.”

➤ **Psalmi 141,5**

„Lovească-mă cel neprihănit, căci lovirea lui îmi este binevenită; pedepsească-mă, căci pedeapsa lui este ca untdelemnul turnat pe capul meu.”

➤ **Evrei 12,10**

„Dumnezeu ne pedepsește pentru binele nostru, ca să ne facă părtași sfințeniei Lui.”

➤ **Apocalipsa 3,19**

„Eu mustru și pedepsesc pe toți aceia, pe care-i iubesc. Fii plin de râvnă dar, și pocăiește-te!”

5. Joi

Ce îmi spune acest lucru?

➤ Până acum, în cursul acestei săptămâni, ne-am concentrat asupra aspectului pedepsei. Dar mai sunt multe lucruri de spus despre disciplină. Astăzi, haideți să vorbim despre autodisciplină, care are de-a face mai mult cu clădirea caracterului și este o latură pozitivă a disciplinei.

➤ Instrucțiunile lui Isus privitoare la autodisciplină pot fi găsite în **Matei 7,3-5**. Caută diferite traduceri ale Bibliei și apoi notează în spațiul de mai jos propria variantă – modernă – a acestor versete.

Mai jos, sunt enumerate zece personaje ale Bibliei. Încercuiește-le pe cele care au dat dovadă de autocontrol. Din moment ce fiecare își pierde din când în când controlul, este important să citești textele de la fiecare nume.

Avraam (Geneza 22,11-12);

Naaman (2 Împărați 5,13-14);

Samson (Judecători 16,15-17);

Balaam (Numeri 22,22-29);

Daniel (Daniel 1,5,8);

Ghehazi (2 Împărați 35,19-20);

Iona (Iona 1,3);

Iov (Iov 13,15);

Aaron (Exod 32,21-24);

Sila (Fapte 14,19-25).

➤ Gândește-te la o situație din familia, biserica sau școala ta, în care ai reușit să te controlezi. Care au fost avantajele pe termen lung și scurt?

➤ Spune în cuvintele tale care simți că este cel mai important aspect al autodisciplinei (stăpânirii de sine) și cum se raportează acesta la mântuire.

6. Vineri

Cum procedez?

➤ Când ne numim creștini, ne numim, de fapt, chiar ucenici ai lui Hristos. Citește **Fapte 11,26**. Acest verset face o legătură importantă între creștinism și ucenicie. Termenul „ucenic” caracterizează aspectul educațional, de urmaș al disciplinei, și acest lucru pare să fie lucrul cel mai important pentru Dumnezeu.

➤ Dacă vei încerca să faci un sondaj privitor la ce e mai important în viața unui om, răspunsul care va fi probabil în fruntea listei va fi familia. Isus i-a identificat pe ucenici cu familia. Sa când a spus: „Cine este mama Mea și care sunt frații Mei?” Apoi Și-a întins mâna spre ucenicii Săi și a zis: ‘Iată mama Mea și frații Mei! Căci oricine face voia Tatălui Meu care este în

ceruri, acela Îmi este frate, soră și mamă” (**Matei 12,48-50**).

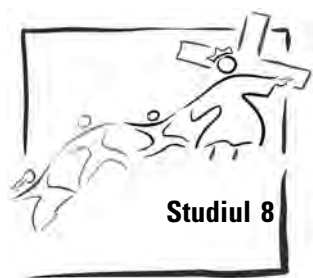
Așa că cea mai importantă parte a disciplinei este disciplinarea.

➤ Caută într-un dicționar sensul cuvântului „disciplină” și compară-l cu răspunsurile din secțiunea de duminică a studiului. Acum, citește din nou povestirea introductivă. Gândește-te la următoarele întrebări: Cui i se aplicau măsuri disciplinare? Cine conducea operațiunea de disciplinare? Disciplina le-a luat tinerilor acelora libertatea de a alege?

➤ Ești mai fericit și mai sigur într-o situație care cere disciplină?

➤ Crezi că în cer este disciplină? De ce da sau de ce nu?

➤ „Isus îți spune să faci ucenici. Ucenicul tău ar putea fi un membru al bisericii care nu s-a implicat niciodată cu adevărat în slujirea creștină. Ar putea fi cineva care are nevoie doar de încurajarea unui coleg de echipă pentru a-și împărtăși proiectele. Sau ar putea fi un prieten, o rudă, un coleg de muncă sau un vecin pe care l-ai condus la Hristos și pe care-l faci acum ucenic. Oricine ar fi, încurajează-ți ucenicii să-și facă propriii lor ucenici, iar tu poți să-ți găsești alții pe care să-i transformi în ucenici. Acest proces al creșterii a fost secretul creșterii bisericii creștine.” (George E. Knowles, *A World to Love*)

Un exemplu pentru alții

Ca membri ai familiei lui Hristos, noi purtăm Numele Său, iar exemplul nostru poate sta la temelia părerii altora despre Tatăl și despre Fratele nostru.

Studiul din această săptămână se ocupă de puterea relațiilor, de influența noastră asupra celorlalți și de influența lor asupra noastră.

Săptămâna aceasta elevul:

1. va explora semnificația influenței și a presiunii de grup;
2. va studia conceptele biblice privitoare la „a influența” și „a fi influențat”;
3. va cere îndrumare pentru a evita influența nocivă și pentru a deveni o influență bună asupra altora.

TEXTE-CHEIE: Filipeni 4,8; Geneza 3,1-7; Fapte 4,12; Romani 14; 1 Petru 2,8-12.

PRESIUNEA DE GRUP

Presiunea de grup este o forță puternică în viața noastră. Latura pozitivă a acestui lucru constă în faptul că ne poate ajuta să facem ce este bine când vedem că oamenii pe care-i respectăm și îi simpatizăm fac același lucru. Uneori grupul ne convinge că un anumit crez asupra căruia avem îndoieli **TREBUIE** să fie adevărat, dacă toți ceilalți cred așa. Alteori, teama de a fi izolați de restul mulțimii ne determină să facem lucruri pe care altfel nu le-am face. Pre-

siunea grupului nu este un lucru rău în sine, este pur și simplu o formă de influență căreia toți îi suntem supuși. Ceea ce contează cu adevărat este dacă noi putem să luăm hotărâri responsabile pe cont propriu, indiferent ce ar face alții, sau nu.

Pentru a-i ajuta pe elevii grupeii să înțeleagă modul în care sunt influențați, dați-i fiecăruia dintre ei o copie a acestui test și cereți-i să sublinieze răspunsul cu care este de acord în fiecare dintre situații. Discutați răspunsurile:

Sunt influențat într-o măsură mai mare:

– de ceea ce aud	SAU	de ceea ce văd
– de prieteni	SAU	de părinți
– de o reclamă TV	SAU	de un vânzător
– de o persoană cu bani	SAU	de cineva cu „har”
– de muzica modernă	SAU	de muzica religioasă
– de băieți	SAU	de fete
– de cei de vârsta lor	SAU	de adulți
– de ceea ce spun profesorii	SAU	de ceea ce spune pastorul
– de un film	SAU	de un album de muzică
– de ceea ce citesc	SAU	de ceea ce văd la TV

DISCUȚIE

Porniți o discuție care să aibă ca temă modalitățile prin care oamenii îi influențează pe cei din jur. Întrebați-i pe participanții la grupă ce ar dori mai mult să aibă: bani, putere sau faimă. Cum ar folosi aceste lucruri pentru a face bine în această lume? Urmăriți-i pe liderii de opinie din grupă. După ce discuția ia sfârșit, subliniați factorii care au înclinat părerea majorității grupului într-o direcție sau alta. De exemplu, argumentul logic al unuia, popularitatea altuia sau puterea personalității altuia. Scopul este să ilustrați – fără a face pe cineva să se simtă prost – modul în care îi influențăm pe cei din jur.

DECIZII MORALE

Există două modalități de a lua hotărâri în probleme. (O chestiune etică este de obicei o problemă care are mai multe soluții, fiecare având aspecte pozitive și negative. De exemplu, ar trebui o persoană să-și sacrifice viața, încercând să oprească un tren în mișcare, care gonește de-a lungul unei pante, unde va deraia și se va răsturna? Sau ar trebui să i se permită trenului să-și continue cursa și să deraieze, chiar dacă acest lucru ar putea cauza moartea și rănirea multor oameni?)

O metodă de a soluționa dilemele etice este luarea hotărârii de *a fi util*, adică de a încerca să faci cât mai mult bine sau să reduci cât mai mult răul în împrejurările date; o astfel de decizie va face ca persoana respectivă să încerce să oprească trenul cu riscul de a-și pierde viața, pentru că, în final, vor fi mai mulți oameni salvați decât pierduți. Cealaltă variantă se raportează la *datorie* și, ca urmare, omul acționează conform convingerilor sale, indiferent dacă rezultatul va fi eșecul sau succesul. În ilustrația de mai sus, cineva ar putea fi convins că ar fi greșit să ceri cuiva să se sinucidă încercând să oprească trenul. Permițând trenului să-și continue cursa periculoasă, va exista totuși și posibilitatea ca pasagerii să supraviețuiască printr-o intervenție miraculoasă etc.

Desigur majoritatea deciziilor etice pe care trebuie să le luăm sunt la scară mult mai redusă. Ar trebui să mă duc la o petrecere – într-o săptămână seară – și să îmi fac prieteni sau ar trebui să

învăț pentru examen? Ar trebui să rămân acasă cu un văr neadventist care mă vizitează sau ar trebui să mă duc la biserică și să-l las singur acasă? Influența celorlalți, dar și influența pe care știm că o avem noi asupra lor ne obligă să luăm anumite decizii etice în situații extrem de variate. Ținem seama de consecințe (utilitate) sau de convingeri (datorie)?

IMPORTANȚA MEDIULUI

Solicitați un voluntar care să citească cu voce tare Marcu 4,1-9 (vezi și Matei 13,1-9; Luca 8,4-8). Cereți grupei să mediteze la cât de mult ne afectează mediul – prietenii, familia – în luarea deciziilor de viață și în privința stilului de viață.

Alegeri. Remarcați că sămânța din parabolă nu și-a putut alege mediul. Totuși trebuie să recunoaștem că mediul a avut o importanță capitală pentru seceriș. Dar noi *putem* alege să renunțăm la un grup a cărui influență nu e bună.

Consecințe. Parabola semănătorului și a semințelor pare să sublinieze urmarea a ceea ce am numit „varianta utilității”. Care ar fi consecințele dacă le-am permite altora să ia deciziile de zi cu zi în locul nostru? A nu stabili ce ai de făcut înseamnă de obicei *a alege* de fapt altceva, pur și simplu din neglijență. De aceea alegerea unor prieteni buni are o atât de mare influență în viața noastră.

IMPORTANȚA CONVINGERILOR

Solicitați un voluntar care să citească cu voce tare Luca 22,54-62 (vezi și Matei 26,69-75 și Marcu 14,66-72).

Situație. Petru s-a lepădat de Isus din teamă pentru propria siguranță. El a analizat consecințele legăturii sale cu Isus și a decis că riscul era prea mare. Așa că, pentru a scăpa de suspiciunea celor din jur (și poate chiar de anumite prejudicii), el a negat vehement că L-ar fi cunoscut pe Isus.

Analiză. Care abordare etică – „utilitatea” sau „datoria” – ar fi trebuit aplicată în situația lui Petru? Există lucruri, ca loialitatea față de un prieten, care n-ar trebui niciodată să presupună un calcul, ci direct acțiune? Este aceasta o situație în care ar fi trebuit să prevaleze datoria?

ÎNDRUMARE BIBLICĂ

- Alegeți-vă prietenii și modelele cu băgare de seamă. Acești oameni au o importanță extrem de mare în viața voastră. (Psalmi 1,1; 120,6.7; Proverbe 1,10-18; 27,17-19)
- Gândiți-vă înainte de a vorbi și de a acționa. Fiți grabnici la ascultare, înceteți la vorbire și zăbavnici la mânie (Iacov 1,19).
- Transformați-vă, în loc să vă conformați (Romani 12,2). Cu alte cuvinte, în loc să vă pierdeți individualitatea lăsându-i pe alții să hotărască în locul vostru, dobândiți-vă adevărata personalitate, permițându-l lui Dumnezeu să vă facă să fiți ce sunteți în realitate.
- Dezvoltați-vă o imagine de sine realistă și sănătoasă (Romani 12,3). După ce veți descoperi cine sunteți cu adevărat, vă veți da seama și care sunt punctele voastre tari, dar și cele slabe. Mulțumiți-l lui Dumnezeu pentru cele puternice și cereți-l ajutor pentru a birui slăbiciunile.

REZUMAT

Creștinii ar trebui să fie conștienți de puterea și de limitele lor și de cât de mult ar trebui să aștepte laudă și ajutor de la alții. Ar trebui să ia decizii cu grijă, fiind conștienți de alegerea lor, cerând sfat oamenilor de încredere și asumându-și responsabilități. În final, ar trebui să realizeze care este influența lor asupra celorlalți.

Un exemplu pentru alții

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

➤ _____

Ce pot face eu?

De câte ori ți-ai spus: „Dacă fac cutare sau cutare lucru, toți vor crede că sunt un caraghios”? Așa că nu mai faci lucrul respectiv. Altă dată te pregătești să te duci la o întâlnire, și părinții îți strigă din urmă: „Nu uita de onoarea familiei! Ai grijă să nu ne faci de rușine!”

„Bineînțeles că nu voi face nimic de acest fel”, murmuri printre dinții încleștați. Totuși, pe drum, te gândești supărat: „Părinții mei sunt preocupați doar de prețioasa lor reputație! Nu le pasă cu adevărat de mine sau de sentimentele mele. Nu au încredere în mine”. Dar, mai târziu, vocile lor îți răsună în minte și nu poți să-i faci de rușine.

Specialiștii din domeniul comunicării ne spun că monitorizăm permanent reacția celorlalți și ne schimbăm replicile și acțiunile conform acestei reacții. Chiar și atunci când suntem departe de „ceilalți” – de „cei importanți” pentru noi –, ne modelăm viața pentru a ne putea ridica la nivelul așteptărilor lor și dorinței noastre de a fi acceptați de ei. Să recunoaștem: noi creștem tânjind după aprobarea mamei sau tatălui.

Este remarcabil cât de multă influență avem unii asupra altora, uneori chiar inconștient. Billy Joel, rockerul, i-a spus odată lui Paul McCartney, fost membru al formației Beatles, că-i datorează viața. Joel spunea că în adolescență a putut să-și depășească timiditatea și să-și dezvolte propriul talent muzical ascultând formația Beatles.

Într-un interviu difuzat la radio, Joel vorbea despre lupta cu depresia și cu tentativa de sinucidere din adolescență. Din aceste amintiri dureroase s-a născut hitul său „You’re only human” (Ești doar un om), un cântec despre iertarea de sine și găsirea de soluții la problemele vieții. Influența involuntară exercitată de grupul Beatles asupra unui puști din New York a creat la rândul său un cerc de influență, pentru că Joel continuă să-i influențeze pe ascultătorii stilului său muzical. Deși viețile cântăreților rock nu sunt cele mai bune modele de urmat, nu se poate nega faptul că ei îi influențează totuși pe mii de oameni.

Tu ce model ți-ai ales?

Gândește-te în această săptămână la trei domenii din viața ta care ar putea exercita o influență pozitivă:

„Ferice de omul care nu se duce la sfatul celor răi, nu se oprește pe calea celor păcătoși și nu se așază pe scaunul celor batjocoritori! Ci își găsește plăcerea în Legea Domnului și zi și noapte cugetă la Legea Lui! El este ca un pom sădit lângă un izvor de apă, care își dă rodul la vremea lui și ale cărui frunze nu se veștejesc: tot ce începe, duce la bun sfârșit. Nu tot așa este o cei răi, ci ei sunt ca pleava, pe care o spulberă vântul. De aceea cei răi nu pot ține capul sus în ziua judecății, nici păcătoșii în adunarea celor neprihăniți. Căci Domnul cunoaște calea celor neprihăniți, dar calea păcătoșilor duce la pieire” (Psalm 1).

În acest psalm, David explică avantajele evitării unei companii rele.

Întâlnește-te cu un prieten și gândiți-vă la câteva lucruri pe care le-ați putea face și le veți face – de exemplu păstrarea curăteniei pe o alee, muncă de voluntariat la un spital, la un adăpost pentru animale sau la o bibliotecă publică. Ați putea vizita o dată pe lună un orfelinat, ați putea trimite felicitări cuprinzând cuvinte încurajatoare unor membri bolnavi ai bisericii. Folosiți-vă imaginația și faceți din acest proiect un mijloc de a vă simți bine.

1. Duminică

Iată părerea mea

➤ Citește Psalmul 1. Conform acestui psalm, cei care nu fac răul sunt asemenea pomului „care își dă rodul la vremea lui”. Putem considera faptele oamenilor drept „roade”. Ce fel de roade ar trebui să cauți la cei care te influențează?

Oamenii care mă influențează ar trebui să dea roade ca:

1. cinste
2. _____
3. _____
4. _____

Ar trebui să nu mă las influențat de cei care au drept roade:

1. egoism
2. _____
3. _____
4. _____

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

➤ „Noi trebuie să privim la Domnul Hristos, exemplul nostru desăvârșit, iar la rândul nostru să fim un exemplu bun pentru cei din jurul nostru.” – Ellen White, autoare inspirată

➤ „Cea mai mică mișcare are importanță pentru întreaga natură. Un ocean întreg este afectat de o pietricică.” – Blaise Pascal, filozof francez

➤ „Oglinda reflectă toate lucrurile fără să se păteze.” – Proverb chinez

➤ „Omul virtuos seamănă cu un arbore stufos, care, chiar și atunci când este expus la razele de soare, face umbră pentru cel obosit.” – maximă indiană

➤ „Trebuie să încercăm să fim fericiți chiar și numai pentru a da exemplu.” – Jacques Prevert, poet francez

➤ „E de ajuns ca o singură oaie să se arunce în râu, și nu veți mai vedea niciuna pe mal; toate se vor arunca în râu. Exemplul este folositor, dar poate fi și dăunător.” – Jean de La Fontaine, fabulist francez

➤ „Copilul imită tot ceea ce vede. Totul îi este pildă în formarea obiceiurilor, în gesturi, în dezvoltarea limbajului și a caracterului. Dar nici adultul nu este scutit de a imita.” – Samuel Smiles, autor și reformator scoțian

➤ „Fiul nepătat al lui Dumnezeu ne-a fost dat ca exemplu, iar aceia care se plâng de comportarea rea a celor care mărturisesc a fi creștini ar trebui să fie ei exemple de viață mai bună și mai nobilă.” – Ellen White, autoare inspirată

Notează propriul citat

Ce spun eu...

➤ _____

3. Marți

Ce importanță are pentru mine?

➤ Uneori, influența exercitată de alții în viața noastră ne poate crea probleme. Putem ajunge să facem lucruri pe care nu le-am face în mod normal, pentru simplul fapt că nu suportăm să fim lăsați pe dinafară. Acest gen aparte de presiune este mai puternic în special în adolescență, când suntem extrem de vulnerabili în fața criticii prietenilor noștri și când simțim nevoia disperată de a fi acceptați în grupul lor. La acest nivel, dorința de a fi acceptați de prietenii noștri este mai mare decât cea de a fi acceptați de părinți. În același timp, încercăm să hotărâm ce valori, dintre cele pe care le-am primit ca urmare a educației, vom păstra și pe care le vom respinge. Ceva trebuie să cedeze acestei presiuni și adeseori sunt sacrificate judecata și puterea voinței.

➤ Există doi pași pe care trebuie să-i parcurgem atunci când avem de-a face cu influența altora.

➤ Primul pas este să-i respectăm pe ceilalți fără să-i idolatrizăm. Alege-ți modelele cu grijă, dar nu le ridica la rangul de sfinți. Toți facem greșeli și toți suntem păcătoși. Cineva îl poate ajuta pe semenul său, dar nimeni nu poate să trăiască în locul lui.

➤ Cel de-al doilea pas este să conștientizăm că procesul cuprinde două aspecte: *suntem* influențați și *exercităm* influență. Nimeni nu este o insulă, spunea poetul John Donne. Toți suntem legați prin diferite legături de influență. Dacă ne gândim puțin, unul dintre cele mai bune lucruri pe care le putem face unii pentru alții este să acționăm de așa manieră încât să transformăm lanțurile controlului asupra celorlalți într-o viață pusă în slujba lor.

➤ **Psalmul 1** îl compară pe omul după voia lui Dumnezeu cu un pom. Dar uneori pomul trebuie să fie curățat de uscături ca să-i crească ramuri noi.

➤ Citește **Coloseni 3,5-11**. Dacă vreau să devin un creștin care să exercite o influență mai bună, trebuie să elimin din viața mea aceste „uscături”:

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ **Tit 2,7,8**

„...dă-te pe tine însuși pildă de fapte bune în toate privințele. Iar în învățătură, dă dovadă de curăție, de vrednicie, de vorbire sănătoasă și fără cusur, ca potrivit să rămână de rușine și să nu poată să spună nimic rău de noi.”

➤ **Ioan 13,15**

„Pentru că Eu v-am dat o pildă, ca și voi să faceți cum am făcut Eu.”

➤ **Faptele Apostolilor 20,35**

„În toate privințele v-am dat o pildă și v-am arătat că, lucrând astfel, trebuie să ajutați pe cei slabi și să vă aduceți aminte de cuvintele Domnului Isus, care însuși a zis: 'Este mai fericit să dai decât să primești.'”

➤ **Romani 15,5**

„Dumnezeul răbdării și al mângâierii să vă facă să aveți aceleași simțăminte unii față de alții, după pilda lui Hristos Isus.”

➤ **1 Timotei 4,12**

„Nimeni să nu-ți disprețuiască tinerețea, ci fii o pildă pentru credincioși: în vorbire, în purtare, în dragoste, în credință, în curăție.”

➤ **Iacov 5,10**

„Frații mei, luați ca pildă de suferință și de răbdare pe prorocii, care au vorbit în Numele Domnului.”

➤ **1 Petru 2,21**

„Și la aceasta ați fost chemați; fiindcă și Hristos a suferit pentru voi și v-a lăsat o pildă, ca să călcați pe urmele Lui.”

➤ **1 Tesaloniceni 1,7**

„...ați ajuns o pildă pentru toți credincioșii din Macedonia și din Ahaia.”

5. Joi

Ce îmi spune acest lucru?

➤ **Psalmul 1,2** spune că o persoană după voia lui Dumnezeu „cugetă zi și noapte la Legea Lui”. Acum, citește **Coloseni 2,6,7**. Pot să mă ancoriez mai puternic în Dumnezeu și să exercit o influență mai bună (subliniază răspunsurile care se aplică la tine): venind regulat la biserică și la Școala de Sabat; studiind lecțiunea de la Școala de Sabat; rugându-mă lui Dumnezeu tot timpul; citind Biblia și alte cărți bune; ascultând sfatul unor prieteni creștini; fiind întotdeauna gata să-i ajut pe alții; altele (specifică-le):

„Rădăcinile nu numai că absorb apă și hrană din sol, dar ele sunt și o ancoră pentru o plantă sau pentru un copac. Rădăcinile te ajută să rezisti mai ușor presiunilor. Dacă rădăcinile tale coboară adânc în bine, poți fi sigur că între viața ta și Isus există o legătură invizibilă. Nu poți fi schimbat de împrejurări. Prin credința în El vei crește. Te-ai hrănit astăzi din Isus? El este alături de tine, dar trebuie să-ți iei timp și să vii personal și constant înaintea Lui pentru o rezervă proaspătă de hrană. Fie ca rădăcinile noastre să crească și să se ancoreze și mai adânc în Isus. Numai El ne poate împlini nevoile. Alături de El nu există limite în creșterea spirituală a unui creștin.” (Eileen E. și Jay H. Lantry, *Stop, Look and Listen*, pag. 85)

6. Vineri

Cum procedez?

➤ Pavel a dat câteva sfaturi utile celor care doresc să exercite o influență creștină. Citește-le în **Romani 12,1.2**.

„Vă îndemn dar, fraților, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu: aceasta va fi din partea voastră o slujbă duhovnicească. Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceți, prin înnoirea minții voastre, ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvârșită.”

➤ „La maturitate, atunci când privim în trecut, ne întrebăm ce s-a întâmplat cu ambițiile

noastre; ce s-a întâmplat cu idealurile noastre de a ne modela viața după Modelul divin și poate de a schimba puțin lumea. Dar vai, când analizăm realitatea, descoperim uneori că nu am schimbat lumea, ci ea ne-a schimbat pe noi. Diferite compartimente ale vieții noastre au fost influențate de contactul permanent cu lumea. Sistemul nostru de valori a fost alterat. De aceea trebuie să ne ținem ochii ațintiți spre Dumnezeu. 'Să ne uităm ținută la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre' (**Evrei 12,2**).” (Adlay E. Esteb, *Straight Ahead*, pag. 191)

➤ Roagă-L pe Dumnezeu să te învețe cum să exerciți o influență pozitivă.

Răspunsul meu la chemarea lui Dumnezeu

Disponibilitatea și valoarea noastră sunt judecate după standardele lui Dumnezeu, care are în vedere și faptele și atitudinile noastre.

Pentru a avea cu adevărat succes în viață, adolescenții trebuie să fie în stare să își vadă capacitățile, abia înflorite, din perspectiva lui Dumnezeu.

Săptămâna aceasta elevul:

1. va explica de ce utilitatea depinde mai mult de modul în care ne folosim talentele decât de mărimea lor;
2. va analiza importanța cooperării și integrării talentelor lor cu ale altora;
3. va realiza că Dumnezeu pune preț pe predarea vieților noastre Lui mai mult decât pe oricare alte daruri.

TEXTE-CHEIE: Matei 25,14-30; 1 Corinteni 11,14-17; 12,21-22; 13.

ÎNȚELEPCIUNE ȘI UTILITATE

„Ochiul nu poate zice mâinii: ‘N-am trebuință de tine’; nici capul nu poate zice picioarelor: ‘N-am trebuință de voi’” (1 Corinteni 12,21). Avem nevoie de înțelepciune și de dragoste pentru a fi cu adevărat folositori.

Aduceți la grupă câteva obiecte, cum ar fi: un tablou înrămat, o fotografie, o vază de cristal, un deschizător de conserve, un stilou etc. Cereți-le membrilor grupei să evalueze utilitatea acestor obiecte. Pot face aceasta folosind o scară valorică de la 1 la 10.

Apoi, cereți-le să treacă în dreptul fiecărui obiect valoarea sa în bani. După ce au făcut aceste evaluări, comparați răspunsurile și întrebați care au fost criteriile care au stat la baza raționamentului lor.

Discutați următoarele:

- De obicei, cel mai scump obiect este și cel mai util?
- De ce suntem dispuși să cheltuim bani pe o vază scumpă doar pentru felul în care arată?

- Include Dumnezeu în universul nostru lucruri care nu par să fie de folos, ci doar arată bine? Sau tot ce a făcut El se supune legii utilității?
- Evaluăm diferite obiecte uzând de diverși parametri? O fotografie poate avea o valoare sentimentală, deși nu este folosită în niciun alt fel sau nimănui altcuiva.

ASPECTE ALE UTILITĂȚII

Scrieți următoarele lucruri pe tablă sau pe o coală mare de hârtie și cereți-le membrilor grupei să evalueze utilitatea acestora: culorile apusului, florile, stelele, apa, părul, darul de a cânta, pistrii, muștele, șerpilor, gheața, înțelepciunea.

Principiul conform căruia fiecare lucru își are locul și rostul său este evident în mod special în jungla tropicală, unde plantele și animalele sunt extrem de specializate. Multe flori sunt polenizate doar de un anumit fel de insecte și înflorirea lor este adaptată ciclului de viață al insectelor. Dumnezeu a creat o largă varietate de plante și animale, dar fiecare are rolul său ecologic.

Putem spune că fiecare persoană are un anumit loc în care să fie de folos și eșecul în a umple acel spațiu poate afecta armonia lumii din jurul său?

CALITĂȚI FOLOSITOARE

Solicitați un voluntar care să citească cu voce tare Proverbe 4,7-13 și Proverbe 9,10 și un altul care să citească 1 Corinteni 13. Împărțiți o coală de hârtie în două și scrieți deasupra primei coloane „înțelepciune”, iar deasupra celeilalte, „iubire”. Cum ați putea compara utilitatea acestor două calități? Ambele sunt prețuite mult în Biblie. Poate exista una fără cealaltă?

Discutați următoarele:

- Ce te aștepti să realizezi urmând liceul sau colegiul?
- Înveți să fii util în societate? Explică-ți răspunsul.
- Te pregătești pentru o carieră și pentru succes în viață sau cauți să descoperi locul în care ai putea fi cel mai util?
- Ce loc ar trebui să ocupe dezvoltarea înțelepciunii și dragostei în școlarizarea ta? De ce sunt acestea atât de importante?

BANI SAU UTILITATE

Adeseori, când ne gândim la ținta finală a educației noastre, noi confundăm un câștig bun cu a fi folositori. Întrebați-i pe membrii grupei dacă a câștiga mulți bani este o țintă valabilă. Ar trebui ea să fie ținta cea mai importantă? Dacă a fi folositor pentru Dumnezeu este obiectivul final, cum se integrează în acest proces preocuparea de a câștiga bani mulți sau lipsa acestei preocu-

pări? Vorbiți despre munca voluntară. Are rost să muncești fără să fii plătit? Când? Cereți-i unui elev să citească Eclesiastul 5,10-12.18-20. Discutați în grupă despre locul pe care-l au banii în viața unei persoane care-L iubește pe Dumnezeu.

COLABORAREA

Gândiți-vă la câteva exemple din natură, în care anumite plante, animale și insecte depind una de alta pentru supraviețuire. Căutați la o bibliotecă o carte care să vă ajute în acest sens – o enciclopedie (eventual ilustrată) sau o carte de specialitate în care să găsiți exemple de simbioză.

Putem să ne fim – toți – de folos unii altora sau succesul depinde de supraviețuirea celui care s-a adaptat cel mai bine? Cum putem folosi deosebirile, slăbiciunile și punctele noastre tari pentru a ne ajuta unii pe alții?

Cereți grupei să examineze următoarele exemple și să sugereze căi practice de supraviețuire în aceste situații.

1. Este momentul alegerii șefului clasei și a celorlalți responsabili. În trecut, acest eveniment a devenit adesea un concurs de popularitate, și responsabilitățile nu păreau să aibă o utilitate reală. Adesea candidații s-au pregătit atât de intens pentru aceste alegeri încât activitatea lor școlară a avut de suferit.
2. Biserica dorește ca tinerii să se implice mai mult în activitățile ei. Ce poți face tu? Ce ai vrea să faci? Care este locul pe care crezi că ar trebui să-l ocupe juniorii în biserică?

Utilitatea depinde mai mult de modul în care ne folosim talentele decât de mărimea acestora.

REZUMAT

Dumnezeu a avut o chemare pentru oameni încă de la începutul vremurilor. El are un plan pentru viața fiecăruia și depinde de noi să facem așa cum dorește El.

Răspunsul meu la chemarea lui Dumnezeu

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

➤ _____

Totuși de folos

Jerry s-a prăbușit pe pat, gândindu-se: „De ce nu sunt suficient de mare pentru a trăi pe cont propriu?” Furia și dezgustul îi cuprinseseră sufletul. „Atunci aş putea fi propriul meu stăpân: m-aş distra mai mult şi aş lăsa-o mai moale cu religia.” Jerry şi-a azvârlit noii săi pantofi de sport Reebok şi s-a lungit pe pat. Câte probleme îi creaseră aceşti Reebok!

Toţi băieţii din echipa de baschet îşi luau pantofi sport Reebok pentru noul sezon. Dar erau scumpi! Alocaţia lunară a lui Jerry n-ar fi acoperit preţul. Iar când i-a cerut mamei un împrumut, ea i-a spus că putea să-şi cumpere pantofii sport dacă nu-l deranja să trăiască luna următoare la lumina lumânării. Foarte amuzant! Aceasta nu rezolva problema lui. El ştia că trebuie să-şi cumpere pantofii sport imediat, pentru că echipa lui avea primul meci într-o săptămână, iar vânzătorul îi spusese lui Jerry că modelul pe care-l dorea se vinde rapid.

Apoi s-a ivit o ocazie. A doua zi, Jerry s-a hotărât să treacă pe la clasa dnei Stoker după ore, pentru a o întreba ceva privitor la tema pe care i-o dăduse mai devreme. A găsit clasa goală. Dar pe catedră se afla geanta ei.

„Pariez că, dacă ar fi aici, dna Stoker n-ar avea nimic împotriva să-mi împrumute nişte bani”, şi-a făcut Jerry grăbit socoteala, în timp ce se uita în portofelul ei. Aşa că a şterpelit cu abilitate câteva bancnote şi le-a îndesat în buzunar.

Peste 30 de minute schimba bancnotele dnei Stoker cu o pereche modernă de Reebok. S-a încălţat cu ei încă din magazin. Ce senzaţie minunată pentru picioare! Desigur, Jerry plănuia să returneze banii când avea să câştige suficient. Nu trebuia decât să-i strecoare la ea pe catedră. Nimeni nu trebuia să aibă de suferit. Nimeni nu era mai deştept ca el.

Dar nu a luat în calcul posibilitatea de a fi descoperit. Paznicul şcolii îl văzuse în clasa goală a dnei Stoker în acea zi. A fost pedepsit să muncească pentru a putea returna banii furaţi, nemai luând în calcul supărarea părinţilor.

Lui Jerry i-a părut rău şi s-a gândit la o cale de a repara răul făcut şi a găsit: să facă ceva folositor pentru... dna Jenkins.

– Aveţi nevoie de ajutor? a întrebat-o el.

Dna Jenkins a privit spre el, şi zâmbetul a făcut să-i dispară zbârciturile de pe faţă.

– Păi, sigur, a exclamat ea. Ce gest drăguţ!

El s-a aplecat asupra junglei de buruieni şi de plante înflorite.

– Daţi-mi săpăliga şi arătaţi-mi ce trebuie să fac, a spus el.

– Eşti sigur? a întrebat ea, în timp ce privirea îi aluneca spre picioarele lui Jerry. Eşti încălţat cu nişte pantofi tare frumoşi. Nu mi-ar plăcea să-i văd murdăririndu-se.

Jerry a zâmbit.

– Nu-i nimic, şi i-a luat săpăliga din mână. Este vremea ca pantofii aceştia să facă şi ceva folositor.

Tu cum poţi să aduci o contribuţie folositoare lumii în care trăieşti?

Enumeră zece situaţii în care lumea ar fi fost altfel dacă tu nu existai. Pot fi mărunţişuri sau lucruri importante, dar încearcă să incluzi lucruri care au impact asupra celorlalţi. Pune lista la vedere, pentru a o continua în săptămânile următoare.

1. Duminică

Întrebarea mea

- Citește **Matei 25,14-30**. Această pildă ridică niște probleme care nu par să fie tratate corect, cel puțin până când săpăm mai adânc și ne dăm seama ce a vrut Isus să scoată în evidență.
- Le explică stăpânul slujitorilor săi ce ar trebui să facă cu banii? De ce nu i-a spus el omului căruia i-a încredințat doar un talant ce trebuia să facă cu el decât după ce s-a întors din călătorie? Nu s-ar fi scutit o mulțime de neplăceri dacă le-ar fi explicat ce aștepta de la el?
- Și apoi sunt unii dintre noi mai utili decât alții? În pilda talanților, stăpânul îi dă unuia cinci talanți, altuia doi și celui de-al treilea un singur talant. A fost corect?
- În **versetul 29** apare o altă problemă: „Pentru că celui ce are, i se va da, și va avea de prisos; dar de la cel ce n-are, i se va lua și ce are!” Nu pare ca și cum Isus ar învăța că bogatul ar trebui să devină mai bogat, iar săracul, mai sărac? De fapt, ce încearcă să spună El?
- Ne explică Dumnezeu întotdeauna ce vrea de la noi în mod clar și evident? De ce da sau de ce nu?

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

- „Muncește atâta timp cât ești luminat. Ești responsabil pentru talentul care ți-a fost dăruit.” – Henri-Frédéric Amiel, scriitor francez
- „Toată lumea are talent. Ceea ce este special e curajul de a-ți urma talentul și de a-ți dezvolta la capacitate maximă.” – Erica Jong, nuvelistă

➤ „Pune-te în valoare. Acest lucru va scoate la lumină talentele tale.” – Baltasar Gracian, filozof

➤ „Sunt oameni care își descoperă talentele și oameni care le îngroapă pentru a nu le împărtăși cu alții de teama de a nu le pierde.” – Valeria Mahok, scriitoare

➤ „Responsabilitatea este prețul măreției.” – Winston Churchill, om de stat englez

➤ „Niciodată nu poate să existe o mare realizare fără o responsabilitate corespunzătoare.” – John Martin, pictor englez

➤ „Orice drept implică o responsabilitate, orice oportunitate – o obligație, orice proprietate – o datorie.” – John D. Rockefeller, întâiul miliardar al Americii

➤ „Ideea pe care n-am încetat niciodată s-o dezvolt este aceea că, în cele din urmă, individul este responsabil întotdeauna de ceea ce a devenit; chiar dacă el nu poate face nimic altceva decât să-și asume această responsabilitate.” – Jean-Paul Sartre, romancier francez

➤ „O, ce bine ar fi dacă de o mie de ori mai mulți oameni din poporul nostru ar fi conștienți de timpul în care trăim și de lucrarea ce trebuie făcută! Sunt mulți, foarte mulți, care nu cunosc adevărul. Ei trebuie să audă chemarea de a veni la Isus. Cei întristați trebuie mângâiați, cei slabi, întăriți, cei care murmură, alinați. Și săracilor trebuie să li se predice Evanghelia. Putem să refuzăm oare chemarea lui Dumnezeu de a lucra pentru El?” – Ellen White, autoare inspirată

Notează propriul citat Ce spun eu...

➤ _____

3. Marți

Ce importanță are pentru mine?

➤ Adesea, istorisirile pe care le-a spus Isus modifică mentalitatea noastră. Suntem obișnuiți să credem că importantă este cantitatea, dar în pilda talanților El ne reamintește că modul în care folosim aceste aptitudini este și mai important.

➤ Relatarea despre femeia harnică este o altă surpriză. Citește **Fapte 9,36-42**. Încercuiește acele aptitudini pe care le avea Tabita, conform Bibliei: spirit organizatoric; priceperea de a coase; talentul de a scrie; darul de a profetiza; darul de a vindeca; talentul de a predica; darul de a-i învăța pe alții; darul de a ajuta; talentul de a vinde; talent tehnic; darul de a convinge; talent artistic.

➤ Aptitudinile acestei femei oferă o perspectivă modestă în lista posibilităților, în special atunci când comparăm această listă cu talanții despre care crede lumea că sunt importanți. De ce crezi că era Tabita atât de iubită și onorată? _____

➤ Textul din **1 Corinteni 13,1-3** descrie ce este cel mai de durată și mai important.

- Vorbirea în limbi omenești și îngerești este nimic fără _____.
- Cunoașterea răspunsului la orice întrebare care s-a ridicat vreodată este nimic fără _____.
- A avea o credință puternică, în stare să mute și munții, este nimic fără _____.

➤ Tabita părea plină de calități neprețuite, pe care le-a pus cu umilință în slujba celorlalți, până când nimeni nu-și mai putea imagina viața fără atingerea ei binefăcătoare. Ce poate face dragostea pentru a aduce un plus de calitate setului tău de aptitudini?

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ **Isaia 6,8**

„Am auzit glasul Domnului întrebând: 'Pe cine să trimit și cine va merge pentru Noi?' Eu am răspuns: 'Iată-mă, trimite-mă!'”

➤ **Matei 25,21**

„Stăpânul său i-a zis: 'Bine, rob bun și credincios, ai fost credincios în puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri; intră în bucuria stăpânului tău.'”

➤ **Matei 25,29**

„Pentru că celui ce are, i se va da și va avea de prisos; dar de la cel ce n-are, se va lua și ce are!”

➤ **Efesenii 4,11**

„Și El a dat pe unii apostoli; pe alții, prooroci; pe alții, evangheliști; pe alții, păstori și învățători pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos.”

➤ **1 Corinteni 12,4-11**

„Sunt felurite daruri, dar este același Duh. Sunt felurite slujbe, dar este același Domn; sunt felurite lucrări, dar este același Dumnezeu, care lucrează totul în toți. Și fiecăruia i se dă arătarea Duhului spre folosul altora. De pildă, unuia îi este dat, prin Duhul, să vorbească despre înțelepciune; altuia, să vorbească despre cunoștință, datorită aceluiași Duh; altuia credința, prin același Duh; altuia, darul tămăduirilor, prin același Duh; altuia, puterea să facă minuni; altuia, prorocia; altuia, deosebirea duhurilor; altuia, felurite limbi; și altuia, tălmăcirea limbilor. Dar toate aceste lucruri le face unul și același Duh, care dă fiecăruia în parte cum voiește.”

➤ **1 Corinteni 12,27-31**

„Voi sunteți trupul lui Hristos și fiecare, în parte, mădulele lui. Și Dumnezeu a rânduit în Biserică întâi apostoli; al doilea, proroci; al treilea, învățători; apoi, pe cei ce au darul minunilor; apoi pe cei ce au darul tămăduirilor, ajutorărilor, cârmuirilor și vorbirii în felurite limbi. Oare toți sunt apostoli? Toți sunt proroci? Toți sunt învățători? Toți sunt făcători de minuni? Toți au darul tămăduirilor? Toți vorbesc în alte limbi? Toți tălmăcesc? Umblați dar după darurile cele mai bune. Și vă voi arăta o cale nespus mai bună.”

5. Joi

Ce îmi spune acest lucru?

➤ Dacă te-ai hotărât să faci parte din Împărăția lui Dumnezeu, atunci Dumnezeu așteaptă ca vocabularul tău să reflecte acest lucru. Poți să îți iei angajamentul de a nu mai lua Numele Său în deșert și de a nu mai folosi cuvinte necuviincioase care aparțin altei lumi, diferite de Împărăția lui Dumnezeu?

➤ Acest lucru nu este totdeauna ușor – mai ales când aerul din jurul tău este poluat de cuvinte murdare. Primul pas poate fi tocmai curățirea aerului. Dacă ești mereu înconjurat de persoane care înjură, dacă ascuți muzică sau

emisiuni TV în care sunt folosite cuvinte grosolane, îți va fi dificil să nu le folosești și tu. De aceea, va fi necesar să îți schimbi aceste obiceiuri.

➤ Gândește-te la două cuvinte urâte pe care le auzi deseori și întreabă-te ce reflectă ele. Tu îl iubești pe Isus. De ce să folosești Numele Său în mod necuviincios? Ce părere ai despre exclamațiile de tipul: „Doamne ferește!” sau „O, Doamne!” etc.? Poate că ți se par lipsite de importanță – cei mai mulți consideră că este un fel de a-ți exprima sentimentele. Dar nimic nu este nesemnificativ pentru un agent al Împărăției lui Dumnezeu. În general, cuvintele injurioase sunt folosite pentru a exprima mânia și ura și pentru a insulta. Uplete-ți mintea cu cuvintele lui Dumnezeu și demonstrează prin cuvintele tale că ești copilul lui Dumnezeu.

6. Vineri

Cum procedez?

➤ Trăim, fără îndoială, într-o lume materialistă. Tehnologia și moda se schimbă mai rapid astăzi decât în trecut. Nu trece mult timp și unele lucruri deja nu mai sunt la modă. Suntem mai atenți ca oricare generație dinaintea noastră să nu pierdem contactul cu lumea aceasta în schimbare. Mall-ul este locul cel mai sigur pentru a vedea ce mai e nou – și cu toții știm că a ține pasul cu moda costă bani.

➤ Dar accentul pe care generația noastră îl pune pe bani poate crea probleme. Citește

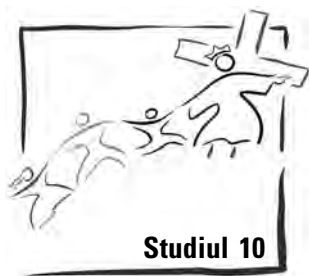
1 Timotei 6,6-10. Notează în partea stângă cât de folositori sunt banii în dobândirea fiecărui lucru propus: 1 – nu sunt folositori; 5 – sunt foarte folositori. În partea dreaptă, notează tot de la 1 la 5 cât de important este acel lucru în viața ta.

Nevoia de bani	Prioritatea în viața mea
Credibilitate	
Relații	
Succes la școală	
Popularitate	
Impresie asupra celor din jur	
Calitatea de a fi un om de ispravă	

➤ Cât de important este rolul pe care-l joacă banii în viața ta? Au un rol prea mare? Ce loc crezi că ar trebui să ocupe banii în viața ta?

➤ Perspectiva lui Dumnezeu asupra utilității omului este unică. El nu este interesat de cantitatea talentului, de mărimea sau felul darurilor pe care tu l le oferi; alte calități sunt mult mai importante pentru El. El Se întreabă dacă suntem folositori atât cât putem fi. Răspundem noi așteptărilor Sale, potențialului pe care ni l-a încredințat? El ne cere să fim utili. Dar ne cere să ducem la îndeplinire doar ceea ce ne stă în puteri și ceea ce ne va face fericiți.

➤ Totuși chiar și cele mai importante aptitudini sunt nimic, dacă sunt folosite fără iubire. Dragostea schimbă faptele firești, care se uită de îndată, în fapte care au consecințe veșnice.

Responsabilitatea creștinului

Dumnezeu te cheamă. Tu răspunzi. Apoi, împreună – tu și El – faceți ce trebuie făcut. Pe măsură ce crești în Isus, responsabilitățile tale sunt mai mari și mai prețioase. Este un plan minunat.

Dumnezeu face tot ce poate ca să avem succes în lucrarea la care ne-a chemat. Săptămâna aceasta, elevul va studia câteva dintre modalitățile în care Dumnezeu i-a ajutat pe oameni să se ridice și să trăiască la nivelul responsabilităților chemării lor.

Săptămâna aceasta elevul:

1. va descrie modul în care diferiți oameni din Biblie s-au achitat de responsabilitățile care le revineau;
2. va enumera căile prin care Dumnezeu l-a ajutat la aceasta;
3. va deveni conștient de nevoile altora și de disponibilitatea lui Dumnezeu de a oferi ajutor.

TEXTE-CHEIE: Iona; Rut; Estera; Judecători 13-16; Isaia 6,1-9.

SCRISOAREA

Dați fiecărui participant la grupă un creion, o foaie de hârtie și un plic. Cereți-le să-și scrie lor înșiși o scrisoare. Spuneți-le că nu o va citi nimeni. Fiecare va trebui să scrie despre planul pe care crede că îl are Dumnezeu cu el și despre sentimentele lui față de acest plan.

Când au terminat, cereți-le să lipească plicurile și să-și scrie numele pe ele. Apoi le puteți sugera fie să-și ia scrisorile acasă și să le recitească peste câteva luni, fie să le strângeți voi și să le expediați destinatarilor după o perioadă de timp – de exemplu în ajunul Anului Nou.

„A FI RESPONSABIL” ÎNSEAMNĂ...

Scrieți această definiție pe tablă sau pe o coală de hârtie: „A fi responsabil înseamnă să faci ceva atunci când vezi că trebuie făcut.” Puneți grupa să găsească și alte definiții. (Alte răspunsuri ar putea fi: păstrarea promisiunilor, a face ceva fără să te plângi, a nu aștepta răs-

plată, a fi punctual, a da tot ce ai mai bun, a nu renunța la ce ai când se ivește ceva aparent mai bun.)

CÂT DE RESPONSABIL EȘTI?

Tinerii sunt capabili să-și asume responsabilități și să-și ia angajamente, dar nimeni nu se naște așa. Acestea sunt lucruri pe care trebuie să le învățăm cu toții.

Părinții încep să-și învețe copiii să fie responsabili aproape imediat după naștere. Când un bebeluș învață să zâmbească sau să meargă, părinții spun cu mândrie: „Ce copil mare!” Una dintre primele responsabilități care-i revin copilului este mersul la toaletă. Unii copii „își asumă” această responsabilitate mai repede decât alții.

De aici înainte, copiii vor să facă totul singuri, și acesta este un lucru bun. Ei își asumă responsabilități cât de repede pot. Dar, dacă nu se ridică la înălțimea așteptărilor lor, oamenii încetează să mai aibă încredere în ei și nu le mai încredințează alte responsabilități.

Ce responsabilități ai avea în calitate de:

- baby-sitter;
- bucătar într-un Fast-food;
- editor al unui anuar;
- cel mai bun prieten;
- elev/student?

SUNT EU PĂZITORUL FRATELUI MEU?

Responsabilitatea implică aproape întotdeauna și atitudinea față de alți oameni – să ai grijă de ei, să fie în siguranță, să-i ajuți, să-i înveți, să-i slujești. Adevărata responsabilitate înseamnă și să te asiguri că oamenii din jurul tău se comportă și ei responsabil.

Discutați următoarele:

- Ai vreo răspundere când cineva stă izolat la Școala de Sabat?
- Ai vreo răspundere când unul dintre prietenii tăi bea sau folosește droguri?
- Răspunzi tu de foametea din lume?
- Ce poți face în aceste situații?

CINE TE VEDE

Copiii îi admiră pe cei mai mari decât ei. Îi idolatrizează pe copiii mai mari și vor să-i imite, făcând aceleași lucruri. Nu este drept și este puțin îngrijorător, dar aceasta este realitatea.

Solicitați un voluntar care să citească Matei 18,5.6.10. Discutați înțelesul acestor texte. Cum pot fi membrii grupei voastre modele pozitive pentru cei mai mici ca ei?

Rugați un alt membru al grupei să citească 1 Timotei 4,12. Discutați și semnificația acestui text, precum și modalitățile prin care tinerii pot să fie exemple pentru părinții lor. Pentru că au trăit mai mult decât copiii lor, părinții știu de obicei mai multe. Sfatul lor merită ascultat.

Solicitați încă un elev să citească Proverbe 1,8. Ce înseamnă acest text? Căutați alte texte din Proverbe, care vorbesc despre ascultarea de părinți.

În final, rugați pe cineva să citească 1 Ioan 2,6. Pe cine ar trebui să imităm? Discutați semnificația acestui text, precum și felul în care Isus S-a comportat și cum Îl putem noi urma (imita).

REZUMAT

Nimeni nu se naște înzestrat cu simțul responsabilității. Este un lucru pe care toți trebuie să-l învățăm, pentru că reprezintă o parte importantă a formării unui creștin matur.

Responsabilitatea creștinului

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

Spune „da”!

Ellen a respirat adânc. Pur și simplu nu se va mai gândi. A acceptat să facă acest lucru, așa că va face tot ce-i stă în puteri. Dacă se va ridica înaintea tuturor și mintea i se va bloca și se va face de râs, ei bine, va trebui să facă față situației. Dar trebuia să încerce să le spună ce îi arătase Dumnezeu.

Călătorise aproape 50 km pentru a o vizita pe sora ei, Mary, și pentru a participa la această întâlnire. Când se ghemuise în spatele saniei, cu o haină neagră de bizon trasă până peste cap, se gândea la diferența dintre această călătorie cu sania și ultima pe care o făcuse. Chiar cu o noapte în urmă, Ellen fusese atât de speriată de faptul că trebuia să stea în fața oamenilor care veneau în casa ei pentru întrunire, încât a luat sania și a fugit la un vecin. Și acum iat-o încercând să se concentreze asupra rugăciunii înălțate înainte de a se ridica și de a vorbi mulțimii. De data aceasta, chiar se va ridica în fața tuturor și va vorbi.

Când s-a ridicat, genunchii îi tremurau și cu greu mai putea respira. În ultima vreme fusese cam bolnavă și vocea ei nu era într-o formă bună. Vorbea cât de tare putea, dar nu se auzea decât o șoptă răgușită. Ellen îi putea vedea pe oameni aplecați în față, chinându-se să audă. Îi putea vedea uitându-se unii la alții. Dar a continuat să vorbească.

Apoi, după câteva minute, încordarea a scăzut. Gâtul a încetat să o mai doară, răgușeala a dispărut și Ellen a putut respira cu ușurință. A vorbit, timp de două ore, tare și clar, iar cuvintele îi curgeau ușor de pe buze. A simțit pace și liniște. Pur și simplu a spus ce-i fusese arătat.

Când s-a așezat pe scaun, era plină de încredere. Se părea că Dumnezeu făcea totul ca ea să se simtă mângâiată și liniștită. Și ea știa că El va fi cu ea și o va susține.

După întrunire, mai mulți oameni au venit la Ellen pentru a-i pune întrebări. Din nou putea vorbi doar în șoptă, dar totul a mers bine.

În dimineața următoare, Mary i-a povestit lui Ellen despre dl Foss. Dumnezeu îi ceruse acestuia să le spună celorlalți ce îi fusese arătat. Dar dl Foss a refuzat. El era plin de amărăciune pentru că Domnul nu venise în octombrie, așa cum crezuse el, așa că a refuzat chemarea. A fost avertizat cu privire la consecințe, dar el a arătat clar că nu se va supune.

– Atunci a fost cuprins de un sentiment foarte ciudat, a spus Mary. Și a auzit o voce zicând: „L-ai întristat pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu”.

Ellen s-a cutremurat.

– De unde știi toate acestea?

– Dl Foss s-a speriat atât de rău de încăpățănarea și răzvrătirea sa încât a venit înaintea unei adunări de credincioși pentru a le spune ce văzuse, a replicat Mary. Eram acolo. Nu și-a mai putut aminti. A încercat o dată și încă o dată să ne spună, dar nu-și mai putea aduce aminte nimic.

– Și ce a făcut? șopti Ellen.

– În cele din urmă a strigat: „S-a dus! Nu pot spune nimic! Duhul lui Dumnezeu m-a părăsit!” A fost cea mai teribilă adunare dintre toate la câte am participat vreodată, spuse Mary.

– Ce îngrozitor! a răspuns Ellen înfiorându-se. Și când mă gândesc că am fost atât de aproape...

Mary s-a dus să deschidă ușa. Când a revenit, a spus:

– Ellen, Hazen Foss este aici și vrea să te vadă.

Ellen și-a reprimat teama. Orice ar fi fost, avea să înfrunte situația.

Dl Foss stătea lângă ușă. Vorbea repede.

– Ellen, te-am auzit vorbind aseară. Am recunoscut tot ce ai povestit. Mi-a fost arătat și

mie. Dumnezeu îmi încredințase un mesaj pentru poporul Său, dar eu L-am refuzat. Am fost atât de tulburat și supărat că Domnul nu a venit încât îmi doream să fi murit. Acum sunt mort spiritual. Dumnezeu a luat de la mine viziunile și ți le-a dat ție. Sunt un om pierdut. Tu ești aleasă de Dumnezeu. Fii credincioasă în îndeplinirea lucrării tale.

Ellen și-a reprimat teama și s-a dus să preîntâmpine ceea ce urma să se întâmple.

1. Duminică

Întrebarea mea

- Când Hazen Foss i-a spus „Nu” lui Dumnezeu, crezi că a pierdut mai mult decât ocazia de a fi solul Său?
- Telefonază la trei membri din biserică ta și întreabă-i cum s-au convins să-și asume diverse responsabilități. Întreabă-i următoarele: Cum ați defini „chemarea lui Dumnezeu”? Cum puteți ști că ați luat decizia corectă? Ce sfat i-ați da unui tânăr care se confruntă cu luarea de hotărâri privitoare la viața sa?
- Dumnezeu te cheamă și pe tine. Dacă răspunzi, împreună – tu și El – faceți ce trebuie făcut. Pe măsură ce crești în Isus, responsabilitățile tale sunt mai mari și mai prețioase. Este un plan minunat. Crezi că este ușor sau greu?

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

- „Dumnezeu ne cere să lucrăm. Fiecare are o anumită responsabilitate; iar noi nu ne putem îndeplini marea misiune a vieții decât atunci când aceste responsabilități sunt pe deplin acceptate și când ne achităm de ele cu credincioșie și conștiinciozitate.” – Ellen G. White, autoare inspirată

➤ „Responsabilitatea merge mână în mână cu capacitatea și puterea.” – Josiah Gilbert Holland, nuvelist și poet din secolul al XIX-lea

➤ „Menirea este realizarea unei teleologii superioare prin intermediul unei vieți”. – Gabriel Liiceanu, scriitor, editor, filozof și profesor

➤ „Responsabilitatea – mama precauției.” – Ambrose Bierce, scriitor, critic literar, jurnalist și poet

➤ „Responsabilitatea este prețul măreției.” – Winston Churchill, politician britanic

➤ „Ideea pe care n-am încetat niciodată s-o dezvolt este aceea că, la urma urmelor, individul este responsabil totdeauna de ceea ce s-a făcut din el; chiar dacă el nu poate face nimic altceva decât să-și asume această responsabilitate.” – Jean-Paul Sartre, romancier, eseist, dramaturg și fondator al unei noi școli de idei, existentialismul

➤ „Orice drept implică o responsabilitate, orice oportunitate – o obligație, orice proprietate – o datorie.” – John D. Rockefeller, primul miliardar al Americii

➤ „Tinerii trebuie învățați că viața înseamnă muncă serioasă, responsabilitate, purtare de grijă.” – Ellen G. White, autoare inspirată

Notează propriul citat Ce spun eu...

3. Marți

Ce importanță are pentru mine?

➤ Oamenii tratează responsabilitatea față de chemarea lui Dumnezeu în diferite moduri. Un set de reguli deosebite modul în care ar trebui să ne comportăm nu este oferit de cartea lui Rut.

➤ Rut și-a asumat responsabilitatea de a răspunde chemării lui Dumnezeu cu toată seriozitatea, deși nu putem fi siguri că, la momentul respectiv, ea știa ce înseamnă. Rut era păgână. Nu era evreică. Era din Moab. Familia soțului ei venise în Moab din cauza foametei. Așa s-au întâlnit. El a murit. La fel și

tatăl și fratele lui. În urma lor au rămas trei văduve, care trebuiau să înfrunte viața împreună.

➤ Naomi, soacra lui Rut, s-a hotărât să se întoarcă în țara ei. Ea a pornit spre casă cu ambele tinere, dar a convins-o pe Orpa să se întoarcă la familia ei. Rut nu a vrut să plece; ea văzuse ceva în viața lui Naomi și nu voia să piardă acest lucru.

➤ Probabil că Rut o iubea pe Naomi și era nerăbdătoare să plece din Moab, pentru că dorea să învețe despre Dumnezeu lui Naomi. Nu dorea să se întoarcă la vechii ei dumnezei. Văzuse un crâmpoi din strălucirea lui Iehova.

➤ Rut era o femeie cinstită și de aceea și Iehova i-a pregătit un viitor de basm. Ea a auzit chemarea Lui și a răspuns plină de înflăcărare fiecăreia dintre cerințele Sale.

➤ Citește cartea Rut. Găsește în povestirea din această carte trei puncte principale care au o aplicare clară și în viața ta.

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ **Isaia 6,8**

„Am auzit glasul Domnului întrebând: ‘Pe cine să trimit și cine va merge pentru Noi?’ Eu am răspuns: ‘Iată-mă, trimite-mă!’”

➤ **Estera 4,13.14**

„Mardoheu a trimis următorul răspuns Esterei: ‘Să nu-ți închipui că numai tu vei scăpa dintre toți iudeii, pentru că ești în casa împăratului. Căci, dacă vei tăcea acum, ajutorul și izbăvirea vor veni din altă parte pentru iudei, și tu și casa tatălui tău veți pieri. Și cine știe dacă nu pentru o vreme ca aceasta ai ajuns la împărăție?’

Estera a trimis să spună lui Mardoheu: ‘Du-te, strânge pe toți iudeii care se află în Susa și postiți pentru mine, fără să mâncați, nici să beți, trei zile, nici noaptea, nici ziua. Și eu voi posti odată cu slujnicele mele, apoi voi intra la împărat, în ciuda legii și, dacă va fi să pier, voi pieri.’”

➤ **Marcu 1,17-18**

„‘Veniți după Mine’, a spus Isus, și vă voi face pescari de oameni’. Îndată ei și-au lăsat mrejele și au mers după El.”

➤ **Marcu 16,15**

„Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.”

➤ **Matei 11,30**

„Căci jugul Meu este bun, și sarcina Mea este ușoară.”

➤ **Galateni 6,5**

„Fiecare își va purta sarcina lui însuși.”

5. Joi

Ce îmi spune acest lucru?

➤ Citește **Matei 10,32-39**. Crezi că ucenicilor le-a fost mai ușor decât nouă să răspundă chemării lui Isus și să-L urmeze? La urma urmei, El era acolo, printre ei. Îl puteau vedea. Puteau vorbi față în față cu El. Puteau să-L urmeze în sensul propriu al expresiei. Trebuie că era ceva căruia nu-i puteai rezista. De fiecare dată când priveau în jurul lor, El făcea o altă minune uimitoare. Părea aproape imposibil să-l spui „NU”.

➤ Când citești pentru prima dată evangheliile, cei doisprezece nu par a se ridica la nivelul responsabilităților de ucenici! Întotdeauna se pare că se ceartă între ei pentru lucruri neimportante și că sunt nemulțumiți. Și totuși ei au lăsat totul pentru a-L urma. Și au devenit mai buni ca ucenici. El știa că așa se va întâmpla.

➤ Iată aici o listă cu câteva dintre experiențele prin care au trecut ucenicii acceptând responsabilitățile chemării lor. Ei au fost: dați afară din sinagogi, biciuiți, trădați, chinuiți și oprimați, arestați, aruncați în închisoare în mod repetat, exilați, persecutați, omorâți cu pietre, aruncați în ulei încins, crucificați cu capul în jos.

➤ Deci ce crezi? Ți se mai pare că le era mai ușor ucenicilor să-L urmeze pe Isus decât nouă?

6. Vineri

Cum procedez?

➤ Isaia și-a început lucrarea ca tânăr profet în Ierusalim. În fiecare dimineață se trezea, lua micul dejun și apoi ieșea și îi blestema pe păcătoșii din poporul lui Dumnezeu. Era aceeași activitate.

➤ Apoi, într-o bună zi, s-a dus în templul lui Dumnezeu și acolo a primit o viziune. L-a văzut pe Dumnezeu așezat pe scaunul Său de domnie, înconjurat de îngeri. Gloria, sfințenia și minunea acestor lucruri erau atât de înfricoșătoare încât Isaia a fost copleșit de micimea lui și a exclamat: „Vai de mine!... Sunt pierdut, căci sunt un om cu buze necurate” (**Isaia 6,5**). Este nevoie să fii puternic pentru a accepta adevărul.

➤ Un înger i-a atins buzele cu un cărbune aprins și i-a spus că acest cărbune i-a șters păcatele. Ba mai mult decât atât: acum Isaia „ardea” de dorința de a vorbi pentru Dumnezeu. Apoi a auzit vocea Domnului: „Pe cine să trimit și cine va merge pentru Noi?” (**Isaia 6,8**).

➤ Fără vreo clipă de ezitare, fără vreo clipire, Isaia a răspuns: „Iată-mă, trimite-mă” (**Isaia 6,8**).

➤ Isaia a primit viziunea privitoare la desfășurarea vieții unui profet. Timp de șaizeci de ani și mai bine, el a spus tuturor celor ce doreau să-l asculte – și multora care nu doreau – tot ce-i spunea Dumnezeu. A și scris acest lucru în Isaia, capitolul 6, pentru ca noi să putem lua cunoștință de această viziune.

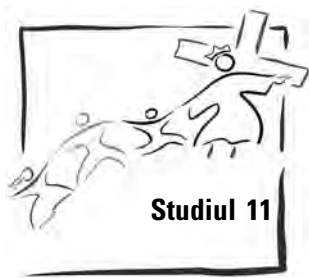
➤ Dumnezeu cheamă încă voluntari. Dacă poți răspunde ca Isaia, scrie răspunsul:

și semnează-te:

➤ „‘Veniți după Mine’, a spus Isus, și vă voi face pescari de oameni’. Îndată ei și-au lăsat mrejele și au mers după El” (**Marcu 1,17.18**).

➤ A răspunde „Da” chemării lui Dumnezeu nu înseamnă sfârșitul. Ci doar începutul. O astfel de chemare este însoțită de o responsabilitate proporțională cu capacitățile tale. Și va trebui să i te dedici în fiecare zi și în fiecare minut al vieții tale. Dumnezeu este întotdeauna lângă tine pentru a te ajuta. El vrea să ai succes. Dar El nu va face totul în locul tău. De aceea te-a chemat pe tine.

➤ Cum se va desfășura viața ta? Cum vei răspunde chemării Sale? Depinde de tine. Ai exemplele lui Iona, Rut, Samson, Estera și Isaia. Cine știe, poate că într-o bună zi vei fi un exemplu, un model de persoană care și-a asumat responsabilitatea de a răspunde chemării lui Dumnezeu.

Cum să depășim deosebirile culturale

Dumnezeu îmbracă haina culturii noastre pentru a Se apropia de noi. În același timp, El ne încurajează să nu facem din diferențele culturale o barieră, ci să considerăm această diversitate ca un dar deosebit.

Săptămâna aceasta elevul:

1. va analiza în ce fel tratează biserica diferențele culturale;
2. va înțelege importanța exprimării culturale;
3. va analiza presiunile care se exercită în căsătoriile interculturale.

TEXTE-CHEIE: Galateni 3,26-28; 1 Corinteni 9,19-23; Fapte 15,9-11.19.

SCHIMB DE LOCURI

Nu este foarte ușor să te pui în locul altcuiva, în special dacă acest „cineva” este străin, aparține altei culturi. Prin acest exercițiu, elevul va încerca să vadă lucrurile așa cum le-ar vedea un englez, un aborigen, un nigerian sau un japonez.

Scrieți pe niște foi trei prototipuri culturale și alegeți trei elevi cărora să le dați aceste foi. Ei se vor ridica în fața grupei și se vor comporta ca și cum ar aparține acelei culturi. Vor răspunde la întrebările colegilor, privitoare la:

- ce fac în Sabat;
- cum se îmbracă;
- întâlnirile cu persoane de sex opus;
- ce mănâncă și ce beau;
- cum se distrează.

Discutați următoarele:

- Cum afectează aceste diferențe culturale practicile bisericii mondiale?
- În ce domenii trebuie să depășească biserica diferențele culturale?
- Probabil că există anumite practici culturale care nu se potrivesc unui creștin. Ce poți face?

- Gândește-te la câteva lucruri pe care le-ai putea face azi pentru a-i înțelege mai bine și a-i accepta pe cei care aparțin unor culturi diferite.

UN DUMNEZEU UNIVERSAL

Dumnezeu ne vorbește prin intermediul culturii noastre și ne încurajează să-L răspundem. În Psalmi 149,3, citim o poruncă: „Să laude Numele Lui cu jocuri, să-L laude cu toba și cu arfa”. Totuși, mai târziu, când biserica creștină prindea contur, chemarea la închinare era puțin diferită: „Vorbiți între voi cu psalmi, cu cântări de laudă și cu cântări duhovnicești și cântați și aduceți din toată inima laudă Dom-nului” (Efeseni 5,19). Dumnezeu a vorbit bisericii începuturilor folosind limbajul acelor zile; El ne vorbește încă și astăzi prin intermediul culturii noastre.

Împărțiți grupei hârtie și creioane. Cereți fiecărui participant să descrie relația sa cu Dumnezeu și modul în care aceasta este afectată de cultura sa.

Discutați următoarele:

- În ce fel îmi vorbește Dumnezeu prin intermediul culturii mele?
- Ce îmi spune Dumnezeu privitor la toleranța culturală? Citește Galateni 3,26-28.

FAMILIA LUI DUMNEZEU

Relațiile din cadrul familiei lui Dumnezeu beneficiază de un avantaj major: centrul este Isus. Aceasta nu înseamnă că nu există diferențe sau că nu vin încercări. Ori de câte ori doi oameni care provin din culturi diferite stau împreună, se creează o ocazie minunată de a învăța ceva nou, chiar dacă uneori se creează și tensiuni. Biblia ne furnizează multe exemple de cupluri din culturi diferite care au avut succes (Exod 2,21; Estera 1,1; 2,17; Rut 4,13). Care era secretul lor?

Discutați următoarele:

- Care sunt câteva dintre tensiunile intelectuale cu care se confruntă astfel de cupluri?
- Discutați fundalul istoriei lui Rut și Boaz (Rut, capitolul 4) și elementele care i-au ajutat să aibă o căsnicie reușită.

MĂNÂNCĂ TOT

Era vremea prânzului. Petru putea auzi protestele și zgomotele produse de stomacul său care cerea mâncare. Dar prânzul nu era gata. Încercând să nu se mai gândească la stomac, s-a hotărât să doarmă puțin. Ce s-a întâmplat atunci i-a schimbat atât viața, cât și perspectiva asupra celor din jur.

El a început să viseze, dar ce vis ciudat! Din cer a coborât o față de masă imensă, plină cu mâncare. Petru putea aproape să-i simtă gustul și, lingându-și buzele cu anticipație, a întrezărit o parte din meniu. „În ea se aflau tot felul de dobitoace cu patru picioare și târătoare de pe pământ și păsările cerului” (Fapte 10,12). „Nicidecum, Doamne!” – lui Petru aproape că i s-a făcut rău. „Căci niciodată n-am mâncat ceva spurcat sau necurat”, a spus el ridicând tonul. Dar o voce din cer i-a spus să mănânce. „Dar, Doamne”, a protestat el, „buzele mele nu s-au atins nicio-

dată de ceva necurat.” Vocea i-a replicat: „Ce a curățit Dumnezeu să nu numești spurcat.”

Ce lecție pentru Petru! El a înțeles prin acea viziune că Dumnezeu iubea și accepta tot felul de oameni din întreaga lume, și aceasta însemna că el, ca fiu al lui Dumnezeu, trebuia să facă la fel.

ALTERNATIVE

1. Organizați grupa în echipe de câte trei și cereți-le să discute despre lucrurile pe care le admiră și despre cele pe care le disprețuiesc la diferite civilizații. Apoi solicitați un voluntar din fiecare echipă care să prezinte concluziile.
2. Invitați un student, poate chiar un viitor pastor, care a călătorit mult să povestească grupei o experiență deosebită dintr-o călătorie.
3. Alegeți o civilizație pe care s-o explorați împreună cu grupa. Motivați-i pe elevi să învețe cât mai multe lucruri privitoare la acea cultură în cursul săptămânii și să împărtășească întregii grupe ce au aflat.

ROȘU ȘI GALBEN, ALB ȘI NEGRU

Este într-adevăr un lucru extraordinar să știm că avem frați și surori în mai mult de 200 de țări de pe tot cuprinsul lumii, care vorbesc mai mult de 700 de limbi.

Noi avem o lucrare de făcut. Isus a spus: „Mergeți în toată lumea” (Marcu 16,15). Dar lucrarea noastră nu se sfârșește aici. Pavel ne spune: „Iubiți-vă unii pe alții cu o dragoste frățească. În cinste, fiecare să dea întâietate altuia” (Romani 12,10).

„Da, sigur”, ai putea spune. „Îi iubesc pe toți frații și surorile mele, indiferent de locul lor de baștină și de limba pe care o vorbesc.” Dacă acest lucru este adevărat, atunci vei demonstra toleranță și acceptare. Dar nu poți accepta o persoană pe care n-o cunoști! Așa că începe prin a cunoaște mai multe despre oamenii din jurul tău, care poate că vorbesc cu un accent ciudat, care mănâncă diferit sau care se îmbracă altfel decât tine. Vei descoperi că viața ta se va îmbogăți și cercul tău de prieteni va crește.

REZUMAT

Te simți „acasă” atunci când te exprimi în termenii culturii tale. Totuși, ca parte a unei biserici mondiale, înțelegerea și acceptarea diferențelor culturale constituie cheia creării unor relații strânse în cadrul familiei bisericii și în aducerea altora la picioarele lui Dumnezeu.

Cum să depășim deosebirile culturale

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

➤ _____

Trebuie să te cunosc

Necazul a început când se întorcea de la o acțiune creștină în afara orașului. Venea în Bandung, West Java, din Tjirebon, pe autostrada principală, același drum pe care plecase din oraș cu două zile în urmă. Aglomerația haotică era aproape normală în această parte extrem de populată a orașului. Animale, oameni și ricșe își croiau drum prin traficul motorizat, care se târa în pas de melc spre oraș. De ceva timp, Bill era blocat în spatele unui autobuz supraaglomerat și care abia se mișca și erau puține șanse să-l depășească până și atunci când se oprea în stații.

Deodată, o zdruncinătură i-a atras atenția lui Bill, care a observat că ceva îl lovise într-o parte a mașinii. Înainte să-și dea seama ce s-a întâmplat, a văzut un polițist care se apropia de mașină, agităndu-și bastonul, Bill se dăduse jos din mașină, pregătit pentru tot ce putea fi mai rău. Ceilalți misionari îl avertizaseră să nu se încurce cu poliția. De fapt, oamenii de acolo nici nu mai chemau poliția, nici măcar în cazul jefuirii unei locuințe. Experiența demonstrase că era mai rentabil să suporte pierderile datorate furtului decât să îndure toate dificultățile care rezultau din faptul că poliția era coruptă.

Bill n-a trebuit să aștepte mult pentru a afla ce făcuse. Cu câteva sute de metri înainte de zona pieței, drumul începea să fie cu sens unic. Autobuzele, precum și alte vehicule publice puteau circula în ambele sensuri, dar mașinile particulare trebuiau să ocolească pe o străduță laterală

și să intre din nou pe drumul principal, la câteva blocuri după piață. Bill a încercat să argumenteze că nu văzuse niciun semn și că a mers pur și simplu în urma autobuzului. Ofițerul de poliție l-a dus pe Bill 20 de metri mai în spate și i-a arătat un semn mic, stropit de noroi, semn ascuns vederii de un camion parcat în dreptul lui. Aceasta nu părea să-l deranjeze pe polițist. Era o lege? Era un semn? Deci Bill era vinovat.

Polițistul l-a escortat pe Bill până la secția de poliție din piață. Alți cinci ofițeri de poliție au apărut și cel dintâi a început să explice cât de stânjenitor era faptul că trebuia să amendeze un străin și tot repeta că Bill l-a pus în această situație dificilă. Polițistul a cerut 50.000 de rupii pentru a-i înapoia carnetul de conducere. Bill știa că, deși putea să fie vinovat – tehnic vorbind –, aparatul judiciar din Indonezia era corupt până în măduva oaselor. Fără îndoială, ofițerul de poliție cerea mită. Frustrarea lui Bill creștea pentru că nu cunoștea și nu înțelegea regulile acestui joc.

Este greu să-i înțelegi pe cei care nu aparțin culturii tale? Uneori, cea mai ușoară cale de a face față unei situații pe care nu o înțelegem este să nu comentăm sau să dăm acel lucru la o parte.

Bill venise în Indonezia să trăiască printre oamenii de aici, pentru a-i învăța despre Dumnezeu și despre un stil de viață mai bun. Dar poate, înainte de a-i învăța *pe ei*, trebuia să învețe el *cum sunt ei*, trebuia să-i înțeleagă, atât pe ei, cât și cultura lor, obiceiurile lor – bune sau rele – să încerce să-i cunoască.

1. Duminică

lată părerea mea

➤ Intervievează o persoană aparținând altei culturi (sau citește despre alte culturi) și notează cinci obiceiuri sau practici specifice ei,

dar diferite de tradițiile culturii tale. Vezi care se potrivesc unui creștin și compară rezultatele tale cu ale colegilor tăi de la grupa de Școală de Sabat.

- Este greu să-i înțelegi pe cei care nu aparțin culturii tale?
- Cum putem aprecia diferențele culturale ale altora, dacă suntem concentrați asupra propriei identități?

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

- Cultura nu este scopul culturii, ci cultura e modalitatea de a fi uman." – Horia-Roman Patapievici, filozof și eseist român contemporan
- „Cultura este totul. Este felul în care ne îmbrăcăm, cum ne ținem capul, cum mergem, cum ne legăm cravata, nu numai ce cărți scriem sau ce fel de case construim.” – Aime Cesaire, poet și scriitor francez
- „Înăuntrul nostru suntem la fel, cultura e singura care face diferența.” – Confucius, filozof chinez
- „Toleranța este efectul pozitiv și cordial de a înțelege credințele, riturile și obiceiurile altora fără a le împărtăși sau accepta.” – Joshua Liebman, rabin și scriitor
- Cei care Îl iubesc pe Dumnezeu și Îi slujesc ar trebui să fie lăsați să-și urmeze propriile convingeri. Se poate să simțim că nu fac bine ce fac, dar nu ar trebui să îngăduim ca diferențele de opinii să provoace dezbinare.” – Ellen White, autoare inspirată
- „Oameni din țări diferite se deosebesc prin valori, atitudini și experiență. Ei au forțe și slăbiciuni diferite unii față de ceilalți. Ca să-i înțelegem trebuie să-i cunoaștem, și nu neapărat să ne însușim obiceiurile lor.” – Ruxandra Răducanu, sociolog

➤ „Lăsați-L pe Domnul să pună stăpânire pe minte și să o modeleze așa cum lutul e modelat în mâinile olarului, și atunci diferențele [culturale] nu vor exista. Priviți la Isus..., copiați manierele și spiritul Lui, și nu veți avea greutate în a aborda diferite categorii sociale. Noi... avem un singur model de urmat – Hristos Isus. (...) Nu ridicați un zid de despărțire între diferitele naționalități. Dimpotrivă, căutați să-l dărâmați oriunde există.” – Ellen White, autoare inspirată

Notează propriul citat

Ce spun eu...

➤ _____

3. Marți

Ce importanță are pentru mine?

- În **Fapte 15,19**, Iacov a făcut o afirmație revoluționară: „Sunt de părere să nu se pună greutatea acelora dintre neamuri care se întorc la Dumnezeu.” Ce a vrut să spună prin această afirmație?
- Deși este adevărat că biserica noastră permite exprimarea culturii individuale, trebuie să existe o linie călăuzitoare care să ne ajute să analizăm aceste tradiții în lumina învățăturilor Bibliei. Gottfried Osterwal, în lucrarea *Gospel, Culture and Mission*, prezintă patru sugestii:
 - Este biblică această practică? Cum se raportează la alte practici asemănătoare din Biblie și ce înseamnă?
 - Face ea să înalteze mesajul Evangheliei? Îți amintești că Pavel „s-a făcut tuturor totul” (**1 Corinteni 9,22**) pentru a-i salva?
 - Ce legături există între această practică și alte aspecte negative ale respectivei culturi? Uneori un gen de muzică nu stârnește aceleași reacții (sentimente) într-o țară ca în alta.
 - Cum afectează respectivul obicei imaginea bisericii? În anumite zone, a purta basma reprezintă semnul apartenenței la o bandă, în altele, basmalele sunt purtate de gospodine.
- Într-adevăr, aceste întrebări ne pot ajuta să vedem până unde trebuie să mergem un creștin pentru a depăși barierele culturale.

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ **Galateni 3,28**

„Nu mai este nici iudeu, nici grec; nu mai este nici rob, nici slobod; nu mai este nici parte bărbătească, nici parte femeiască, fiindcă toți sunteți una în Hristos Isus.”

➤ **Marcu 16,15**

„Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.”

➤ **Fapte 15,1**

„De aceea, eu sunt de părere să nu se pună greutăți acelorora dintre Neamuri care se întorc la Dumnezeu.”

➤ **1 Corinteni 9,19-23**

„Căci, măcar că sunt slobod față de toți, m-am făcut robul tuturor, ca să câștig pe cei mai mulți. Cu iudeii, m-am făcut ca un iudeu, ca să câștig pe iudei; cu cei ce sunt sub Lege, m-am făcut ca și când aș fi fost sub Lege (măcar că nu sunt sub Lege), ca să câștig pe cei ce sunt sub Lege; cu cei ce sunt fără Lege, m-am făcut ca și cum aș fi fost fără lege (măcar că nu sunt fără o lege a lui Dumnezeu, ci sunt sub legea lui Hristos), ca să câștig pe cei fără lege. Am fost slab cu cei slabi, ca să câștig pe cei slabi. M-am făcut tuturor totul, ca, oricum, să mântuiesc pe unii din ei. Fac totul pentru Evanghelie, ca să am și eu parte de ea.

➤ **Matei 28,19**

„Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.”

5. Joi

Ce îmi spune acest lucru?

➤ Este interesant să observi diferențele dintre culturile lumii. Să luăm ca exemplu căsătoriile. În India, după ce un cuplu este căsătorit unsprezece ani, dacă soția nu a născut un fiu, soțul poate să-și mai ia o soție. În China, bărbații și femeile care au același nume de familie nu au voie să se căsătorească. În țările arabe, căsătoriile sunt aranjate dinainte; în Suedia, dacă un băiat și o fată mănâncă din aceeași

bucată de pâine, oamenii consideră că sunt îndrăgostiți.

➤ Chiar dacă exprimăm relația noastră cu Dumnezeu într-o manieră caracteristică civilizației noastre, sunt anumite lucruri asupra cărora biserica de pretutindeni trebuie să aibă o viziune unitară. Care dintre următoarele lucruri consideri că sunt universal valabile în biserică: stilul vestimentar, zecimea, Sabatul, bijuteriile, adulterul, muzica, divorțul, distracția, avortul, alimentația/băutura?

➤ Dumnezeu dorește să ai o relație cu El prin intermediul culturii tale. El vrea să te simți confortabil – acasă. Dar asta nu este totul! El îți vorbește „pe limba ta”, ca tu să-L înțelegi mai bine.

6. Vineri

Cum procedez?

➤ Care este esența gheții? Apa, nu-i așa? Și care este esența făinii? Grâul. La fel ca apa sau grâul, ai o esență specială, unică, și aceasta este cultura ta.

➤ Crești într-un anumit sistem de valori, de obiceiuri legate de îmbrăcăminte, de coduri morale și modele de recreere. Deși nu te definesc exact, aceste lucruri te ajută să exprimi cine ești. Nu contează unde vei ajunge sau ce schimbări vor interveni în viața ta, te simți „ca acasă” atunci când te exprimi prin intermediul culturii tale.

➤ Dumnezeu apreciază diferitele moduri de exprimare generate de cultură. El ne încurajează să fim noi înșine. Dar, uimitor, în ciuda tuturor acestor diferențe, El ne adună la un loc și ne face să fim una.

➤ Citește **Galateni 3,26-28**. Enumeră trei lucruri concrete pe care ar trebui să le faci pentru a te apropia cât mai mult de conținutul acestui verset:

1. _____
2. _____
3. _____

➤ „De la varietatea infinită de plante și flori, putem învăța o lecție importantă: Nu toate florile au aceeași formă sau același colorit. Unele au proprietăți vindecătoare. Altele sunt întotdeauna înmiresmate. Există unii așa-ziși creștini care cred că datoria lor este să-i transforme pe toți ceilalți după tiparul lor. Aceasta este intenția omului, nu a lui Dumnezeu. În biserica lui Dum-

nezeu este loc pentru o varietate de caractere, asemenea unei grădini pline de tot felul de flori. În grădina Sa spirituală există multe soiuri de flori.” (*Evangelism*, pag. 99)

➤ Citește parabola ospățului din **Luca 14,15-24**. Rescrie pe o foaie de hârtie o variantă modernă – adaptată culturii tale – a acestei parabole.

Rolul femeii în familia lui Dumnezeu

Dumnezeu a intenționat ca bărbații și femeile să se completeze unii pe alții. Doar lucrând împreună putem atinge potențialul maxim.

Săptămâna aceasta elevul:

1. va explica rolul important pe care-l joacă femeile în familiile lor;
2. va încerca să înțeleagă diferențele dintre bărbați și femei;
3. va realiza că respectul de sine al cuiva nu poate veni din afară, ci doar ca urmare a unei relații cu Dumnezeu.

TEXTE-CHEIE:

Filipeni 2,2-4; 1 Ioan 3,1; Psalmi 100,3; Efeseni 1,4; 1 Corinteni 3,16; 1 Timotei 2,9.10.

RESPECTUL DE SINE ÎN BIBLIE

Analizați împreună cu grupa următoarele versete care vă ajută să înțelegeți cum trebuie să-i privim atât pe alții, cât și pe noi înșine.

- **Geneza 1,26-28.** Dumnezeu ne-a creat pe toți după chipul Său.
- **Psalmi 139,1-6.** Dumnezeu ne consideră foarte importanți și ține foarte mult la noi, deși El știe totul despre noi.
- **Psalmi 139,13-18.** Dumnezeu ne-a făcut așa cum suntem. El a avut un rol important în desfășurarea lucrurilor, dintotdeauna, chiar mai înainte ca noi să ne fi născut.
- **Matei 10,29-31.** Noi toți suntem importanți pentru Dumnezeu.
- **Ioan 3,16.** Dumnezeu ne iubește atât de mult încât a îndurat sacrificiul suprem – al morții – pentru a ne atrage atenția și pentru ca noi să avem părtășie cu El.

- **Efeseni 2,10.** Dumnezeu nu ne părăsește. Noi suntem (nu doar am fost) creația Sa.

Discutați următoarele:

- Care verset este mai plin de semnificație pentru tine și de ce?
- Gândește-te care cinci calități ale fiecărui adolescent relevă faptul că a fost creat „după chipul și asemănarea lui Dumnezeu”.
- Gândește-te la un exemplu din viața ta în care ai făcut o alegere greșită. Ce ai învățat din ea? Împărtășește-i grupei experiența ta.

CREAT DUPĂ CHIPUL LUI DUMNEZEU

Cereți-le elevilor să citească fiecare dintre textele următoare și apoi să unească printr-o linie caracteristicile din coloana din dreapta cu textele corespunzătoare.

1. Geneza 1,26	a) plin de compasiune, amabil, umil, blând, răbdător, iertător, iubitor
2. Psalmi 8,4,5	b) toți suntem egali înaintea lui Dumnezeu
3. Psalmi 119,73	c) suntem încoronați cu glorie și slavă
4. Galateni 3,28	d) ni s-a dat putere asupra tuturor ființelor vii din lumea creată de Dumnezeu
5. Coloseni 3,10.12-14	e) înțelegere, rațiune

Discutați următoarele:

- În ce fel se aplică aceste texte femeilor din zilele noastre?
- Crezi că aceste texte sunt „numai pentru bărbați”?
- Care crezi că a fost intenția lui Dumnezeu privitoare la relația bărbat-femeie, la rolul fiecăruia?

RESPECTUL DE SINE

Oamenii care trăiesc în egoism se vor simți goi și neîmpliniți. Când se va întâmpla acest lucru, vor căuta modalități de a-și consolida respectul față de sine.

Discutați următoarele:

- Care sunt câteva dintre sursele greșite/false care generează respectul de sine? (Slujbele, gradele de investitură, acceptarea socială, bunurile deținute, înfățișarea, talentele, puterea.)
- Pe ce se bazează respectul de sine al majorității femeilor?
- În ce fel „frumusețea desăvârșită” a reclamelor și televiziunii este un fals? Ce efecte are această iluzie asupra a milioane de bărbați și femei?
- De ce este periculos pentru noi să ne evaluăm conform unor standarde ca înfățișarea sau aptitudinile? (Lucrurile pe care le prețuiește lumea sunt într-o continuă schimbare. Nu putem niciodată să ne evaluăm. Lucrurile care sunt importante pentru Dumnezeu durează o veșnicie.)
- Suntem valoroși pentru că Dumnezeu ne-a făcut așa. Care sunt sentimentele Sale față de noi? (Cereți grupului să vă dea soluțiile exercițiului din secțiunea de miercuri a studiului. Dacă nu au rezolvat exercițiul, invitați-i să treacă în revistă textele.)

DEOSEBIRILE DINTRE BĂRBAT ȘI FEMEIE

Împărțiți membrilor grupului hârtie și creioane pentru a putea răspunde următorului test, care se concentrează asupra deosebirilor dintre bărbat și femeie. Atunci când citiți o caracteristică, ei trebuie să treacă pe hârtie un B, dacă este specifică mai ales bărbaților, sau un F, dacă se

aplică în special femeilor. Când testul a luat sfârșit, recitiți afirmațiile. Comparați răspunsurile unui băiat cu cele ale unei fete. Treceți rezultatele pe tablă sau pe o coală de hârtie. În paranteză sunt concluziile obținute ca urmare a unor studii efectuate pe această temă:

1. Își cer scuze frecvent. (F – Femeile se vor scuza adesea, chiar pentru lucruri care nu depind de ele.)
2. Se îndrăgostesc rapid. (B – Ei au nevoie de un interval mediu de 7 secunde pentru a hotărî dacă să continue sau nu o relație.)
3. Au un sistem imunitar mai puternic. (F)
4. Se conformează mai adesea sentimentelor. (F)
5. Au tendința de a fi mai fericiți. (F – 50% din femei spun că sunt fericite; doar 33% dintre bărbați simt același lucru.)
6. Fac mai multe accidente pe numărul de kilometri conduși. (B – Femeile au un procent cu 14% mai mic pe număr de kilometri conduși.)
7. Bârfesc mai mult. (B – Bărbații bârfesc mai mult decât femeile.)
8. Critică mai mult și li se potrivește această atitudine. (B)
9. Se concentrează mai bine atunci când este gălăgie. (B)
10. Se adaptează mai bine, fac față mai bine schimbărilor. (F)
11. Simt durerea mai repede. (F)
12. Privesc problemele ca pe niște provocări. (B – Femeile tind să privească problemele ca pe niște neplăceri.)
13. Sunt mai conștienți de valoarea personală. (B)
14. Fac riduri mai repede. (F – Femeile capătă riduri cu 10 ani mai repede decât bărbații.)
15. Muncesc mai multe ore și cheltuiesc mai multă energie la serviciu. (F – Femeile iau pauze mai puține și depun cu 12% mai multă energie decât bărbații în posturi identice.)

Discutați următoarele:

- De ce există deosebiri atât de nete între bărbați și femei?
- Există vreo explicație psihologică sau totul este în mintea noastră? Explică răspunsul dat.

„Domnul dorește ca femeia să caute să-și îmbunătățească în mod constant mintea și inima, să dobândească putere intelectuală și spirituală pentru a putea duce o viață folositoare și fericită

– astfel încât să fie o binecuvântare pentru lume și o onoare pentru Creatorul ei.” (*Solii pentru tineret*, pag. 357 orig.)

REZUMAT

„Vreau, de asemenea, ca femeile să se roage îmbrăcate în chip cuviincios, cu rușine și sfială; nu cu împletituri de păr, nici cu aur, nici cu mărgăritare, nici cu haine scumpe.” (1 Timotei 2,9)

Printr-o manipulare abilă, unei generații de femei i-a fost vândută minciuna că lucrul cel mai important pe care-l au femeile de făcut este să meargă la serviciu, nu să aibă grijă, împreună cu soții lor, de educarea noii generații.

Rolul femeii în familia lui Dumnezeu

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

Rolul unei femei este...

Carmen iese clătinându-se din bucătărie, își aruncă papucii de casă din picioare și se prăbușește pe sofa.

– Mamă, se văicărește Bety, venind în fugă de pe hol. Andrei m-a ținut afară o oră după ce ne-am întors de la școală. Încuiase ușa. El...

– Ba nu e adevărat, mama...

– Ba da, m-a ținut afară și nu am avut timp să-mi fac temele.

– Nu acum, Bety, protestează Carmen.

Lasă-mă să stau în liniște măcar cinci minute.

– Dar, mamă, trebuie să...

– Nu vreau să aud. Vom vorbi despre aceasta după cină. Du-te și fă-ți temele.

Bety se repede afară din cameră și trăneste ușa de la dormitor, amenințând-o că are să o spună la tata.

Carmen își masează fruntea, încercând să-și diminueze durerea de cap. Este printre puținele zile în care Carmen nu are timp și soluții pentru toate problemele. De fapt ea este ca un fel de super-mamă. Dar astăzi este pur și simplu epuizată.

S-a trezit devreme, a petrecut 45 de minute citind Biblia și rugându-se, apoi și-a trezit familia și a avut grijă ca toți să ia un mic dejun consistent înainte de a pleca de acasă.

După ce i-a lăsat pe copii la școală, Carmen a petrecut restul dimineții încheind afaceri la birou. Ora prânzului a găsit-o lucrând la un centru de sănătate. Apoi, înapoi la birou. La ora 3 fix a plecat de la birou și i-a luat pe copii de la școală.

În timp ce i-a ajutat să-și facă temele, Carmen a pregătit cina și a făcut un program pentru biserică. Apoi a trecut la dereticat prin casă.

După ce s-a asigurat că totul este impecabil, Carmen a trecut la așezarea cinei pe masă pentru ca totul să fie gata când soțul ei are să se întoarcă obosit de la serviciu.

Dar ziua lui Carmen nu se va încheia după ce vasele vor fi spălate. Ea îi va ajuta pe copii să-și pregătească hainele pentru a doua zi. Apoi va merge în birou ca să se pregătească pentru ședința de a doua zi.

De fapt acesta este un program obișnuit pentru Carmen, și totuși ea nu înțelege de ce astăzi se simte atât de epuizată.

Îngropându-și fața în pernele de pe sofa, adormi, dar, la zgomotul ușii de la intrare, a tresărit. Cum a putut să adoarmă și să lase atâtea lucruri nefăcute?!

1. Duminică

Întărește părerea mea

➤ În cursul acestei săptămâni, stai de vorbă cu o femeie pe care o admiri și întreab-o care ar fi cele mai importante și mai pline de satisfacții trei roluri din viața ei. Discută cu ea întrebări cum ar fi:

- Ce rol credeți că ar trebui să aibă femeile în Biserica A.Z.Ș.?
- Ar trebui să fie diferit rolul femeii de cel al bărbatului în societate?
- În ce măsură ar trebui să se asemene?

Fii gata să împărtășești aceste informații la Școala de Sabat.

➤ În ce fel s-a schimbat rolul tradițional al femeii în ultimii o sută de ani acolo unde locuiești? În ce fel este viața mamei tale diferită de a altor mame?

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebirea? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

➤ „Fiind întrebat cum ar fi bărbații fără femei, am răspuns: ‘În primul rând fericiți! Apoi puțini, puțini, din ce în ce mai puțini!’” – Mark Twain, scriitor, satirist și umorist american

➤ „Indiferent de mediul sau circumstanțele în care se află, fiecare femeie trebuie să aibă o bună dispoziție sufletească, știind că toate eforturile ei în creșterea copiilor îi vor fi răsplătite înzecit în caracterul copilului ei. (...) Multe doamne considerate a fi educate, care au absolvit instituții de învățământ prestigioase, sunt reprobabil de ignorante în privința responsabilităților practice ale vieții. Și nu ar trebui – pentru fericirea familiei lor.” – Ellen G. White, autoare inspirată

➤ „Niciodată să nu insulti o femeie care cade. Cine știe ce povară îi copleșește sărmanu-i suflet.” – Victor Hugo, poet, dramaturg, romancier francez

➤ „Este o dovadă de dragoste și blândețe când femeilor cu gânduri și realizări înalte le place să se ocupe de treburile casei; mai ales că niciodată nu simt mai multă satisfacție în suflet ca atunci când fac lucrul acesta.” – Nathaniel Hawthorne, romancier american

➤ „Copiii trebuie să fie învățați să-și considere mama nu ca pe o sclavă, care muncește tot timpul pentru ei, ci ca pe o regină care îi călăuzește și îi conduce, învățându-i pas cu pas. (...) Cea mai sacră datorie a femeii, dintre toate activitățile vieții ei, este aceea pe care o are față de copiii ei.” – Ellen G. White, autoare inspirată

Notează propriul citat

Ce spun eu...

➤ _____

3. Marți

Ce importanță are pentru mine?

➤ Nu există nicio îndoială. Vremurile s-au schimbat. Nu mai auzim: „Locul unei femei este acasă, la bucătărie.” Locul unei femei pare a fi oriunde alege ea. Povestirea introductivă ilustrează una dintre situațiile clasice în care se regăsesc femeile în societate (singure, căsătorite, divorțate, văduve). Fiecare femeie va îndeplini un rol în una sau mai multe dintre aceste categorii în timpul vieții ei. De multe ori aceste categorii se suprapun în viața femeilor. Indiferent de împrejurările în care se află o femeie, întotdeauna va avea de răspuns unor provocări. Printre acestea, se vor ivi ocazii extraordinare de a lucra pentru Dumnezeu într-o manieră productivă.

➤ Citește următoarele versete din Biblie și notează ce slujbă sau misiune specială i-a încredințat Dumnezeu fiecăreia dintre femeile enumerate:

Debora (**Judecători 4,4**);

Ana (**1 Samuel 1,26-28**);

Ioșeba (**2 Împărați 11,2**);

Ana (**Luca 2,36**);

Maria Magdalena (**Ioan 20,16-18**).

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

Fapte 9,36-41

„În lope, era o uceniță numită Tabita, nume care în talmăcire se zice Dorca. Ea făcea o mulțime de fapte bune și milostenii. În vremea aceea, s-a îmbolnăvit și a murit. După ce au scăldat-o, au pus-o într-o odaie de sus. Fiindcă Lida este aproape de lope, ucenicii, când au auzit că Petru este acolo, au trimis doi oameni la el să-l roage: ‘Nu pregeta să vii până la noi.’ Petru s-a sculat și a plecat împreună cu ei. Când a sosit, l-au dus în odaia de sus. Toate văduvele l-au înconjurat plângând și i-au arătat hainele și cămășile pe care le făcea Dorca pe când era cu ele. Petru a scos pe toată lumea afară, a îngenuncheat și s-a rugat; apoi, s-a întors spre trup și a zis: ‘Tabita, scoală-te!’ Ea a deschis ochii și, când a văzut pe Petru, a stat în capul oaselor. El i-a dat mâna și a ridicat-o în sus. A

chemat îndată pe sfinți și pe văduve și le-a pus-o înaintea vie.”

➤ **Filipeni 2,2-4**

„Faceți-mi bucuria deplină și aveți o simțire, o dragoste, un suflet și un gând. Nu faceți nimic din duh de ceartă sau din slavă deșartă; ci, în smerenie, fiecare să privească pe altul mai presus de el însuși. Fiecare din voi să se uite nu la foloasele lui, ci și la foloasele altora.”

➤ **Proverbe 11,16**

„O femeie plăcută capătă cinste.”

➤ **Proverbele 14,1**

„Femeia înțeleaptă își zidește casa, iar femeia nebună o dărâmă cu înseși mâinile ei.”

➤ **Proverbe 31,10**

„Cine poate găsi o femeie cinstită? Ea este mai de preț decât mărgăritarele.”

5. Joi

Ce îmi spune acest lucru?

➤ Citind despre timpurile biblice, concluzionăm adesea că atunci femeile erau considerate neimportante, nesemnificative. Nu este nicio îndoială că rolurile erau diferite de cele de astăzi. Dar, comparativ cu alte civilizații antice, perspectiva iudaică asupra femeii era superioară celei aparținând lumii păgâne. Dumnezeu Și-a instruit poporul să pună mare preț pe unitatea familiei. Făcând așa, El le reamintea bărbaților că femeile adăugau vieții o dimensiune specială.

➤ Iată mai jos câteva texte care descriu diferitele roluri ale femeilor. Citește textele și apoi unește-le printr-o linie cu rolul corespunzător.

Geneza 2,18 om de afaceri

Geneza 17,6 ajutor

Proverbe 31,16 mamă

Proverbe 31,26 învățătoare/profesoară

➤ Solomon compara o femeie capabilă și bună cu rubinele și a ajuns la concluzia că rubinele – deși sunt extrem de valoroase – vin pe locul al doilea. Pentru a înțelege acest punct de vedere, gândește-te la următoarea situație: ce copil căruia i s-a arătat un rubin va prețui acea nestemată mai mult decât pe mama sa? Ce rubin te-ar putea iubi, îngriji și ar face toate lucrurile pline de iubire pe care le fac mamele? Într-adevăr, nu există nimic care să se compare cu aceasta, nu-i așa?

6. Vineri

Cum procedez?

➤ Cercetările au arătat că femeile au mai multe probleme legate de subestimare decât bărbații. Și este de mirare? Deși bărbații capătă conștiința valorii de sine prin ceea ce fac, femeile tind să se evalueze după înfățișare. Și cine s-ar putea ridica vreodată la perfecțiunea modelelor ale căror fotografii apar pe copertele diverselor reviste?

➤ Adevărul este că nici măcar aceste modele nu arată așa. Prin machiaj, tehnici speciale de utilizare a luminii, precum și alte trucuri fotografice, revistele pot să-i facă pe oameni să arate mult mai bine decât în realitate.

➤ În **Timotei 2,9**, Pavel dă câteva sfaturi legate de înfățișarea femeilor. Citește acest verset și apoi notează ideile pe care le punctează:

Femeile ar trebui să poarte

Femeile nu ar trebui să poarte

➤ Multă vreme am interpretat acest verset ca un avertisment împotriva bijuteriilor. Dar el vorbește și despre valoarea creștinului ca om.

➤ Subestimarea nu este o problemă doar pentru femei. Li se întâmplă și bărbaților. Doar că bărbații și femeile reacționează diferit. Dacă vom încerca singuri să ne consolidăm respectul de sine, nu vom reuși niciodată. Pentru că întotdeauna va exista cineva mai deștept, mai bogat, mai arătos sau mai talentat decât noi. Întotdeauna ne vom simți inferiori dacă încercăm să ne ridicăm comparându-ne cu alții.

➤ Există un singur loc unde ne putem regăsi cu adevărat valoarea – în Isus. Odată ce vedem cât de valoroși suntem pentru El, nevoile legate de valoarea noastră vor fi împlinite.

➤ „Este nevoie de femei cu principii ferme și cu caractere formate, de femei care cred că trăim cu adevărat în ultimele zile și că avem o ultimă solie de avertizare pe care trebuie să o facem cunoscută lumii. Ele ar trebui să simtă că

sunt implicate într-o lucrare importantă: răspândirea în jur a razelor pe care Cerul le-a așezat asupra lor. Atunci când dragostea și adevărul lui Dumnezeu sunt principii de neclintit, acele femei nu vor lăsa ca vreun lucru să le distragă de la lucrul lor sau să le descurajeze... Ele își vor păstra integritatea cu orice preț. Acestea sunt femeile care vor reprezenta cu cinste religia lui Hristos. (...) Femeile pot face în familiile lor o lucrare pe care bărbații nu o pot duce la îndeplinire, o lucrare care vizează viața interioară. Ele se pot apropia de inimile celor la care bărbații nu pot ajunge.” (*Welfare Ministry*, pag. 145)

➤ Femeile au un rol foarte important. Și aceasta înseamnă și o mare responsabilitate. Toți cei care Îi vor îngădui Duhului Sfânt să Îi folosească în slujba Sa își vor găsi locul potrivit

în lume și în același timp își vor descoperi adevărata valoare.

➤ Numește cinci femei din istorie sau din actualitate care au primit misiuni sau slujbe speciale de la Dumnezeu în timpul vieții lor:

Nume	Misiune
1. _____	_____
2. _____	_____
3. _____	_____
4. _____	_____
5. _____	_____

Ce simți pentru semenii tăi

Sentimentele se nasc din gânduri. Ceea ce gândește omul despre sine însuși și despre ceilalți îi influențează sentimentele și convingerile despre Dumnezeu. Dacă este convins că Dumnezeu îi iubește numai pe oamenii desăvârșiți, se va teme de El și va fi foarte exigent cu el însuși și cu ceilalți. O asemenea convingere dă naștere unor sentimente negative față de sine și față de cei din jur. Pe de altă parte, dacă omul crede că Dumnezeu îi iubește pe oamenii păcătoși și îi ajută să se schimbe după voia Sa, atunci el se va autoaccepta, încredințându-și firea păcătoasă unui Dumnezeu iubitor. Intrând în siguranța dragostei lui Dumnezeu, omul îi va putea accepta și pe ceilalți semenii păcătoși, încredințându-i și pe aceștia în grija lui Dumnezeu.

Săptămâna aceasta elevul:

1. va învăța cum să-și controleze sentimentele față de sine și față de semenii, după voia lui Dumnezeu;
2. va înțelege în ce fel afectează sentimentele prietenia cu Dumnezeu;
3. va fi mai încrezător știind că Hristos este Prietenul lui cel mai bun și va oglinzi acest lucru în relațiile cu ceilalți prieteni.

TEXTE-CHEIE:

Proverbe 17,17; Matei 5,43-48; Galateni 6,2; Filipeni 1,23; 1 Ioan 4,11.12.

Împărțiți clasa în două grupe egale. Fiecare elev va avea un partener din grupa opusă. Cereți-le elevilor din grupa numărul 1 să se gândească cine este „cel mai mare dușman” al lor și să-și imagineze toate lucrurile pe care ar dori să i le spună (fiecare va putea întocmi o listă).

Elevii din grupa numărul 2 vor ieși din clasă câtă vreme cei din prima grupă lucrează la ceea ce le-ați cerut. Dați-i fiecăruia câte o coală de hârtie pe care să scrie: „Isus este Vindecătorul tău / Prietenul tău / Ajutorul tău etc.” Spuneți-le să îndoiaie foaia și să o dea partenerului din clasă, la semnalul dumneavoastră.

Reveniți în clasă și grupați elevii doi câte doi, după împărțirea de la început. Cei din prima grupă își vor prezenta „lista neagră”, iar partenerii lor le vor oferi în schimb, la semnalul dumneavoastră, „soluția” pe care ați pregătit-o. Apoi discutați ce au învățat din această activitate.

Împărțiți cartonașe sau coli de hârtie și creioane. Cereți-le elevilor să noteze:

- mâncarea lor preferată și când au gustat-o ultima oară;
- un elev de la școală care este evitat și motivul pentru care stârnește reacții negative.

Cereți câtorva elevi să spună cât de bine se simt acum pe baza celor notate. Apoi cereți-le să noteze:

- numele unui erou pe care îl apreciază și care sunt calitățile pe care le admiră la el;
- care este activitatea lor preferată și să-și imagineze că s-ar îndeletnici cu ea vreo șase luni.

Încă o dată, cereți câtorva elevi să descrie cum se simt după ce au făcut ce le-ați cerut. Discutați cum conduc gândurile la sentimente.

Sentimente

Arătați că prietenia dintre Ionatan și David este unul dintre exemplele cele mai grăitoare pe care le dă Biblia despre prietenia între tineri. Organizați clasa în patru grupe și împărțiți-le următoarele texte. Cereți grupelor să discute aspectul prieteniei surprins în pasajul pe care l-au primit.

1 Samuel 20,4 (slujire în prietenie)

1 Samuel 20,17 (dragoste în prietenie)

1 Samuel 20,41 (legătură emoțională în prietenie)

1 Samuel 20,42 (prietenie durabilă)

Discutați ce a făcut ca această prietenie să dureze atât de mult, în ciuda urii intense a unuia dintre părinți și a neajunsurilor pe care le-a pricinuit acesta.

Manifestarea sentimentelor

Organizați clasa pe grupe și dați fiecăreia câte una dintre următoarele relatări:

Iosif și frații săi: Geneza 37,12-28; 45,1-15; 50,15-21;

Moise și Aaron: Exod 4,13-17; 7,8-10; 32; Numeri 12;

Samson și Dalila: Judecători 4,1-4; 16,1-21;

David și Saul: 1 Samuel 24,3-22;

Predica de pe Munte: Matei 5,43-48;

Ucenicii, Ioan și Iacov: Marcu 10,35-41;

Samariteanul milos: Luca 10,32-37;

Anania și Safira: Fapte 5,1-11.

Cereți fiecărei grupe să discute următoarele întrebări legate de povestirea lor:

- Cine sunt personajele principale?
- Care sunt sentimentele fiecărui personaj?
- Cum își manifestă personajele sentimentele celorlalți?
- Sunt reacțiile lor după voia lui Dumnezeu?
- Au încercat personajele să-și apropie reacțiile de idealul dorit de Dumnezeu? Cum s-au schimbat sentimentele lor?
- Care a fost rezultatul în dreptul fiecărui personaj, judecând după reacțiile sale?

Cereți fiecărei grupe să prezinte concluziile la care a ajuns.

Discutați următoarele:

- Ce sentimente ai față de colegii tăi?
- Ce sentimente crezi că are Dumnezeu față de tine?
- Cum influențează sentimentele pe care ți le poartă Dumnezeu imaginea pe care o ai despre tine însuși?
- Cum îți afectează imaginea de sine sentimentele față de colegii tăi?
- Cum poți acționa pozitiv într-o situație în care ești încercat de sentimente negative, fără să te amăgești?
- Cum îți poți schimba sentimentele?

Rezumat

Cereți-le elevilor să își imagineze că sunt în locul lui Sami, apoi în locul lui Marcu și în locul lui Silviu.

Samii, un elev nou, își mănâncă singur pachetul cu mâncare. Este oarecum murdar și se îmbracă foarte demodat. Marcu îl observă, dar se teme de ceea ce vor crede prietenii săi când îl vor vedea că se apropie de acest „fraier”, așa că trece mai departe. Peste cinci minute, Silviu îl observă pe Sami și, în loc să se teamă că își va pierde prietenii, se așază lângă el și intră în vorbă.

Cum v-ați simți în locul lui Sami? Dar în locul lui Marcu și al lui Silviu?

Imaginați-vă care este răspunsul pe care îl dorește Dumnezeu pentru fiecare personaj din situația de mai sus. Ce sentimente și ce reacții ați avea?

Cereți câtorva voluntari să spună ce au simțit, imaginându-și acest scenariu și gândindu-se la posibilele lor reacții. Încheiați cu o rugăciune.

Ce simți pentru semenii tăi

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

Doar noi

Eliza se străduia să nu scape tava din mâini privind în sala de mese. Mai era doar un loc liber – lângă Maria. S-a așezat lângă ea, față în față cu Tania. Poate că, atunci când va intra în cantină, se gândea Eliza, Elena nu mă va vedea sau va observa că masa este ocupată și nu va mai încerca să se așeze aici.

Maria și Tania erau cele mai bine văzute fete din clasă, iar Eliza nu sperase niciodată să fie prietenă cu ele. Dar, pentru că interpretase o scenetă alături de Maria – *Cu duzina e mai ieftin* –, i se păruse că cercul magic se deschidea și pentru ea. Mai rămânea o singură problemă, iar aceasta era Elena.

– Știi, se pare că s-a făcut destul de cald pentru a merge la picnic, spuse Maria. N-ai vrea să veniți duminică la pădure?

– Sună foarte bine! răspunse Tania.

Gândurile Elizei zbârnâiau. Se întreba dacă avea vreo șansă ca mama să o lase să-și cumpere un trening nou, apoi și-a amintit că stabilise cu Elena să treacă duminică pe la ea. Nu i-ar prinde bine dacă ar invita-o și pe ea la picnic. Maria și celelalte prietene își băteau joc de hainele și de comportamentul Elenei.

Ca de obicei, Elena a așteptat-o pe Eliza să meargă împreună spre casă. Locuind la numai o stradă una de cealaltă, fuseseră prietene bune încă din școala generală. Până anul acesta, Eliza nu crezuse că-și va dori vreo altă prietenă decât Elena. Acum se trezea că inventează scuze stângace, ca să nu se ducă duminică pe la ea. Elena a crezut-o de bună credință.

În seara aceea, la cină, mama a întrebat-o pe Eliza:

– Ce ți-ar plăcea să faci de ziua ta anul acesta?

Elizei nu i-a trebuit prea mult timp să se gândească:

– Aș putea invita câteva prietene să rămână la mine peste noapte? a întrebat ea.

Duminică după-amiază, pe când se afla cu noile sale prietene la picnic, Eliza le-a spus despre petrecerea ei.

– Amândouă sunteți invitate, le-a zis ea.

– Grozav! Au sărit în cor Tania și Maria.

Apoi, Maria a întrebat:

– Și... cine mai vine?

Eliza a simțit avertizarea din această întrebare. Dacă ar fi venit și Elena, Maria nu ar mai fi venit. Atunci nu ar mai fi venit nici celelalte.

– Păi... nu m-am hotărât încă. Adică nu am spațiu pentru un grup prea mare. Nu vom fi multe...

– Hai să fim numai noi, spuse Maria. Ar fi tare bine!

Numai noi. În drum spre casă, Eliza s-a gândit la aceste cuvinte. Acum făcea cu adevărat parte din gașcă. În următoarele două săptămâni a evitat-o pe Elena, răspunzând evaziv ori de câte ori o întreba mama pe cine a invitat la petrecere. Mama ei și cea a Elenei erau prietene bune; nu ar fi fost bine să-i spună mamei că nu intenționa să o invite și pe Elena.

La data aniversară, sâmbătă seara, Eliza se afla în sufragerie cu Maria și Tania, cu o pizza uriașă și cu un teanc de casete video. Doar ele – prietenele. Era tot ce visase Eliza. Numai că... în ziua aceea, la biserică, se întâmplase ceva. Mama ei o întrebase pe mama Elenei dacă fiica ei era bucuroasă pentru petrecere.

Se pare că mama a crezut că nu voi da o petrecere fără Elena, se gândi Eliza. *Probabil că și Elena a gândit la fel, până astăzi.* Nu aștepta cu prea mare încântare revederea cu vechea ei prietenă, luni dimineața. Privind la fetele de lângă ea, Eliza se întreba dacă meritau ca ea să plătească un asemenea preț.

1. Duminică

Întrebare

➤ Un psiholog, pe nume Maslow, a enumerat odată cele mai importante nevoi ale omului. Imediat după nevoile de bază, precum hrană și siguranță, a așezat nevoia de apartenență și acceptare.

➤ Probabil că ai văzut oameni care își doresc atât de mult să fie acceptați de o persoană sau de un grup încât ar face aproape orice pentru acest lucru. De obicei asemenea oameni nu au prea mare siguranță și cedează adesea presiunii de grup negative.

➤ Citește **Deuteronom 31,6**. Pe a cui dragoste și acceptare putem să ne bazuim, orice s-ar întâmpla?

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

➤ „Adesea oamenii uită că una dintre componentele importante ale dragostei este voința de a iubi.” – Gabriel José Garcia Márquez, laureat al Premiului Nobel pentru Literatură

➤ „E mai rușinos să nu ai încredere într-un prieten decât să fii înșelat de el.” – Arthur Schopenhauer, filozof german

➤ „Fă bine prietenului tău pentru a-l feri și dușmanului pentru a-l cuceri.” – Benjamin Franklin, diplomat, om de știință, inventator, filozof

➤ „Frumusețea interioară îmblânzește orice mânie.” – Goethe, poet german, gânditor și om de știință

➤ „Prietenia și compasiunea reprezintă baza moralității.” – Arthur Schopenhauer, filozof german

➤ „Toate problemele din lume – exploatarea copiilor, corupția – sunt simptome ale unei maladii spirituale: lipsa de compasiune la nivel individual.” – Tenzin Gyatso, lider spiritual

➤ „Abia atunci când omul are dragoste față de semenii, se poate numi nobil.” – Charles Spurgeon, predicator american

➤ „Când te ocupi prea mult de defectele altora, n-ai timp să le îndrepti pe ale tale.” – Jean de la Bruyere, moralist francez

➤ „Dragostea adevărată este o limbă pe care surzii o pot auzi și orbi o pot vedea. Și, nu uitați, dragostea pe care o dăruim mai departe este cea pe care o păstrăm.” – Elbert Green Hubbard, filozof american

➤ „Un prieten adevărat te prinde de mână și îți atinge inima.” – Gabriel Garcia Marquez

➤ „Domnul Hristos umbla din loc în loc, făcând bine și vindecând pe toți cei ce erau apăsați de diavolul... Dragostea, mila și compasiunea erau manifestate în fiecare act al vieții Sale, inima Sa se deschidea cu multă simpatie fiilor oamenilor. Era cu adevărat Prietenul oamenilor.” – Ellen White, scriitoare inspirată

Notează propriul citat

Ce spun eu...

➤ _____

3. Marți

Ce importanță are pentru mine?

➤ Mulți oameni își cheltuiesc timpul contemplând ce au sau ce pot face ceilalți, până acolo încât transformă aceste lucruri într-un obstacol în calea prieteniei și fericirii lor.

➤ Citește porunca a zecea, în **Exod 20,17**. Care sunt lucrurile care aparțin aproapelui tău, despre care Dumnezeu spune că nu trebuie să le poțestești?

➤ Poate că nu ai stat prea mult să te gândești dacă elevul din prima bancă are un bou mai bun decât al tău și probabil că nu a avut niciodată vreun rob. Însă invidia și gelozia erau la fel de reale în Vechiul Testament ca și în zilele noastre. Și la fel de periculoase.

➤ Chiar dacă *ești* mulțumit cu ce ai, societatea nu te lasă să rămâi așa. Anunțurile publicitare insistă să te compari cu ceilalți – să încerci să arăți mai bine, să fii mai bogat și să ai o viață mai interesantă decât a celor din jurul tău. Este un standard artificial, care te va face veșnic nemulțumit.

➤ Invidia față de banii, înfățișarea sau popularitatea unui prieten poate distruge prietenia și te poate distruge și pe tine! Dumnezeu l-a creat pe fiecare om cu o individualitate aparte, spre a nu fi comparat cu ceilalți. Așa dorește El să privim la noi și la prietenii noștri.

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ **Ieremia 31,3**

„Domnul mi Se arată de departe: ‘Te iubesc cu o iubire veșnică; de aceea îți păstrez bună-tatea Mea!’”

➤ **Zaharia 8,16.17**

„Iată ce trebuie să faceți: Fiecare să spună aproapelui său adevărul; judecați în porțile voastre după adevăr și în vederea păcii; niciunul să nu gândească în inima lui rău împotriva aproapelui său și nici să nu iubiți jurământul strâmb! Căci toate lucrurile acestea Eu le urăsc, zice Domnul.”

➤ **Matei 5,44**

„Dar Eu vă spun: Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă asupresc și vă prigonesc.”

➤ **Romani 12,10**

„Iubiți-vă unii pe alții cu o dragoste frățească. În cinste, fiecare să dea întâietate altuia.

➤ **Romani 13,8**

„Să nu datorați nimănui nimic, decât să vă iubiți unii pe alții: căci cine iubește pe alții a împlinit Legea.”

➤ **1 Petru 2,17**

„Cinstiți pe toți oamenii, iubiți pe frați; temeți-vă de Dumnezeu...!”

➤ **Proverbe 17,9**

„Cine acoperă o greșeală caută dragostea, dar cine o pomenește mereu în vorbirile lui dezbină pe prieteni.”

➤ **Proverbe 17,17**

„Prietenul adevărat iubește oricând și în nenorocire ajunge ca un frate.”

➤ **Galateni 6,2**

„Purtați-vă sarcinile unii altora, și veți împlini astfel Legea lui Hristos.”

5. Joi

Ce îmi spune acest lucru?

➤ Dacă ai avea o problemă foarte importantă, despre care ai avea nevoie să vorbești cu cineva, dar ai dori să păstreze secretul, cu care dintre prietenii tăi ai discuta? Încrederea este o parte importantă a prieteniei. Oricine își dorește să poată avea încredere în prietenii săi.

➤ Într-o prietenie de încredere este loc chiar și pentru critică. Dacă știi că prietenului tău îi pasă cu adevărat de tine și are intenții bune, poți primi de la el sfaturi care ar fi mult mai dureroase dacă ar veni din altă parte. Trebuie să ne susținem prietenii în orice moment.

➤ A purta povara cuiva nu înseamnă neapărat că trebuie să-i rezolvi problemele, ci înseamnă a oferi simpatie, ajutor și susținere. A fi dispus să-l ascuți și să-i arăți prietenului tău că îți pasă de el este mult mai de valoare decât a te grăbi să repara totul.

➤ Nu ar trebui să ne temem să avem încredere în ajutorul și sprijinul prietenilor noștri. Iar, dacă nu ne simțim suficient de puternici să ne purtăm propriile poveri și pe cele ale prietenilor noștri, avem spre cine să ne îndreptăm. În **1 Petru 5,7** se află o făgăduință care ne asigură că Dumnezeu va fi mereu Prietenul nostru cel mai iubitor și gata să ne ajute: „Aruncați asupra Lui toate îngrijorările voastre, căci El Însuși îngrijește de voi.”

6. Vineri

Cum procedez?

➤ Este foarte posibil ca, într-o zi, peste vreo douăzeci de ani, să te uiți pe albumul cu poze de la școală și să te amuze felul cum te îmbrăcai și te pieptănai în 2008. Pe marginile filelor vei găsi probabil mesaje de la prieteni care atunci erau importanți pentru tine, dar cu care nu ai mai ținut legătura. Prietenii pe care ți-i faci în timpul școlii sunt unii dintre cei mai buni prieteni pe care îi poți avea. Nu ar strica să te gândești la acest lucru acum, cât timp sunteți încă împreună, în loc să faci lucrul acesta peste douăzeci de ani. Nu le spunem prea des prietenilor noștri cât de mult

Îi apreciem, dar ar fi frumos să facem uneori acest lucru.

➤ Dintre toate epistolele pe care le-a scris apostolul Pavel primelor biserici din Noul Testament, una este foarte plăcută la citit – Epistola către Filipeni. Îți poți da seama că Pavel le scria unor oameni la care ținea cu adevărat. Citește **Filipeni 1,3,4**, pentru a vedea cum își exprimă Pavel sentimentele față de prietenii săi din Filipi. Ce făcea el ori de câte ori se gândea la ei?

➤ I-ai mulțumit lui Dumnezeu în ultima vreme pentru prietenii tăi? Dacă dorești să ai mai multe motive pentru care să-I aduci slavă lui Dumnezeu, fă-ți timp să cauți noi prieteni în oamenii pe care încă nu ai ajuns să-i cunosti!

➤ În afară de faptul că ai trăi singur, pe o insulă nepopulată, în fiecare zi din viața ta intri în legătură cu alți oameni. Felul în care te raportezi la acești oameni te influențează pe tine și imaginea pe care o ai despre viața ta. Toti avem

nevoie de prieteni care să ne dea un sentiment de siguranță și de apartenență. S-ar putea să fim geloși pe unii dintre oamenii cu care avem de-a face sau să ne simțim timizi în preajma lor sau să ne fie greu să avem încredere în ei. Însă prietenia adevărată este o sursă de sprijin, încredere și bucurie.

➤ Când vei intra în legătură cu oamenii din jurul tău – la școală, la biserică, în vecinătate –, amintește-ți că ai „un prieten care ține mai mult la tine decât un frate” (**Proverbe 18,24**).

➤ Prietenia lui Isus să îți dea încrederea de care ai nevoie în relațiile cu prietenii tăi și cu oamenii care ar putea deveni prietenii tăi!

➤ Scrie o scrisoare pentru un prieten bun, în care să îi spui de ce înseamnă atât de mult pentru tine prietenia lui și să-i mulțumești pentru aceasta. Include în scrisoarea ta textul din **Filipeni 1,3,4**.

This image shows a blank sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and extend across the width of the page. There is no handwriting or other markings on the paper.